தொல்காப்பியம்

புறத்திணையியல்

உரைவளம்

க. வெள்ளைவாரணன்

மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம்

பதிப்புத்து

18

தொல்காப்பியம்
புறத்திணை இயல்

உரைவளம்

பேராசிரியர் க. வெள்ளைவாரணன்

ஆய்வுரை

மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம்

பதிப்புத் துறை

பதிப்புரிமை

© பதிப்புத்துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம்
மதுரை 625 021.

Publications Division
Madurai Kamaraj University
Madurai. 625 021.

பதிப்பு எண் : 67

விலை. ரூ. 18

பதிப்பு விவரங்கள் :

1. உரைவள ஆசிரியர் : பேராசிரியர் க. வெள்ளைவாரணன். முன்னாள்-இணைப்பாளர், தமிழியற்புலம்
(Prof. K. Vellaivaranan)
Former-Coordinator, Tamilology

2. தலைப்பு : தொல்காப்பியம்: புறத்திணையியல்-உரைவளம்
(Tolkappiyam: Purathinaiyiyal-Variorum edition)

3. பதிப்பு
i) இடம் : மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம்
(Madurai Kamaraj University, Madurai. 21)

ii) பதிப்பித்தோர் : பதிப்புத்துறை (Publications Division)
: (Madurai Kamaraj University, Madurai. 21.)

iii) ஆண்டு : 1983 முதற் பதிப்பு.

4. மொத்தப் பக்கங்கள் : 414 + 16

5. பொருள் : தொல்காப்பிய உரைவளம்

6. அச்சும் அமைப்பும் : நாவல் ஆர்ட் பிரிண்டர்ஸ், சென்னை-14

தொல்காப்பியம்-பொருளதிகாரம் உரைவளம்

முகவுரை

உலகியல் வழக்கும் இலக்கியத் தொன்மையும் ஒருசேர வாய்க்கப்பெற்ற உயர்தனிச் செம்மொழியாகத் திகழ்வது தமிழ் என்பதனை அறிஞர் பலரும் நன்குணர்வர். பல்லாயிரம் ஆண்டு களாக மக்களது பேச்சு மொழியாகவும் செய்யுள் மொழியாகவும் வழங்கப்பெற்றுவரும் தமிழ்மொழி, காலந்தோறும் உலகியல் வாழ்வில் ஏற்படும் பல்வேறு இடையூறுகட்குட்பட்டுத் தனது உருத்திரியாது இறப்பு எதிர்வு நிகழ்வு என்னும் முக்காலத்திற்கும் ஒத்துத் தொடரும் நிலைபேறுடையதாகவும் உயர்திணை மக்க ளுக்குக் கண்ணெனச் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் கல்வி வளர்ச்சியிற் பல வேறு கலைத்துறைகட்கும் நிலைக்களமாய் விரிந்து இடங் கொடுக்கும் சொற்பரப்புடையதாகவும் நம்முன்னோர்களால் இலக்கணவரம்புடன் போற்றி வளர்க்கப்பெற்றுளது.

இவ்வாறு எக்காலத்தும் நிலைபேறுடைய இனிய எளிய இலக்கணவரம்புகோலித் தமிழ்மொழியைப் போற்றி வளர்த்த புலமைச் சான்றோர்களில் முதற்கண்வைத்து எண்ணத்தக்க தலைமைச் சிறப்பும் தொன்மையும் வாய்ந்தவர் ஆசிரியர் தொல் காப்பியனார் என்பதனைத் தமிழுலகம் நன்குணரும். தொல் காப்பியனார் இயற்றிய இயற்றமிழ் நூலாகிய தொல்காப்பியம் தமிழ்மொழிக்கு எக்காலத்தும் அமையவேண்டிய இயல்பாகிய வளர்ச்சி நெறிகளை மனத்துட்கொண்டு இயற்றப்பெற்றதாகும். எழுத்தின் திறனாலும் சொல்வளத்தாலும் வழக்குஞ்செய்யுளு மாகிய இருவகை வழக்கு நெறிகளாலும் தமிழ்மொழி பண்டைக் காலத்தில் எவ்வாறு இலக்கணவரம்புகோலி வளர்க்கப்பெற்றது என்பதனை இக்காலத்தாரும் தெளிவாகவுணர்ந்து பின்பற்றுதற் குரிய இயற்றமிழிலக்கண நூலாகத் திகழ்வது இத்தொல்காப்பியம்

ஒன்றேயாகும். பிற்காலத்தில் தோன்றிய இறையனார் களவியல், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, யாப்பருங்கலம், வீரசோழியம், நன்னூல், நேமிநாதம், தமிழ்நெறிவிளக்கம், அகப்பொருள் விளக்கம் முதலிய தமிழிலக்கண நூல்கள் யாவும் இத்தொல்காப்பி யப்பொருளை யுளத்துட்கொண்டு இயற்றப்பெற்றனவேயென்பது அந்நூல்களைத் தொல்காப்பியத்துடன் ஒப்புநோக்கி ஆராய் வார்க்கு இனிது புலனாம்.

தொல்காப்பியத்தில் எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுமென வகைப்படுத்து விளக்கப்பெறும் உலகவழக்குஞ் செய்யுள் வழக்கு மாகிய மொழிநடை பற்றிய தமிழிலக்கண விதிகளைக் கூர்ந்து நோக்குங்கால், அவற்றுக்கெல்லாம் நிலைக்களமாகத் தொல் காப்பியனார் காலத்திற்கு முன் எத்துணையோ சிறந்த பல இலக் கியங்களும் அவற்றின் அமைப்பினை விளக்கும் இலக்கண நூல் களும் தமிழ்மொழியில் நிலைபெற்று வழங்கியிருத்தல் வேண்டும் என்பது நன்கு புலனாம். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் தம் காலத்திலும் தமக்கு முன்னும் இயற்றப்பெற்று வழங்கிய தமிழிலக்கண இலக்கிய நூல்களையெல்லாம் நன்கு ஆராய்ந்து அவற்றின் விதிகளையெல்லாந்தொகுத்துத் தொல்காப்பியமாகிய இந்நூலையியற்றி யுதவினார் என்பது,

“வடவேங்கடந் தென்குமரி
ஆயிடைத்
தமிழ்கூறு நல்லுலகத்து
வழக்குஞ் செய்யுளு மாயிரு முதலின்
எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளும் நாடிச்
செந்தமி ழியற்கை சிவணிய நிலத்தொடு
முந்து நூல்கண்டு முறைப்பட எண்ணிப்
புலந்தொகுத் தோனே”

எனப் பனம்பாரனார் பாடிய சிறப்புப் பாயிரப் பகுதியால் இனிது விளங்கும்.

தமிழ்மொழியின் எழுத்துச் சொற்பொருள் என்னும் பாகு பாட்டின் இயற்கையமைப்பினைச் சிறிதும் சிதையாது பாது காக்கும் உயர்ந்த குறிக்கோளுடன் இயற்றப்பெற்ற தொல்காப்பிய மாகிய இந்நூல், பண்டைத் தமிழிலக்கியங்களின் அமைப் பினையும் பிற்காலத்தில் தோன்றி வழங்கும் பல்வேறு இலக்கியங்

களின் வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாத கூறுபாடுகளையும் தன்பாற் கொண்டு திகழும் தனிச் சிறப்புடைய முழுமை வாய்ந்த இயற்றமிழிலக்கண நூலாகும். இந்நூல் இடைச்சங்கத்தார்க்கும் கடைச் சங்கத்தார்க்கும் இலக்கண நூலாய் விளங்கியதென்பதனை முச்சங்கங்களின் வரலாறு கூறுமிடத்து இறையனார் களவியலுரையாசிரியர் தெளிவாக விளக்கியுள்ளமை காணலாம்.

களப்பிரர், பல்லவர் முதலிய அயல் மன்னர்களின் படையெடுப்பின் காரணமாகத் தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாறுதல்களாலும் நாட்டில் மழையின்மையாற் பல்லாண்டுகள் தொடர்ந்து வருத்திய பஞ்சத்தினாலும் தமிழ்மக்கள் தமிழ் வளர்ச்சியிற் சோர்வுற்றமையால் தமிழியல் நூலாகிய தொல்காப்பியத்தின் பயிற்சி பாண்டிநாட்டில் இடைக்காலத்திற் குன்றியதென்பது இறையனார் களவியல் முன்னுரையாலும்

"வடுவில்காப்பிய மதுரைவாய்ப்பொருள்
மரபு வீட்டியதால்
வழுதியாட்சியை வளவன் மாற்றிட
மதுரை கூப்பிடுநாள்
அடைவுகோத்தன அமுதசூத்திரம்
அறுபதாய்ச் சமைநூல்
அமரர் கீழ்ப்பட அறிஞர்மேற்பட
அருளு மூர்த்திகளே"

எனவரும் ஒட்டக்கூத்தர் வாய்மொழியாலும் ஒருவாறு உய்த்துணரப்படும். தமிழரொடு தொடர்பில்லாத அயலவர் சமுதாய வாழ்வில் மேலோங்கிய பிற்றைநாளில் தமிழ் மக்களின் தொன்மை நாகரிகத்தோடு பொருந்தாத கொள்கைகள் சில தொன்மையுடையன போலத் தமிழ் மக்களது வாழ்வில் புகுத்தப் பெற்றமையால் அக்கருத்துக்களிற் சில தொல்காப்பிய மரபியலில் நாளடைவில் இடம்பெறுவனவாயின.

இங்ஙனம் தமிழ் மக்களது வாழ்க்கை முறை அயலவர் கூட்டுறவாற் சிதைந்து மாறிய பிற்காலத்தில் தொல்காப்பியத்தின் பொருள் மரபினை உள்ளவாறறியும் வாய்ப்பும் நாளடைவிற் குறைந்து போயிற்று. இத்தகைய இடர்நிலையினும் தமிழர்தம் வாழ்வியல் நூலாகிய தொல்காப்பியத்திற்குப் பொருள்கண்டு தெளிந்து உரைவரைந்த பெருமை உரையாசிரியர் எனப் போற்றப்

பெறும் இளம்பூரணவடிகளுக்கேயுரியதாகும். இளம்பூரண அடிகளைப் போலவே பேராசிரியர், சேனாவரையர், கல்லாடர், நச்சினார்க்கினியர், தெய்வச்சிலையார் முதலிய பெருமக்கள் சிலர் தொல்காப்பியத்தை வரன்முறையாகப் பயின்று நுண்பொருள் கண்டு உரைவரைந்துள்ளனர். எனினும் இவர்கள் எழுதியவுரை தொல்காப்பியம் முழுவதற்கும் காணப்படவில்லை. இளம்பூரணரைப் போன்று பேராசிரியரும் நச்சினார்க்கினியரும் தொல்காப்பியம் முழுவதற்கும் உரை வரைந்திருத்தல் வேண்டும் என்பது அவ்விருவருடைய உரைகளையும் கூர்ந்து நோக்குங்காற் புலனாகும். இளம்பூரணரும் பேராசிரியரும் பிறவுரையாசிரியர் உரைகளைத் தம்முரைகளிற் குறிப்பிடுதலால் அவ்விருவர் காலத்திற்கு முன்னும் தொல்காப்பியத்துக்குப் பல்வேறுரைகள் வழங்கியிருத்தல் வேண்டும் எனக் கருத வேண்டியுளது.

தொல்காப்பிய வுரையாசிரியர்களாகிய இப்பெரியோர்கள் தமக்குப் பன்னூறாண்டுகள் முற்பட்டுத் தோன்றிய தொல்காப்பியனார்காலத் தமிழர் நாகரிகத்தினையும் தமிழகத்தில் இடைக்காலத்தில் வந்து புகுந்த அயலவர் கலப்பினாலுளதாகிய பிற்காலச் சாதிவேற்றுமை பற்றிய சமுதாய மாற்றத்தினையும் வேறு பிரித்துணரும் வாய்ப்பினைப் பெற்றாரல்லர். எனினும் தமக்கு இயல்பாக அமைந்த கூர்த்தமதியினாலும் தொல்காப்பிய இலக்கணவரம்பினை நன்குணர்ந்து பாடப்பெற்ற பத்துப்பாட்டு எட்டுத்தொகை திருக்குறள் முதலிய பண்டைத்தமிழ் நூல்களைத் துறைபோகப் பயின்று உணர்ந்த தெளிவினாலும் தொல்காப்பியத்திற்கு நூலாசிரியர் கருத்துணர்ந்து மெய்ப்பொருள் காணுந் திறத்திற் பெரிதும் வெற்றி பெற்றார்கள் என்பதிற் சிறிதும் ஐயமில்லை.

தமிழகம் தமிழ்மூவேந்தர் ஆட்சியையிழந்து அயலவராட்சிக் குட்பட்ட இடைக்காலத்தில், மக்களது வாழ்வியல் கல்வி நாகரிகம் கடவுள்வழிபாடு முதலிய எல்லாத் துறைகளிலும் அயலவரது மொழியும் சமுதாய அமைப்புமே மீதூர்ந்து நின்றமையால் இந்நாட்டிற் பரவிய அயலவர் நாகரிகம் தமிழ் மக்களது உலகப் பொதுமையுணர்வினையும் அவர்தம் தொன்மை நாகரிகத்தினையும் எத்துணைக் கூர்த்த மதியாளரும் வேறு பிரித்துணர்ந்து கொள்ள இயலாதவாறு மறைத்துவிட்டதென்றே சொல்லலாம். இங்ஙனம் தமிழர் நாகரிகம் அயலவர் கூட்டுறவாற் பிரித்துணரவியலாத நிலையெய்திய பிற்காலத்திலே வாழ்ந்த உரையாசிரியர்கள் தம் காலச் சூழ்நிலையை யொட்டித் தொல்காப்பியத்துக்கு

பெறும் இளம்பூரணவடிகளுக்கேயுரியதாகும். இளம்பூரண அடிகளைப் போலவே பேராசிரியர், சேனாவரையர், கல்லாடர், நச்சினார்க்கினியர், தெய்வச்சிலையார் முதலிய பெருமக்கள் சிலர் தொல்காப்பியத்தை வரன்முறையாகப் பயின்று நுண்பொருள் கண்டு உரைவரைந்துள்ளனர். எனினும் இவர்கள் எழுதியவுரை தொல்காப்பியம் முழுவதற்கும் காணப்படவில்லை. இளம்பூரணரைப் போன்று பேராசிரியரும் நச்சினார்க்கினியரும் தொல்காப்பியம் முழுவதற்கும் உரை வரைந்திருத்தல் வேண்டும் என்பது அவ்விருவருடைய உரைகளையும் கூர்ந்து நோக்குங்காற் புலனாகும். இளம்பூரணரும் பேராசிரியரும் பிறவுரையாசிரியர் உரைகளைத் தம்முரைகளிற் குறிப்பிடுதலால் அவ்விருவர் காலத்திற்கு முன்னும் தொல்காப்பியத்துக்குப் பல்வேறுரைகள் வழங்கியிருத்தல் வேண்டும் எனக் கருத வேண்டியுளது.

தொல்காப்பிய வுரையாசிரியர்களாகிய இப்பெரியோர்கள் தமக்குப் பன்னூறாண்டுகள் முற்பட்டுத் தோன்றிய தொல்காப்பியனார்காலத் தமிழர் நாகரிகத்தினையும் தமிழகத்தில் இடைக்காலத்தில் வந்து புகுந்த அயலவர் கலப்பினாலுளதாகிய பிற்காலச் சாதிவேற்றுமை பற்றிய சமுதாய மாற்றத்தினையும் வேறு பிரித்துணரும் வாய்ப்பினைப் பெற்றாரல்லர். எனினும் தமக்கு இயல்பாக அமைந்த கூர்த்தமதியினாலும் தொல்காப்பிய இலக்கணவரம்பினை நன்குணர்ந்து பாடப்பெற்ற பத்துப்பாட்டு எட்டுத்தொகை திருக்குறள் முதலிய பண்டைத்தமிழ் நூல்களைத் துறைபோகப் பயின்று உணர்ந்த தெளிவினாலும் தொல்காப்பியத்திற்கு நூலாசிரியர் கருத்துணர்ந்து மெய்ப்பொருள் காணுந் திறத்திற் பெரிதும் வெற்றி பெற்றார்கள் என்பதிற் சிறிதும் ஐயமில்லை.

தமிழகம் தமிழ்மூவேந்தர் ஆட்சியையிழந்து அயலவராட்சிக்குட்பட்ட இடைக்காலத்தில், மக்களது வாழ்வியல் கல்வி நாகரிகம் கடவுள்வழிபாடு முதலிய எல்லாத் துறைகளிலும் அயலவரது மொழியும் சமுதாய அமைப்புமே மீதூர்ந்து நின்றமையால் இந்நாட்டிற் பரவிய அயலவர் நாகரிகம் தமிழ் மக்களது உலகப் பொதுமையுணர்வினையும் அவர்தம் தொன்மை நாகரிகத்தினையும் எத்துணைக் கூர்த்த மதியாளரும் வேறு பிரித்துணர்ந்து கொள்ள இயலாதவாறு மறைத்துவிட்டதென்றே சொல்லலாம். இங்ஙனம் தமிழர் நாகரிகம் அயலவர் கூட்டுறவாற் பிரித்துணரவியலாத நிலையெய்திய பிற்காலத்திலே வாழ்ந்த உரையாசிரியர்கள் தம் காலச் சூழ்நிலையை யொட்டித் தொல்காப்பியத்துக்கு

உரைகண்ட இடங்களும் சிலவுள. தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்திற்கு இளம்பூரணரும் நச்சினார்க்கினியரும் எழுதிய உரைப்பகுதிகளை ஒப்பிட்டு ஆராய்வார்க்கு இவ்வுண்மை புலனாம்.

தொல்காப்பியவுரையாசிரியர்கள் காலச் சூழ்நிலையையொட்டித் தொல்காப்பிய உரைகளில் இடம்பெற்ற அயலவர் கொள்கைகளை இவையென ஆராய்ந்து விலக்கி, ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் காலத்தொன்மையினையுளங்கொண்டு தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரப் பகுதிக்குப் புத்துரை காணவேண்டும் என்னும் வேட்கை அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் தலைமையினை மேற்கொண்ட பேராசிரியர் நாவலர் ச. சோமசுந்தரபாரதியாரவர்கள் உள்ளத்தே முகிழ்த்தெழுந்தது. அதன் பயனாகத் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரப் பகுதிக்குப் புத்துரை காணும் பணி அவர்களால் தொடங்கப்பெற்றது. தொல்காப்பியத்தில் அகத்திணையியல், புறத்திணையியல், மெய்ப்பாட்டியல் ஆகிய மூன்றியல்களுக்கு நாவலர் பாரதியார் அவர்கள் புத்துரை வரைந்துள்ளார்கள்.

தமிழின் எழுத்து, சொல் ஆகியவற்றின் அமைப்பினையும் பொருள்புலப்பாட்டு நெறியினையும் ஒப்ப விளக்கும் இயற்றமிழ்த் தொன்னூற்பொருளை உள்ளவாறுணர்ந்து தமிழ் மொழியினைப் பேணிவளர்த்தற்கும் பண்டைத் தமிழ் மக்களது அகம் புறம் என்னும் வாழ்வியலமைப்பினைத் தொல்காப்பியமாகிய இலக்கணத்தோடும் சங்க இலக்கியம் திருக்குறள் முதலிய தொன்மையிலக்கியங்களோடும் ஒப்புநோக்கியுணர்தற்கும் பெருந்துணைபுரிந்துள்ளன தொல்காப்பியத்திற்கு இளம்பூரணர், பேராசிரியர் முதலிய பெருமக்கள் ஆராய்ந்தெழுதிய பழையவுரைகளாகும். தொல்காப்பியம் பயில்வோர் அந்நூலுக்கமைந்த எல்லாவுரைகளையும் வரலாற்று முறையில் ஒருசேரத் தொகுத்து உரையாசிரியர்கள் கூறும் உரைவேறுபாடுகளைப் பகுத்து ஆராய்ந்து நூலாசிரியராகிய தொல்காப்பியனார் கருதிய பொருள் இதுவாக இருத்தல் வேண்டும் எனத் தெளிந்துணரும் முறையில் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்துக்கு ஓர் உரைவளப்பதிப்பு வெளியிடுதல் இன்றியமையாதது என்பதனை அறிஞர் பலரும் நன்குணர்வர். தமிழ் நிலைபெற்ற மதுரைமாநகரில் தோன்றிய மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் இத்தமிழ்ப் பணியினை 1966இல் தொடங்கியது.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்துறையில் முப்பதாண்டு களுக்கு மேற் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்று மதுரை சோமசுந்தரபுரம் குடியிருப்பில் வாழ்ந்தவரும் என்னுடைய ஆசிரியப் பெருந்தகை யும் ஆகிய வித்துவான் மு. அருணாசலம்பிள்ளையவர்கள், இந்தியப் பல்கலைக்கழகப் பொருளுதவிக்குழு பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கென அமைத்த ஆய்வுத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் மதுரைப்பல்கலைக்கழகத்திலமர்ந்து தொல்காப் பியப் பொருளதிகார உரைவளமாகிய இப்புலமைப் பணியினைத் தொடங்கிச் சிறந்த முறையில் நிகழ்த்தி வந்தார்கள். தொல்காப் பியப்பொருளதிகாரத்தின் முதலியல் ஆகிய அகத்திணையியலுக்கு இளம்பூரணரும் நச்சினார்க்கினியரும் எழுதியவுரைகள் இரண்டும் எனது வணக்கத்துக்கும் போற்றுதலுக்கும் உரிய பேராசிரியர் கணக்காயர் நாவலர் டாக்டர் ச. சோமசுந்தரபாரதியார் அவர்கள் எழுதிய புத்துரையும் என மூன்று உரைகள் உள்ளன. வித்துவான் மு. அருணாசலம் பிள்ளையவர்கள் அகத்திணையியலுக்குக் கிடைத்துள்ள இம்மூன்றுரைகளையும் சூத்திரந்தோறும் ஆராய்ந்து, காலமுறைப்படி அமைத்து இன்றியமையாத உரை விளக்கங்களை அவ்வவ்வுரைகள்தோறும் அடிக்குறிப்பாகத் தந்து அவற்றின் முடிவில் அச்சூத்திரப் பொருளை விரித்து விளக்கும் முறையில் தமது ஆய்வுரையினை யமைத்து அகத்திணையியல் உரைவளத்தினை நிறைவு செய்துள்ளார்கள்; திரு. பிள்ளையவர் களது ஆராய்ச்சியின் பயனாக உருவாகிய அகத்திணையியல் உரை வளம் 1972-இல் மதுரைப்பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையின் சார்பில் வெளியிடப்பெற்றது.

தண்ணார் தமிழளிக்குந் தென்பாண்டி நாட்டின் தலை நகராகிய மதுரைமாநகரின் பாங்கர்த் தோன்றிப் பல்வேறு கலைத் துறைகளையும் தமிழ்மொழி வாயிலாகப் பரப்பும் பணியினைத் தனது குறிக்கோளாகக் கொண்ட மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம் தமிழ்த் தொன்னூல்களை முறைப்பட ஆராய்ந்து ஆய்வு நூல்கள் பல வெளியிடும் நோக்குடன் தமிழ்த்துறையின் கிளைவி யாகத் தமிழியற்புறம் (TAMILOLOGY) என்ற பெயருடன் தமிழாராய்ச்சித் துறையினை இரண்டாண்டுகட்குமுன் நிறுவியது. பல்கலைக் கழகங்களிலும் கல்லூரிகளிலும் பல்லாண்டுகள் பணி யாற்றி ஓய்வுபெற்ற அறிஞர் சிலரை ஒப்பந்த முறையில் ஆய்வாள ராக நியமித்துத் தமிழாராய்ச்சி தொடர்ந்து நிகழ வழியமைத் துள்ளது. தமிழியற்புலத்து ஆய்வாளருள் ஒருவராக நியமிக்கப்

பெற்ற யான் என்னுடைய ஆசிரியப் பெருந்தகை வித்துவான் மு. அருணாசலம் பிள்ளையவர்களால் தொடங்கப்பெற்ற தொல் காப்பியப் பொருளதிகார உரைவளப்பணியினைத் தொடர்ந்து புறத்திணையியல் முதல் உவமவியல் ஈறாகவுள்ள ஆறியல்களுக் குரிய உரைகளைத் தொகுக்கும் பணியினை நிறைவுசெய் துள்ளேன். தொல்காப்பியத்திற்குக் கிடைக்கும் பழையவுரை களுள் தொன்மைவாய்ந்த இளம்பூரணருரை முதற்கண்ணும் அதனையடுத்துக் கிடைக்கும் ஏனையவுரைகள் அதன்பின்னும் ஆகக் காலமுறைப்படி சூத்திரந்தோறும் பகுத்து அமைக்கப்பெற் றுள்ளன. ஒவ்வோருரையின்கீழும் உரைப்பகுதிக்குரிய இன்றி யமையாத விளக்கங்கள் அடிக்குறிப்பாகத் தரப்பெற்றன. உரை யாசிரியர்கள் எழுதிய உரைப்பகுதிகளுள் நூலாசிரியர்கருத்துடன் ஒத்து ஏற்றுக்கொள்ளற்பாலனவும் முரண்படுவனவும் இவையென அடிக்குறிப்பில் உரியவிடங்களில் விளக்கப்பெற்றன. சூத்திரந் தோறும் பழையவுரைகளின் முடிவில் தொல்காப்பிய மூலத்தையடி யொற்றி வரையப்பெற்ற ஆய்வுரை சாய்வெழுத்தில் அமைக்கப் பெற்றுளது.

அச்சுத்தாள்விலை மிகுந்துள்ள இந்நாளில் உரையாசிரியர்கள் உரையிற் காட்டப்பெற்றுள்ள உதாரணப் பாடல்கள் எல்லா வற்றையும் முழுவடிவில் உள்ளபடியே வெளியிடுவதானால் புத்த கத்தின் விலைமிகுதியாகும் என்பதனாலும் தொல்காப்பியத்திற் கமைந்த உரைவேறுபாடுகளை ஒப்புநோக்கி ஆசிரியர் தொல் காப்பியனார் சூத்திரத்திற் சொல்லக்கருதிய பொருள் இதுவென ஆராய்ந்து தெளிந்துணரும் முறையில் ஆய்வாளர்க்குப் பயன்படு முறையில் வெளியிடப்பெறுவது இவ்வாராய்ச்சிப் பதிப்பாத லானும் உரைகளிற் காணப்படும் உதாரணப் பாடல்களின் முதற் குறிப்பும் நூற்பெயரும் பாடல் எண்ணும் சுருக்கித் தரப்பெற் றுள்ளன. உரையாசிரியர்கள் தாம் எடுத்துக்கொண்ட இலக்கணத் தைப் புலப்படுத்தற்குரிய இலக்கியப் பொருளமைதியினையோ பிற குறிப்புக்களையோ உதாரணப் பாடல்களிலிருந்து எடுத்துக் காட்டி விளக்கந்தருமிடங்களில் அவ்வப் பாடற்பகுதிகள் முழுவதும் தரப்பெற்றுள்ளன.

ஒவ்வொரு சூத்திரவுரைகட்கும் முடிவில் அமைந்த ஆய்வுரைப் பகுதி முன்னுள்ள பழையவுரைகளையும் அவற்றின் அடிக்குறிப்புக் களாகத் தரப்பெற்றுள்ள உரை விளக்கங்களையும் தழுவிய நிலை யில் மேலும் தடைவிடைகளுக்கிடனின்றித் தொல்காப்பிய

மூலத்தை அடியொற்றி எளியநடையில் தெளிவுரையாக வரையப்பெற்றதாகும்.

இவ்வாறு ஒருநூலுக்கு அமைந்த எல்லாவுரைகளையும் தொகுத்து வெளியிடப் பெறுவதாகிய உரைவளப்பதிப்பு சைவ சித்தாந்த சாத்திரம் பதினான்கனுள் ஒன்றாகிய சிவஞான சித்தியார் சுபக்கத்திற்குக் கொன்றமாநகரம் சண்முகசுந்தரமுதலியார் அவர்களால் கலி 4991-இல் (கி.பி. 1890) வெளியிடப்பெற்றது. இவ்வுரைவளப்பதிப்பில் சிவஞானசித்தியார் சுபக்கத்துக்கு மறைஞானதேசிகர், சிவாக்கிரயோகிகள், நிரம்பவழகிய தேசிகர், ஞானப்பிரகாசர், சிவஞானமுனிவர், சுப்பிரமணிய தேசிகர் ஆகிய அறுவரும் எழுதிய உரைகள் பாடல்கள் தோறும் பகுத்து அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. இம்முறையினைப் பின்பற்றி மகாவித்துவான் திரு. ச. தண்டபாணிதேசிகர் அவர்கள் திருக்குறளுக்குக் கிடைக்கும் எல்லாவுரைகளையுந் தொகுத்துத் தமது ஆய்வுக் குறிப்புக்களுடன் திருக்குறள் உரைவளத்தினைத் தருமையாதீனத்தின் வெளியீடாக வெளியிட்டுள்ளார்கள் இம்முறையினை யடியொற்றியே நாலடியார்க்குப் பதுமனார் முதலியோர் எழுதிய உரைகளைத் தொகுத்து நாலடியார் உரைவளம் என்ற பெயருடன் தஞ்சைச் சரசுவதிமகால் நூல்நிலையத்தார் இரண்டு தொகுதிகளாக வெளியிட்டுள்ளனர். இப்பொழுது தமிழ்ப்பல் கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தராக அமர்ந்து கல்விப்பணிபுரியும் டாக்டர் வ.அய். சுப்பிரமணியம் எம்.ஏ.,பிஎச்.டி., அவர்களும் ஆப்பிரகாம் அருளப்பன் எம்.ஏ., அவர்களும் தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்தின் நான்கியல்களுக்கு மட்டும் கிடைத்துள்ள உரைகளைத் தொகுத்து உரைக்கோவையென்ற பெயருடன் 1963-இல் வெளியிட்டுள்ளமையும் இங்குக் குறிப்பிடத் தகுவதாகும். தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரத்திற்குரிய உரைவளப்பணி சென்னையிலுள்ள உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் சார்பில் வித்துவான் திரு. ஆ. சிவலிங்கனாரவர்களால் நிகழ்த்தப்பெற்று வருவதும் இங்கே குறிப்பிடற்குரியதாகும்.

இவ்வாறு ஒருநூலுக்கமைந்த உரைகள் எல்லாவற்றையும் கால அடைவில் வரிசைப்படுத்தி இன்றியமையாத உரைவிளக்கங்களுடன் வெளியிடப்பெறும் உரைவளப்பதிப்பு மூலநூலின் ஆசிரியர் கருதிய பொருளையும் அதற்கமைந்த உரைகளிற் காணப்படும் விளக்கங்களையும் உள்ளவாறு கற்றுணர விரும்புவார்க்கும் அப்பொருள் குறித்து மேலும் ஆராய விரும்பும் ஆராய்ச்சியாளர்க்கும் பெரிதும் துணைபுரிவதாகும்.

இடைச்சங்கத்தார்க்கும் கடைச்சங்கத்தார்க்கும் இலக்கண நூலாய் விளங்கிய தொன்மை வாய்ந்தது இயற்றமிழிலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியம் என்பதனை அறிஞர் பலரும் நன்குணர்வர். இந்நூல், தான் தோன்றிய நாள்முதல் தமிழ் மொழியினையும் தமிழர் நாகரிகத்தினையும் பேணி வளர்க்கும் புதுமைப்பொலிவுடன் திகழ்ந்துவரும் பெருமையுடையதாகும். இந்நூலைக் காலந்தோறும் ஆழ்ந்து பயின்ற புலமைச் செல்வர்கள் இந்நூலுக்கு வரைந்துள்ள உரைகள் யாவும் கடைச்சங்க கால முதல் இன்றளவும் பல்வேறு பரப்புடையனவாகக் கிளைத்து வளர்ந்த தமிழிலக்கியங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் வரம்பாகத் திகழும் முழுமுதல் இலக்கணம் இத்தொல்காப்பியமேயென்னும் உண்மை யினை வற்புறுத்தும் நிலையில் அமைந்துள்ளன. இத்தகைய உரைவளங்களால் தமிழ் முதனூலாகிய தொல்காப்பியத்திற்குப் பல்வேறு காலங்களில் வாழ்ந்த புலவர் பெருமக்கள் கண்டுணர்த் திய பொருள் நுட்பங்களைத் தொகுத்துக் காணும் வாய்ப்பு உண் டாகின்றது. பண்டைத் தமிழ்த் தொன்னூலுக்கு மெய்யுரை காணுந் திறத்தில் தமிழறிஞர்கள் காலந்தோறும் பெற்றுள்ள கருத்து வளர்ச்சியினையும் அவ்வவ்வுரையாசிரியர்கள் வாழ்ந்த காலச் சூழ்நிலைகளையும் உள்ளவாறு உணரமுடிகின்றது. பல்வேறு உரைகளிற் காணப்படும் மறுப்பும் தடைவிடைகளுங் கொண்டு மூலநூலாசிரியர் சொல்லக்கருதிய பொருள் இதுவாகத் தான் இருத்தல் வேண்டும் எனத் துணிதற்குரிய நூற்சான்றுகளும் கிடைக்கின்றன. தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் கூறும் அகத் திணை புறத்திணை பற்றிய தமிழ்மக்களின் வாழ்வியல் ஒழுகலாறு களும் அவற்றைப் பாடுதற்குரிய புலனெறி வழக்கமாகிய செய்யு ளமைப்பும் அவை குறித்த சொற்பொருள் மரபுகளும் நன்கு புலனாகின்றன.

மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தராக அமர்ந்து, பல்கலைக்கழகம் அறிவியல், பொறியியல், தொழிலியல் முதலிய பலதுறைகளிலும் இந்தியப் பல்கலைக் கழகங்களுள் முதன்மைபெற்றுவிளங்குதல் வேண்டும் என்னும் பெரு விருப்புடன் அயராது உழைத்தும் தமிழாய்வுக்கெனத் தமிழியற்புலம் என்னும் தனித்துறையினை அமைத்தும் தமிழ்நலம் பேணிய செந்தமிழ்ச் செம்மல் டாக்டர் வ. சுப. மாணிக்கம் எம்.ஏ.பிஎச்.டி.,டி.லிட், அவர்களாவர். தமிழியற்புலத்தின் ஆய்வாளருள் ஒருவராக என்னை அழைத்து இணைப்பாளராக நியமித்துப் பணிகொண்ட பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தராகிய அவர்கட்கும் பல்கலைக்கழக

ஆட்சிக்குழுவினர்க்கும் எனது உளமார்ந்த நன்றியினை அன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். எம் இரண்டாண்டுப் பணியின் பயனாய நூல்கள் வெளிவரும் இச்சமயத்தில், அவை சிறப்புடன் வெளிவர உறுதுணை நல்கிவரும் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் ஜே. இராமச்சந்திரன் அவர்கட்கும் என் உளமார்ந்த நன்றி உரிய தாகும்.

தமிழியற்புலத்தின் பணிகள் இனிது நிகழ அவ்வப்பொழுது ஆவனபுரிந்துதவிய தமிழ்த்துறைத் தலைவரும் தமிழியல் துறை மற்றும் இந்திய மொழித்துறைகளின் இணைப்பாளரும் ஆகிய டாக்டர். இராம. பெரியகருப்பன் (தமிழண்ணல்) எம்.ஏ.,பிஎச்.டி. அவர்கட்கு எனது நன்றி என்றும் உரியதாகும். தொல்காப்பியப் பொருளதிகார உரை வளத்தினை வெளியிடுவதில் ஊக்கமும் உதவியும் நல்கிவரும் பல்கலைக்கழகநூற் பதிப்பாளரும் இணைப்பேராசிரியரும் ஆகிய டாக்டர் கதிர். மகாதேவன் எம்.ஏ.,எம்.லிட்.,பிஎச்.டி அவர்கட்கும் இவ்வுரை வளப் பதிப்புக்கு உறுதுணைபுரிந்த தமிழியற்புலத்துக் கல்வெட்டுத் துறை ஆய்வாளர் பேராசிரியர் திரு. சி. கோவிந்தராசனார் அவர் கட்கும் எனது நன்றியுரியதாகும். இவ்வுரை வளப்பதிப்பின் கையெழுத்துப்படிகளை அயராது ஆர்வமுடன் தட்டச்சுச் செய் துதவிய திரு செல்வகணேசன், பி.சயி.. நூலின் அச்சுப்படியினைத் திருத்தியுதவிய திரு. த. சோமசுந்தரம் எம்.ஏ., ஆகிய அன்பர் கட்கு என்னுடைய அன்பார்ந்த பாராட்டும் வாழ்த்தும் என்றும் உரியவாகும். இந்நூல் சென்னையில் அச்சேறியபோது அச்சுப்படி களைச் சீர்செய்த டாக்டர். சி. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கட்கு என்னுடைய நன்றியையும் பாராட்டையும் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

க. வெள்ளைவாரணன்

பதிப்புரை

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்திற்கு அமைந்த எல்லாவுரைகளையுந் தொகுத்து உரைவிளக்கக்குறிப்புக்களோடும் ஆய்வுரையுடனும் வெளியிடும் பணியினை மேற்கொண்டுளது. தொல்காப்பியப் பொருளதி காரத்தின் முதலியலாகிய அகத்திணையியல் உரைவளம் வித்து வான் மு. அருணாசலம் பிள்ளையவர்கள் எழுதிய உரைவிளக்கத் தோடும் ஆய்வுரையுடனும் 1975-இல் வெளியிடப்பெற்றது. அதனைத் தொடர்ந்து புறத்திணையியல் உரைவளம் இப்பொழுது வெளியிடப்பெறுகின்றது.

இதன்கண் தொல்காப்பியப் புறத்திணையியலுக்கு இளம் பூரணரும் நச்சினார்க்கினியரும் எழுதியுள்ள பழையவுரைகளுடன் கணக்காயர் நாவலர் டாக்டர் ச. சோமசுந்தரபாரதியாரவர்கள் ஆராய்ந்தெழுதிய தொல்காப்பியப் பொருட்படலப் புறத்திணை யியற் புத்துரையும் சூத்திரந்தோறும் கால அடைவில் தொகுத் தமைக்கப் பெற்றுள்ளன. இவ்வுரைகளைப் பயில்வோர் உரைகளி லமைந்த அருஞ்சொற்பொருள்களையும் உரையாசிரியர்களின் கொள்கைகளையும் தெளிவாகவுணர்ந்து கொள்ளுதற்கு வாய்ப் பாக அவ்வவ்வுரைகளையொட்டிய உரைவிளக்கங்கள் அடிக்குறிப் பாகக் கொடுக்கப்பெற்றுள்ளன. சூத்திரந்தோறும் அமைந்த இம் மூன்றுரைகளின் பின்னே ஆய்வுரை என்ற பகுதி சேர்க்கப் பெற்றுளது. இது நூலாசிரியராகிய தொல்காப்பியனார் இயற்றிய மூலத்தை யடியொற்றிச் சூத்திரத்தின் கருத்தும் பொருளும் தெளி வாகப் புலப்படும்படி எளியநடையில் எழுதப் பெற்றதாகும்.

தமிழ்நூல்களைப் பயில்வோர் தமிழ்முன்னோர் வழங்கிய தமிழெண்களை மறவாது பயன்படுத்தல் வேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன் இவ்வுரைவளப்பதிப்பில் சூத்திர எண்களும் பக்க எண்களும் தமிழெண்களாகவே அமைக்கப்பெற்றுள்ளன.

தொல்காப்பியப்புறத்திணையியலிலுள்ள துறைகளாகப் புறப் பொருள் வெண்பாமாலையிற் காணப்படுவனவும், புறப்பொருள் வெண்பா மாலையிற் புதியனவாகக் காணப்படுவனவும் ஆகிய புறத்திணைத்துறைகள் இந்நூலின் பிற்சேர்க்கையில் அட்ட வணைப் படுத்துத் தரப்பெற்றுள்ளன.

புறத்திணைத்துறைகளுக்குரிய இலக்கியங்களாக உரையாசிரி யர்கள் காட்டியுள்ள உதாரணப்பாடல்கள் அடியளவில் மிக்கன. அவற்றை அவ்வாறே வெளியிடுவதாயின், நூலின் பக்கங்கள் மிகும். அச்சுத்தாள் விலையேறிய இக்காலத்தில் புத்தகத்தின் விலையும் பன்மடங்காக உயரும். எனவே உரையாசிரியர்களின் உரைவேறுபாடுகளை ஒப்புநோக்கியாராயும் நோக்குடன் வெளி யிடப்பெறும் இவ்வுரைவளப் பதிப்பில் உதாரணச் செய்யுட்களின் முதற்குறிப்பும் நூற்பெயரும் பாடலெண்ணுமட்டும் தரப் பெற்றன. உரையாசிரியர்கள் உதாரணப்பாடல்களின் தொடர் களையெடுத்துக் காட்டி விளக்கந்தரும் இடங்களில் அப்பாடல்கள் உரையிலுள்ளவாறு முழுவதும் வெளியிடப்பெற்றுள்ளன.

இந்நூல் வரிசைகள், தமிழியற்புலத்தினர் செய்துமுடித்த ஆய்வுப்பணிகளின் பயனாக வெளிவருவன. இவை தொடர்ந்து நிகழ்தற்கும் வெளிவருதற்கும் உறுதுணையாய் விளங்கிய முன்னாள் துணைவேந்தர் டாக்டர் வ. சுப. மாணிக்கம், இந்நாள் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் ஜே. இராமச்சந்திரன் ஆகியோர்க்கும் பல்கலைக் கழக ஆட்சிக்குழுவினர்க்கும் நன்றி கூறும் கடப்பாடு டையேன்.

இந்நூல்கள் தமிழ் முதுகலை மாணாக்கர்கட்கும் ஆய்வாளர் கட்கும் பெரிதும் பயன்படுவனவாதலின் கல்லூரி நூலகங்கள் தோறும் இப் பல்கலைக் கழக வெளியீடுகள் வாங்கி வைக்கப் பெறுதல் சிறப்புடையதாகும். தமிழ் ஆர்வலர் அனைவருக்கும் இவ்வுரை வளம் சிறந்த மனவளத்தைத் தமிழ் ஆய்வுவளத்தைப் பெருக்குமென்பது உறுதி.

க. வெள்ளைவாரணன்

தொல்காப்பிய நூற்பா

எண்	நூற்பா	உரைகள்* 1	2	3	4
1.	அகத்திணை மருங்கின்	௫	௬	௮	௧௮
2.	வேந்துவிடு முனைஞர்	௨௬	௨௭		௩௧
3.	படையியங்கு அரவம்	௩௩			௪௦
4.	மறங்கடை கூட்டிய	௪௨	௪௩	௪௬	௪௭
5.	வெறியறி சிறப்பின்	௫௧	௫௫	௭௧	௮௦
6.	வஞ்சி தானே	௮௭	௮௮	௯௦	௯௫
7.	இயங்குபடை அரவம்	௯௭	௯௯	௧௦௮	௧௧௧
8.	உழிஞை தானே	௧௧௭	௧௧௮		௧௨௨
9.	அதுவே தானும்	௧௨௪	௧௨௪		௧௨௫
10.	கொள்ளார் தேஎங்	௧௨.௫	௧௨௬	௧௩௧	௧௩௩
11.	குடையும் வாளும்	௧௩௪	௧௩௫	௧௩௯	௪௪௨
12.	தும்பை தானே	௧௪௪	௧௪௫	௧௪௭	௧௪௮
13.	கணையும் வேலும்	௧௪௯	௧௪௯	௧௫௨	௧௫௪
14.	தானை யானை	௧௫௫	௧௫௭	௧௬௪	௧௬௬
15.	வாகை தானே	௧௬௮	௧௬௮	௧௭௦	௧௭௨
16.	அறுவகைப்பட்ட	௧௭௨	௧௮௦	௧௯௪	௨௦௦
17.	கூதிர் வேனில்	௨௦௫	௨௧௪	௨௨௪	௨௨௯
18.	காஞ்சி தானே	௨௩௦	௨௩௧	௨௩௩	௨௩௪
19.	மாற்றருங் கூற்றஞ்	௨௩௬	௨௪௧	௨௫௧	௨௫௫
20.	பாடாண் பகுதி	௨௫௭	௨௫௮	௨௬௧	௨௬௨
21.	அமரர்கண் முடியும்	௨௬௫	௨௬௬	௨௬௮	௨௭௪
22.	வழக்கியல் மருங்கின்	௨௭௫	௨௭௭	௨௮௦	௨௮௩
23.	காமப்பகுதி கடவுளும்	௨௮௪	௨௮௪	௨௮௬	௨௮௮
24.	குழவி மருங்கினும்	௨௮௯	௨௮௯	௨௯௦	௨௯௧
25.	ஊரொடு தோற்றமும்	௨௯௨	௨௯௨	௨௯௫	௨௯௮
26.	மெய்ப்பெயர் மருங்கின்	௩௦௦	௩௦௦	௩௦௨	௩௦௨
27.	கொடிநிலை கந்தழி	௩௦௩	௩௦௫	௩௦௭	௩௧௧
28.	கொற்றவள்ளை	௩௧௫	௩௧௫	௩௧௭	௩௧௮
29.	கொடுப்போர் ஏத்திக்	௩௧௯	௩௨௧	௩௨௭	௩௩௧
30.	தாவில் நல்லிசை	௩௩௩	௩௩௬	௩௪௮	௩௫௧

பிற்சேர்க்கை.

பிற்சேர்க்கை. I

பிற்சேர்க்கை. II

---

* 1. இளம்பூரணம்
2. நச்சினார்க்கினியம்
3. பாரதியார்
4. ஆய்வுரை (வெள்ளைவாரணர்)

சுருக்க விளக்கம்

அகத்	:	அகத்திணையியல்
அகம்	:	அகநானூறு
இளம்	:	இளம்பூரணர்
கலி	:	கலித்தொகை
களவழி	:	களவழிநாற்பது
குறள்	:	திருக்குறள்
குறுந்	:	குறுந்தொகை
சிலப்	:	சிலப்பதிகாரம்
தொல்	:	தொல்காப்பியம்
நச் நச்சி நச்சர்	}	நச்சினார்க்கினியர்
நாலடி	:	நாலடியார்
பழமொழி	:	பழமொழி நானூறு
பத்துப்	:	பத்துப்பாட்டு
பதிற்று பதிற்றுப்	}	பதிற்றுப்பத்து
புறம்	:	புறநானூறு
பு. வெ. மா	:	புறப்பொருள் வெண்பா மாலை
பொருந	:	பொருநராற்றுப்படை
மரபு	:	மரபியல்
யாப். விரு.	:	யாப்பருங்கல விருத்தி

தொல்காப்பியம்

பொருளதிகாரம்

புறத்திணை இயல்

இளம்பூரணம் : இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோ எனின், புறத்திணையியல் என்னும் பெயர்த்து. இது புறப்பொருள் உணர்த்துதலாற் பெற்ற பெயர்.[1] அஃது யாங்ஙனம் உணர்த்தினாரோ எனின், மேல் அகத்திணையாகிய எழுதிணையும் சாற்றி, அவற்றின் புறத்து நிகழ்வன எழுதிணை உணர்த்தினார் என்று கொள்க. அவை :— மலையாகிய குறிஞ்சித்திணைப்புறம் நிரை கோடலும் நிரை மீட்டலும் என்னும் வேறுபாடு குறித்து வெட்சி எனவும் கரந்தை எனவும் இரண்டு குறி பெறுதலும், காடுறையுலகாகிய முல்லைப்புறம் மண்ணசை வேட்கையால் எடுத்துச் செலவு புரிந்த வேந்தன்மேல் அடல் குறித்துச் செலவு புரிதலான், அவ்விரு பெருவேந்தரும் ஒரு வினையாகிய செலவு புரிதலின் அது வஞ்சி என ஒரு குறி பெறுதலும், புனலுலகாகிய மருதத்துப்புறம் எயில்

---

1. ஓத்து—இயல்; நூற்பகுப்பாகிய அதிகாரத்தின் உட்பிரிவு. ஓதப்படுதலின் ஓத்து என்னும் பெயருடையதாயிற்று.

ஒத்த அன்பினராகிய ஒருவனும் ஒருத்தியும் பண்டைப் பிறப்பிற் பழகிய நல்லூழின் தூண்டுதலால் ஓரிடத்து எதிர்ப்பட்டுத் தம்முள் ஒருவரையொருவர் இன்றியமையாதவராக அன்பினால் உள்ளம் ஒன்றி வாழும் வாழ்க்கை அகத்திணை அல்லது அகவொழுக்கம் எனப்படும். அகத்திணையின் பொதுவிலக்கணத்தினையுணர்த்துவது தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தின் முதல் இயலாகிய அகத்திணையியலாகும். இவ்வாறு அன்பினை வளர்க்கும் மனை வாழ்க்கையினை மேற்கொண்ட குடும்பத்தினர் பல்லாயிரவர் சமுதாய அமைப்பாகிய பொது வாழ்க்கையிலும் அரசியல் ஆட்சியிலும் ஒத்த உரிமையும் கடமையும் உடையவராய்ப் பசியும் பிணியும் பகையும் இன்றி ஒத்து வாழும் நல்வாழ்வுக்கு அரண் செய்வது புறத்திணையொழுகலாறாகும்.

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார், எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளும் என வகுத்துக் கொண்ட முறையே பொருளதிகாரத்தின் முதற்கண் அகத்திணையின் பொதுவிலக்கணம் உணர்த்தி அதனையடுத்தமைந்த புறத்திணையியலாகிய இவ்வியலில் புறத்திணையின் பொதுவும் சிறப்புமாகிய இலக்கணங்களை விரித்துக் கூறுகின்றார். அதனால் இது புறத்திணையியல் என்னும் பெயருடையதாயிற்று.

அழித்தலும், எயில் காத்தலும் என்னும் வேறுபாடு குறித்து உழிஞை எனவும் நொச்சி எனவும் இரண்டு குறி பெறுதலும், மணலுலகாகிய நெய்தற்புறம் இரு பெருவேந்தரும் பொருதலாகிய ஒரு தொழிலே புரிதலால் அது தும்பை என ஒரு குறி பெறுதலும், நடுநிலைத்திணையாகிய பாலைப்புறம் வேந்தரே யாயினும் ஏனை யோராயினும் தமது மிகுதியாகிய வெற்றியைக் குறித்தலால் அது வாகை என ஒரு குறி பெறுதலும், பெருந்திணைப்புறம் நிலையாமை யாகிய நோந்திறப் பொருளே குறித்து வருதலின் காஞ்சி என ஒரு குறி பெறுதலும், கைக்கிளைப்புறம் செந்திறமாகிய ஒரு பொருளே குறித்து வருதலின் பாடாண் என ஒரு குறி பெறுதலும் உணர்த்தியவாறு கண்டு கொள்க.[1]

மேலை ஓத்தினுள்,

''புறத்திணை மருங்கின் பொருந்தின் அல்லது,
அகத்திணை மருங்கின் அளவுதல் இலவே" (அகத் ருஅ)

என அகத்திணைச் செய்யுள் இயற்பெயர் கூறப்பெறாதென்றமை யானும், புறத்திணை மருங்கிற் பொருந்தும் என்றமையானும் உலகியலோடு ஒத்துவரும் காமப்பொருளாகப் பாடாண் பாட்டின் கண் இன்பம் இயற்பெயர் சார்த்தி வரப்பெறும் என்று கொள்க.[2]

1. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை, பெருந்திணை, கைக்கிளை எனவரும் அகத்திணை ஏழிற்கும் முறையே வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண் எனவரும் புறத் திணைகள் ஏழும் புறமாம். அவற்றுள், குறிஞ்சித் திணைப்புறமாகிய ஒழுக்கம் பகைவர் நாட்டுப் பசுக்கூட்டங் களைக் களவிற் கவர்ந்து கொள்ளுதலும் அங்ஙனம் கவரப்பட்ட ஆநிரைக் குரியோர் அவற்றை மீட்டுக் கொள்ளுதலும் ஆகிய தொழில் வேறுபாடு குறித்து முறையே வெட்சி எனவும் கரந்தை எனவும் இரண்டு குறிபெறும். முல்லைத் திணைப் புறமாகிய ஒழுகலாறு பிறர்நாட்டின் நிலப்பகுதியினைப் பற்றிக்கோடல் வேண்டும் என்னும் பெருவிருப்பத்தால் தன்மேற் படையெடுத்து வரும் வேந்தன் மேல் மற்றொரு வேந்தனும் போர் செய்தழித்தல் கருதிப் படையுடன் மேற்செல் லுதலாகிய ஒருதொழிலே புரிதலால் வஞ்சி என ஒருபெயர் பெறும். மருதத்திணை புறமாகிய ஒழுகலாறு படையொடு சென்ற வேந்தன் பகைவேந்தரது மதிலை வளைத்து அழித்தலும் உள்ளிருந்த வேந்தன் தன் மதிலை அழிவின்றிப் பாது காத்துக் கொள்ளுதலும் ஆகிய தொழில் வேறுபாடு குறித்து முறையே உழிஞை எனவும் நொச்சி எனவும் இரண்டு பெயர் பெறும். நெய்தற்றிணைப் புறமாகிய ஒழுகலாறு இருபெருவேந்தரும் ஒரு களத்து எதிர்நின்று பொருதலாகிய ஒரு தொழிலே புரிதலின் தும்பை என ஒரு தொழிலே புரிதலின் தும்பை என ஒரு பெயர்பெறும். பாலைத்திணைப்புறமாகிய ஒழுகலாறு வேந்தராயினும் ஏனைக் குடிமக்களாயினும் தத்தமக்குரிய துறைகளில் மேம்பட்டு விளங்கும் வெற்றித்திறம் ஆகிய ஒன்றையே குறித்தலால் வாகை என ஒருபெயர் பெறும். பெருந்திணைப் புறமாகிய ஒழுகலாறு நிலையாமையென்னுந் துன்பியலாகிய ஒரு பொருளைக் குறித்து நிற்றலால் காஞ்சி என ஒருபெயர்பெறும். கைக்கிளைப்புறமாகிய ஒழுகலாறு இன்பியலாகிய ஒரு பொருளையே குறித்து நிற்றலால் பாடாண் என ஒரு பெயர் பெறும்.

2. மேல் அகத்திணையியலின் முடிவில் அகத்திணைச் செய்யுளுள் ஒருவரது இயற்பெயர் கூறப்பெறுதல் இல்லையெனவும் புறத்திணைமருங்காயின் இயற்பெயர் பொருந்தி வரும் எனவும் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுதலால் உலகிய

"ஆன்றசிறப்பின் அறம்பொருள் இன்பமென
மூன்றுவகை நுதலிய துலகம் அவற்றுள்
அறமும் இன்பமும் அகலா தாகிப்
புறனெனப் படுவது பொருள்குறித் தன்றே"

என்னும் பன்னிருபடலச் செய்யுளுள் புறப்பொருள் அறமும் இன்பமும் அகலாதாகி எனக் கூறினார்; அவர் கூறுதல் வாகைத் திணைக்கண் 'கட்டில் நீத்த பால்' முதலாகக் 'காமம் நீத்த பால்' ஈறாக அறங்கூறுதலில் அச்சார்பாகக் கூறியது மயங்கக் கூறுதலாம்.[1]

"ஆங்ஙனம் உரைப்பின் அவற்றது வகையால்
பாங்குறக் கிளந்தனர் என்ப அவைதாம்
வெட்சி கரந்தை வஞ்சி காஞ்சி
உட்குவரு சிறப்பின் உழிஞை நொச்சி
முரண்மிகு சிறப்பின் தும்பையுள் ளிட்ட
மறனுடை மரபின் ஏழே ஏனை
அமர்கொள் மரபின் வாகையும் சிறந்த
பாடாண் பாட்டொடு பொதுவியல் என்ப"

எனவும்,

"கைக்கிளை ஏனைப் பெருந்திணை என்றாங்கு
அத்திணை யிரண்டும் அகத்திணைப் புறனே"

எனவும் புறப்பொருள் பன்னிரண்டு வகைப்படக் கூறில், அகமும் பன்னிரண்டாகி மாட்டேறு பெறுதல்வேண்டும். அகத்திணை ஏழாகிப் புறத்திணை பன்னிரண்டாகில், "மொழிந்த பொரு

லோடு ஒத்துவரும் காமப்பொருளாகப் பாடப்பெற்ற பாடாண் பாட்டின்கண் அமைந்த இன்பவொழுக்கம் இயற்பெயர் சார்த்திவரப்பெறும் என விளக்கந் தந்தார் இளம்பூரணர்.

குறி—பெயர். மண் நசை—மண்ணின் மேல் வைத்த ஆசை. அஃதாவது, அயல்வேந்தரது ஆட்சியுளடங்கிய நிலப்பகுதியைத் தானே கவர்ந்து கோடல் வேண்டும் என ஆள்வோரது உள்ளத்தே தோன்றும் ஆசை. நோந்திறம்—வருத்தத்தைத்தரும் துன்பியற் பகுதி. செந்திறம்—மகிழ்ச்சியைத் தரும் இன்பியற் பகுதி. மேலை ஒத்து—இதற்கு முன்னுள்ள அகத்திணையியல்.

1. 'அறங்கூறுதலில் அச்சார்பாகக் கூறியது மயங்கக் கூறலாம்' எனவரும் உரைத்தொடர், "அறமே கூறுதலில் அகச் சார்பாகக் கூறியது மயங்கக் கூறலாம்" என்றிருத்தல் வேண்டும்.

வாகைத்திணைக்கண் கட்டில் நீத்தபால் முதலாகக் காமம் நீத்தபால் ஈறாகவுள்ள துறைகள் பொருளையும் இன்பத்தையும் விலக்கிக் கூறுதலால், 'அறமும் இன்பமும் அகலாதாகிப் பொருள் குறித்துவருவது புறத்திணை' எனப் பன்னிருபடலத்திற் கூறப்படும் புறத்திணையிலக்கணம் மயங்கக்கூறல் என்னுங் குற்றத்தின் பாற்படும் என்பது கருத்து.

ளோடு ஒன்றவைத்தல்'' (மரபு ௱) என்னுந் தந்திர உத்திக்கும் பொருந்தாதாகி ''மிகைபடக் கூறல்'' ''தன்னான் ஒரு பொருள் கருதிக் கூறல்'' (மரபு. ௱அ) என்னும் குற்றமும் பயக்கும் என்க அன்றியும் பெருந்திணைப் புறனாகிய காஞ்சி நிலையாமை யாத லானும், பொதுவியல் என்பது,

''பல் அமர் செய்து படையுள் தப்பிய
நல்லாண் மாக்கள் எல்லாரும் பெறுதலின்
திறப்பட மொழிந்து தெரிய விரித்து
முதற்பட எண்ணிய எழுதிணைக்கும் உரித்தே''

எனத் தாமே கூறுகின்றாராதலின், மறத்திற்கு முதலாகிய வெட்சியின் எடுத்துக் கோடற்கண்ணும் கூறாமையானும், கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் புறம் என்றாராயின் அகத்திணை ஏழ் என்னாது ஐந்து எனல் வேண்டுமாதலானும், பிரமம் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட மணம் எட்டனுள்ளும் யாழோர் கூட்டமாகிய மணத்தை ஒழித்து ஏனைய ஏழும் புறப்பொருளாதல் வேண்டு தலானும், முனைவன் நூலிற்கும் கலி முதலாகிய சான்றோர் செய்யுட்கும் உயர்ந்தோர் வழக்கிற்கும் பொருந்தாது என்க.[1]

---

1. அகம் புறம் என்பன காரணப்பெயர்கள். உள்ளத்தின் உணர்வளவில் உணரப்படும் குறிஞ்சி முதலிய அகத்திணைகள் ஏழுடன் வெட்சி முதலிய திணைகள் ஏழும் முறையே தொடர்புடையனவாய் அவற்றின் புறத்தனவாக எல்லார்க்கும் புலப்பட நிகழ்தலின் புறம் எனப்பட்டன.

இனி, புறத்திணைகள் பன்னிரண்டெனக் கொண்டு, வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, உழிஞை, நொச்சி, தும்பை என்னும் ஏழும் மறத்துறை பற்றியன வாதலின் புறம் எனவும், வாகை, பாடாண், பொதுவியல் என்பன மூன்றும் புறப் புறம் எனவும், கைக்கிளை பெருந்திணை என்பன இரண்டும் அகப்புறம் எனவும் பகுத்துரைப்பர் பன்னிருபடலமுடையார். அவர் கூறுமாறு புறத்திணைகள் பன்னிரண்டாயின் அவற்றைப்புறமாகக் கொண்டுள்ள அகத்திணைகளும் பன்னிரண்டா தல் வேண்டும். அங்ஙனமன்றி அகத்திணைகள் ஏழாகவேயிருக்க, அவற்றின் புறத்தவாகிய புறத்திணைகள் மட்டும் பன்னிரண்டாம் என்றல், முன்னர்க்கூறிய பொருளோடு பின்னர்க்கூறப்படும் பொருளும் ஒன்றிப் பொருந்துமாறு அமைத்தல் என்னும் நூற்புணர்ப்புக்கு முரண்பட்டதாய், வழிநூல் செய்வோன் முன்னோன் நூலின் ஆதரவின்றித் தானே ஒரு பொருளைக் கருதிக் கூறல் என்னும் குற்றத் தின் பாற்படும். அன்றியும் பெருந்திணையாகிய அகத்திணைக்குப் புறனாகிய காஞ்சித்திணை என்பது, பல்வேறு நிலையாமையினை யுணர்த்துவதாகலின், அதனை மறனுடை மரபினவாகிய புறத்திணைகளுள் ஒன்றாக இணைத்துரைத் தல் பொருந்தாது. இனி, அவர் கூறும் பொதுவியல் என்பது பலவகைப்பட்ட போர்த்துறைகளில் ஈடுபட்டுள்ள வீரர்களாகிய ஆடவர் எல்லார்க்கும் பொதுவாக வுரியதொரு தனித்திணையாயின் அதனைப் புறத்திணைகளை விரித்துரைக்கும் நூலின் தொடக்கத்திலேயே வெட்சிப்படலத்தின்முன் முதற்படலமாகக் கூறியிருத் தல் வேண்டும். இனி, கைக்கிளை பெருந்திணை என்னும் அகத்திணையிரண்டி னையும் புறத்திணையெனக் கொள்ளின், அகத்திணை ஏழு என்னும் முன்னோர் கொள்கைக்கு முரணாக அகத்திணை ஐந்தே எனக் கூறவேண்டிய நிலையேற் படும். அங்ஙனம் அகத்திணை ஐந்தே எனக் கொள்ளின், பிரமம் முதலாகக் கூறப்பட்ட எண்வகை மணங்களுள் யாழோர் கூட்டமாகிய கந்தருவம் ஒன்று நீங்கலாக ஏனைய ஏழு மணங்களும் புறத்திணையொழுகலாறுகளாகவே கூற வேண்டிவரும். ஆகவே புறத்திணைகள் பன்னிரண்டெனப் பின்வந்தோர்

க. அகத்திணை மருங்கின் அரில்தப உணர்ந்தோர்
புறத்திணை இலக்கணம் திறப்படக் கிளப்பின்
வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே
உட்குவரத் தோன்றும் ஈரேழ் துறைத்தே.[1]

இந்தலைச் சூத்திரம் என் நுதலிற்றோவெனில் வெட்சித் திணைக்கு இடமும் துறையும் வரையறுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று. இதனானே திணையும் துறையும் என்று வரும் புறப் பொருள் என்று கொள்க.

(இதன் பொருள்) அகத்திணை மருங்கின் அரில்தப உணர்ந் தோர் புறத்திணை இலக்கணம் திறப்படக் கிளப்பின்-அகத்திணை யிடத்து மயக்கம் கெட உணர்ந்தோர் புறத்திணை இலக்கணம் வகைப்படக் கூறின்;

அகத்திணை மருங்கின் மயக்கம் கெட உணர்தலாவது, மேல் ஓதிய இலக்கணத்தால் மயக்கம் கெட உணர்தல்.

வெட்சிதானே குறிஞ்சியது புறனே-வெட்சி என்னும் திணை குறிஞ்சி என்னும் திணைக்குப் புறனாம்.

வெட்சி குறிஞ்சிக்குப் புறனாயது எவ்வாறெனின், நிரை கோடல் குறிஞ்சிக்குரிய மலைசார்ந்த நிலத்தின்கண் நிகழ்தலா னும், அந்நிலத்தின் மக்களாயின் பிறநாட்டு ஆனிரையைக் களவிற்கோடல் ஒரு புடை குறிஞ்சிக்கு உரித்தாகிய களவோடு ஒத்தலானும், அதற்கு அது புறனாயிற்று என்க. சூடும் பூவும் அந்நிலத்திற்குரிய பூவாதலானும் அதற்கு அது புறமாம்.[2]

உட்குவரத் தோன்றும் ஈர் ஏழ் துறைத்தே-வெட்சித்துறை[3] உட்கு வரத் தோன்றும் பதினான்கு துறையை உடைத்து.

துறை பதினான்கும் வருகின்ற சூத்திரத்துள் காட்டுதும்.

வகுத்த இப்பகுப்புமுறை, முன்னோர் நூலிற்கும் சங்கத்தொகை நூலாகிய கலித் தொகை முதலிய சான்றோர் செய்யுட்கும் தொன்றுதொட்டுவரும் உயர்ந்தோர் வழக்கிற்கும் ஏலாததாய் முரண்படுதலாற் பொருந்தாது என்பர் இளம்பூரணர்.

1. அரில்-பிணக்கம்; ஈண்டு இச்சொல் மயக்கம் என்ற பொருளில் ஆளப் பெற்றது. தப-கெட. உட்கு-அச்சம். ஈரேழ்-பதினான்கு. துறைத்து-துறைகளை யுடையது. துறை என்னும் பெயரடியாகப் பிறந்தது, 'துறைத்து' என்னும் குறிப்பு வினை முற்றாகும்.

2. பகைவர் நாட்டுப் பசுநிரைகளைக் கவர்ந்து கொள்ளுதலாகிய செயல் குறிஞ்சிக்குரிய மலைசார்ந்த நிலப்பகுதியில் நிகழ்தலானும் பிறர்நாட்டு ஆனிரை களைக் களவிற்கோடல் குறிஞ்சிக்குரிய களவொழுக்கத்தோடு ஒத்தலானும், நிரை கவர்வோர் அடையாளமாகச் சூடிக்கொள்ளும் பூ குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய வெட்சிப்பூவாதலானும் குறிஞ்சிக்கு வெட்சிபுறனாயிற்று என்பர் இளம்பூரணர்.

3. 'வெட்சித்திணை' என்றிருத்தல் வேண்டும்.

நச்சினார்க்கினியம்:

இவ்வோத்து முற்கூறிய அகத்திணை ஏழற்கும் புறமாகிய புறத்திணையிலக்கணம் உணர்த்தினமையிற் புறத்திணையியலென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. புறமாகிய திணையெனப் பண்புத் தொகையாம். அதனை 'முற்படக் கிளந்த' (தொல்-பொ-அகத்-க) என்புழிப் பிற்படக் கிளந்தனவும் உளவெனத் தோற்றுவாய் செய்து போந்து, அவற்றது இலக்கணங்களும் பெயரும் முறையுந் தொகையும் வருகின்ற சூத்திரங்களால் 'திறப்படக்கிளப்பின்' எனக் கூறலின், மேலதனோடு இயைபுடைத்தாயிற்று. இச் சூத்திர முற்கூறிய குறிஞ்சித்திணைக்குப் புறன் வெட்சித்திணை என்பதூஉம், அதுதான் இப் பகுதித்தென்பதூஉம் உணர்த்துதனுதலிற்று.[1]

(இ-ள்) அகத்திணை மருங்கின் அரில்தப உணர்ந்தோர் புறத்திணை இலக்கணம் திறப்படக் கிளப்பின்—அகத்திணையென்னும் பொருட்கட் பிணக்கற அறிந்தோர் கூறிய புறத்திணையது இலக்கணத்தைக் கூறுபட ஆராய்ந்து கூறின்; வெட்சிதானே குறிஞ்சியது புறனே—வெட்சியெனப்பட்ட புறத்திணை குறிஞ்சியெனப்பட்ட அகத்திணைக்குப் புறனாம். உட்குவரத்தோன்றும் ஈரேழ் துறைத்தே அதுதான் அஞ்சுதகத்தோன்றும் பதினான்கு துறையினையுடைத்து; எ-று.[2]

அகத்திணைக்கண் முதல் கரு வுரிப்பொருள் கூறிய குறிஞ்சி முல்லை மருதம் நெய்தல் என்பனவற்றிற்கு வெட்சி வஞ்சி உழிஞை தும்பையென்பன அவ்வவ் விலக்கணங்களோடு ஒருபுடையொப்புமைபற்றிச் சார்புடையவாதலும் நிலமில்லாத பாலை பெருந்திணை கைக்கிளை யென்பனவற்றிற்கு வாகையுங் காஞ்சி

---

1. அகத்திணையியலின் தொடக்கத்தில் 'கைக்கிளை முதலாப் பெருந் திணையிறுவாய், முற்படக்கிளந்த எழுதிணையென்ப' எனவமைந்த நூற்பாவில் அகத்திணையேழினையும் 'முற்படக்கிளந்த எழுதிணை' என்றதனால், அவ்வெழு திணைகளின் புறத்தனவாய்ப் பிற்படக் கிளந்தனவாகிய புறத்திணை' ஏழுள' என்பதனைக் குறிப்பினால் தோற்றுவாய் செய்து போந்த தொல் காப்பியனார், மேலே குறிப்பிற் பெறப்படவைத்த புறத்திணை ஏழினையும் இவ் வியலில் வகைபெற விளக்குகின்றார். ஆதலால் புறத்திணையியலாகிய இது, மேலை அகத்திணையியலுடன் தொடர்புடையதாய் அதனையடுத்து வைக்கப் பெற்றது என்பதாம்.

2. அரில்-பிணக்கம்; தத்தம் இயல்பினைத் தனித்தனியே பிரித்துணர இயலாவாறு தம்முட் பின்னிக் கிடத்தல். தப-கெட. அரில்தபவுணர்தல் ஆவது, ஐந்திரிபாகிய மயக்கம் கெடத் தெளிவாகவுணர்தல். திறப்படக் கிளத்தலாவது, வகைபெற ஆராய்ந்து கூறுதல். உட்குவரத் தோன்றுதலாவது, கண்டோர் அச்ச முற்று நடுங்கும்படி நிகழ்தல்,

யும் பாடாண்டிணையும் பெற்ற இலக்கணத்தோடு ஒருபுடை யொப்புமைபற்றிச் சார்புடைய வாதலுங்[3] கூறுதற்கு 'அறிந்தப வுணர்ந்தோ' ரென்றார். ஒன்று ஒன்றற்குச் சார்பாமாறு அவ்வச் சூத்திரங்களுட் கூறுதும். 'தானே' யென்றார், புறத்திணை பல வற்றுள் ஒன்றை வாங்குதலின். பாடாண்டிணை ஒழிந்தனவற்றிற் கும் இஃதொக்கும்.[2] களவொழுக்கமுங் கங்குற் காலமுங் காவலர் கடுகினுந் தான் கருதிய பொருளை இரவின்கண் முடித்து மீடலும்* போல்வன ஒத்தலின் வெட்சி குறிஞ்சிக்குப் புறனென்றார். வெட்சித் திணையாவது களவின்கண் நிரைகொள்ளும் ஒழுக்கம்; இதற்கு அப் பூச் சூடுதலும் உரித்தென்று கொள்க. வேற்றுப் புலத்து வாழும் பார்ப்பார் முதலியோர் அஞ்சி அரண்சேர்வதோர் உபாயமாதலின் உட்குவரத் தோன்றுமென்றார். மக்களும் மாவும் முதலியன சென்று நீருண்ணுந் துறைபோலப் பலவகைப்பட்ட பொருளும் ஒருவகைப்பட்டு இயங்குதலாகு மார்க்கமாதலிற் றுறையென்றார்; எல்லாவழியு மென்பதனை எல்லாத் துறையுங் காவல்போற்றினார் என்பவாகலின். எனவே திணையுந் துறையுங் கொண்டாராயிற்று. அகத்திணைக்குத் துறை யுட்பகுதி களெல்லாம் விரித்துக்கூறிப் பின்னும் பன்முறையாற் பரந்துபட்டு வரம்பிகந்தனவற்றையுந் தொகுத்துத் துறைப்படுத்துக் கிளவி கூறுக என்றற்குச் செய்யுளியலுள் துறையென்பது உறுப்பாகக் கூறினார். புறத்திணைக்கு அங்ஙனம் பரந்துபட விரித்தோதாது தொகுத்து இலக்கணஞ் செய்தாராயினும் அவையும் அவ்வாறே பலபொருட்பகுதியும் உடையவென்பது உணர்த்துதற்குத் துறை யெனப் பெயராகக் கொடுத்தார். இதனானே அகப்பொருட்பகுதி பலவாயினும் ஒரு செய்யுளுட் பலபொருள் விராஅய் வரினும், ஒரு துறையாயினாற்போலப் புறத்திணைக்கும் அவ்வப்பொருட் பகுதி யும் ஒரு துறையாதலும், ஒரு செய்யுளுட் பலதுறை ஒருங்குவந்தும் ஒரு துறைப்படுதலுங் கொள்க. இன்னும் இதனானே அகத் திணைக்கு உரியனவெல்லாம் புறத்திணைக்குங் கொள்க.[3]

---

1. பாலை, பெருந்திணை, கைக்கிளையென்னும் அகத்திணைகட்குத் தமக் கென நிலமில்லாதவாறுபோலவே அவற்றின் புறத்தவாகிய வாகை, காஞ்சி, பாடாண் என்னுந் திணைகட்கும் தமக்கென நிலமில்லை என்பதாம்.

2. வெட்சிதானே என்புழி ஏகாரம், புறத்திணை ஏழனுள் ஒன்றை மட்டும் பிரித்தெடுத்துக் கூறுதலின் பிரிநிலை ஏகாரமாகும். இவ்வாறே 'வஞ்சிதானே' 'உழிஞைதானே' 'தும்பைதானே' 'வாகைதானே' 'காஞ்சிதானே' எனப் பின் வரும் தொடர்களில் உள்ள ஏகாரங்களும் பிரிநிலைக்கண் வந்தன என்பதாம்.

3. 'நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்' விரித்துப் பாடப் பெற்றுவரும் அகத்திணையொழுகலாற்றை விளக்கும் முறையில் அகத்திணைக்குரிய துறைப் பகுதிகளையெல்லாம் தலைவன் தலைவி தோழி முதலிய அகத்திணை மாந்தர்க்

பாரதியார்:

ஒழுக்கமொன்றே கருதற்குரிய விழுப்பொருளாகக் கொண்டவர் பழைய தமிழர். மக்களின் வாழ்க்கைச் செயலெல்லாம் திணையா (ஒழுக்கமா)யடங்கும். எல்லாச் சொற்களுக்கும் அவற்றின் பொருள்பற்றியே திணையும் பாலும் வகுக்கும் தமிழ் மரபு இதற்குச் சான்று பகரும். 'உயிரினும் ஓம்பப்படும்—ஒழுக்கம்' பேணி, அதனை ஓம்பற்குரிய மக்கட்டன்மை சுட்டுவனமட்டே உயர்திணையெனவும், ஒழுக்கமே கருதொணாப் பிற எதனையும் குறிக்கும் சொற்களனைத்தும் அல்திணை - (திணையல்லாதன) எனவும், தொல்காப்பியர் போன்ற பண்டைத் தமிழ்ப் புலவர் வகுத்த முறை இப்பழைய தமிழ் மரபுபற்றி யெழுந்ததாகும். 'தீதொரீஇ நன்றின்பா'' லுய்க்கும் அறிவுநெறி கடைப்பிடித் தொழுகாது, உருவத்தால் மக்களே போல்பவராயினும் மேவன செய்து திரியுங் கயவரையும், விரும்பியாங்கொழுகும் நரகரொடு தேவரையும், அறிவற்ற பிற அனைத்தையும் ஒருங்கே அல்திணை யாகக் கொண்டாண்ட பழந் தமிழ்மரபு உயர்வுள்ளும் தமிழர் ஒழுக்க நிலையையும் விழுப்பநோக்கையும் வலியுறுத்தும். மக்கள் வாழ்வில் தூய கற்புறுகாதல் கண்ணிய மனையறவொழுக்கம் பற்றிய அனைத்தும் அகமெனப்பட்டன. பிறர்தொடர்பின்றி யமையா இற்புறவாழ்வோ டியைபுடையவெல்லாம் புறமெனப் பட்டன. தனிச் சிறப்புடைய இத்தமிழ்மரபு பேணித் தொல்காப்பியர் தம்நூற் பொருட்பகுதியில், காதல் கண்ணிய அகத் திணையாமவற்றின் பொதுவியல்புகளைத் தொகுத்து அகத்திணை யியல் என்னும் பேரால் முதலிற் கூறினார். அவ்வகவொழுக்கின்

குரிய கூற்றுகளில் வைத்து விரித்துக் கூறிய தொல்காப்பியனார், தாம் எடுத்துக் கூறிய கூற்றுக்களேயன்றி அவை போன்று பரந்துபட்டுவரும் கூற்றுக்களையெல்லாம் பின்வருவோர் ஒரு நெறிப்படத் தொகுத்துப் பல்வேறு துறைகளாக வகைபெற அமைத்துக்கொள்ளும்படி செய்யுளுக்கு இன்றியமையாத உறுப்புகளுள் துறை என்பதனையும் ஓருறுப்பாகச் செய்யுளியலுள் குறித்துள்ளார். இவ்வாறு அகத்திணைக்குரிய துறைகளைப் பலபட விரித்துக் கூறிய ஆசிரியர், புறத்திணைக்குரிய துறைகளைப் பரந்துபட விரித்துக் கூறாது அவற்றையெல்லாந் தொகுத்துக் கூறும் வகையில் இலக்கணம் செய்துள்ளார். ஆயினும் அகத்திணையொழுகலாறுகளைப் போலவே புறத்திணையொழுகலாறுகளும் பல்வேறு துறைகளாகப் பரந்துபட்டு விரியும் பொருட்பகுதிகளை உடையன என்பதனையுணர்த்துதற்குப் புறத்திணைப் பகுதிகட்கும் துறையென்பதனைப் பெயராகக் கொடுத்துள்ளார். அகப்பாடல்களில் அகத்திணைப் பொருட்பகுதிகள் பலவாயினும் ஒரு செய்யுளுள் பல பொருட்கூறுகள் கலந்து வரினும் அவை தனித்தனித் துறைகளாகவும் பல துறைகளும் விரவிய ஒரு துறையாகவும் அமைத்துத் துறைப்படுத்துப் பொருள் கொள்ளுமாறுபோலவே புறப்பாடல்களிலும் புறத்திணைப் பொருட்பகுதிகள் பலவாய்த் தனித்தனித் துறைகளாகவும் பலதுறைகளும் விரவிய ஒரு துறையாகவும் கொண்டு துறைப்படுத்துப் பொருள் கொள்ளுதல் வேண்டும் என்பது மேற்குறித்த உரைப் பகுதியால் இனிது புலனாம்.

சிறப்பியல்களைக் 'களவு'—'கற்பு' எனுங் கைகோளிரண்டன்கீழ் வகுத்து விரிக்குமுன், பொருளை அகம்புறமென நிறுத்தமுறை யானே, பொருளிடையீடாய், ஒருவாறாகத் திணைகளுக்குத் தொடர்புடைய மற்றைப் புறவொழுக்கவியல்களையுஞ் சுட்ட வேண்டி அவற்றை இவ்வியலில் விளக்குகின்றார்; ஆதலின், இது புறத்திணையியல் எனும் பெயர்கொண்டது.

காதலறவொழுக்கங்களைத் தொகுத்து ஏழு திணையாகக் கொண்டதற்கேற்ப, மக்களின் புறவொழுக்கங்களையும், 'மறனுடை மரபின்' ஏழேயாகக் கொள்ளும் பழைய தமிழ் முறையைத் தழுவி வெட்சி முதலாப் பாடாண் ஈறாப் புறத்திணை ஏழும் அவற்றின் இயல்துறை வகைகளும் இப்புறத்திணையியலிற் கூறப்படுகின்றன. பழங்காலத்தில் ஆடவர்க்குரிய சிறந்த சால்புகளான 'பெருமையும் உரனும்' பெரிதும் மறத்தின் வீறாயமை தலின், புறவொழுக்கமெல்லாம் 'அமர்கொள் மரபின்' திணைகளாயின.[1] அவற்றை நிரலே முதலில் அகத்திணை ஒவ்வொன்றிற்கும் ஏற்புடைப் புறனாயமையும் திணை வகையும் அதன் பெயரும் குறித்தல், அதையடுத்துடனே அப்புறத்திணையியல் விளக்கல், பிறகு அதன் துறைவகை தொகுத்தல், என முத்திறம்பட முறை பிறழாமல் விளக்குவர் தொல்காப்பியர். அவ்வத் திணைத் துறைகளின் தொகையெண் முதலிற் றிணைப்பெயரோடேனும், ஈற்றில் துறைவகையோடேனும் கூறப்பெறுகின்றது எனவே ஒவ்வொரு புறத்திணைக்கும் குறைந்த அளவு மூன்றும், திணை துறைகளின் சிறப்பியல்புகள் பெருகுமிடத்து மூன்றின் மிக்கும் சூத்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.[2]

---

1. அமர்கொள் மரபின்திணை-போர்ச்செயலை மேற்கொள்ளும் இயல்பினதாகிய ஒழுகலாறு.

2. புறத்திணையிலக்கணங்கூற எடுத்துக்கொண்ட தொல்காப்பியனார், முதற்கண் இன்ன அகத்திணைக்குப் புறனாயமைந்தது இன்னதிணை என அகத்திணையொடு புறத்திணைக்குரிய தொடர்பினை முதற்கண் சுட்டுவர். பின்னர் அப்புறத்திணையின் இலக்கணம் கூறுவர். அதன்பின் அப்புறத்திணையின் துறைகளை விரித்துக் கூறுவர். ஒவ்வொரு திணையிலும் துறைகள் இவ்வளவு என்னும் தொகையெண் முதற்கண் திணையோடாவது ஈற்றில் துறைவகையோடாவது இயைத்துக் கூறப்படும். எனவே ஒவ்வொரு புறத்திணைக்கும் குறைந்தது மூன்று சூத்திரங்களும் திணையின் வகை துறைகளின் சிறப்பியல்களை விரித்துரைக்க வேண்டிய நிலையில் மூன்றின் மிக்க சூத்திரங்களும் அமைதல் உண்டு. இவ்வாறு நாவலர் பாரதியார் இப்புறத்திணையியலிலுள்ள சூத்திரங்களின் பொருளமைப்பினைப் பகுத்து விளக்குவர். இப்பகுப்புமுறை நச்சினார்க்கினியர் உரையைத் தழுவியதாகும்.

புறத்திணை ஏழும் முறையே, வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண் எனப் பெயர் பெறும். இவை நிரலே குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை, பெருந்திணை கைக்கிளை என்னும் அகத்திணைகளுக்கு இயலியைபுடைமை கருதி அவ்வவற்றிற்குப் புறமாயமைவனவாய்க் கொள்ளப்பட்டுள. அவ்வமைதி அவ்வத் திணைச்சூத்திரத்தின் கீழ் விளக்கப்படும். அகத்திற்போல, புறத்தும் திணைகளை ஏற்ப அவ்வவ்வொழுக் கத்திற் சூடும் மாலை அல்லது அடையாளப் பூவாற் பெயரிட் டழைப்பது அடிப்பட்ட தமிழ்நூன்மரபாகும். இம்முறையே இவ்வியலில் முதல் மூன்று சூத்திரங்களில் ஆகோளாம் வெட்சித் திணைவகையும், நான்கு, ஐந்து-ஆம் சூத்திரங்களில் ஆகோளைப் போலவே குறிஞ்சிப் புறனாய்ப் போர் துவக்கும் வெட்சியொழுக்க மாகும் கொடிநிலை — கொற்றவைநிலை—என்பனவும் பிற வெட்சித் துறைகளும் கூறப்படுகின்றன. வெட்சி, போர்துவங்கு முன் பகைவர்க்கறிவிப்பதுபோல் அது பகைவர் நாட்டு ஆனிரை களைக் களவிற் கொள்ளும் ஒழுக்கமாகும். போர் துவங்கிய பின் ஆகோள் கொண்டியாவதன்றி[1] வெட்சியாகாது. அடையலர்க்கு அமர்க்குறிப்பறிவித்துப் படைதொடச் செய்து அவர்மேற் செல்வதே போரறமாதலின், அமரறிவிப்பான் பகைப்புலத்து ஆகோடலைப் போர் தொடங்கும் மரபாக் கொண்டனர் பண்டைத் தமிழரும் பிறரும் பண்டைக் காலத்தில்.

களவில் ஆகொளவரும் முனைஞரைத்தடுத்து நிரை காவலர் மீட்க முயல்வதும், அவரொடு நிரைகொள்வார் பொருவதும் வேறு திணையாகாமல் ஆகோளின் இடை நிகழ்ச்சிகளாயடங்கும் இயல் கருதி அவற்றை ''அனைக்குரி மரபிற் கரந்தை'' என வெட்சித் துறைகளில் அடக்குவர் தொல்காப்பியர். அதுபோலவே போர்த் தொடக்கமாம் கொடிநிலை, கொற்றவை நிலை போல் வனவற்றையும் பிற பல துறைகளையும் வெட்சியி லடக்கிக் கூறினர். அவ்வாறு போர்துவக்கும் ஒழுக்கவகைக ளனைத்தும் வெட்சியெனப்பட்டு, மறனுடைமரபின் அமரறத்தொகுப்பாம் புறத்திணைவகையுள் முதற்கண் கூறப்படுகின்றன[2]

1. கொண்டி-கொள்ளை; போர் தொடங்கியபின் பகைவர் நாட்டுப் பசுக் கூட்டங்களைக் கவர்தல் கொள்ளையடித்தலாகிய குற்றமாகுமேயன்றி அறமுறைப் படி போர் தொடங்குதலாகிய வெட்சித்திணையாகாது என்பது கருத்து.

2. இவ்விளக்கம் தொல்காப்பியர் கருத்துக்கு ஏற்புடையதாகும்.

பிறகு, பகையடப் படையொடு மேற்செல்லும் வஞ்சித் திணையை அதன் வகை துறைகளொடு ௬-முதல் ௮-வரையுள்ள சூத்திரங்கள் விளக்குகின்றன.

அதையடுத்து, வேற்றுப்புலத்துப் படைகொடு செல்வோர் மாற்றலர் இருக்கையையெய்தி மலையுமுன் தம் ஆற்றிடை அக நாட்டுப் படையரண்களை எறிதல் அல்லது அகப்படுத்தல், அமர் வென்று தாம் மீள இன்றியமையாதாகலானும், அடையலரின் இடையரண்களை முற்றி எறிதலும் கோடலும், அவர்கட்கு வேண்டப்படுமாகலானும், அவ்வொழுக்கமாய உழிஞைத்திணையும் அதன் வகை துறைகளும் இவ்வியலில், ௯-முதல் ௧௩-வரையுள்ள சூத்திரங்களால் தெளிக்கப்படுகின்றன. முற்றுவோர் முயற்சியை அரண்காவலர் முரணாது தடுப்பதும், அக்காவலர் எதிர்ப்பைக் கடந்தடக்கியன்றி அரண் எறிதல் கூடாமையும் இயல்பாகும். முற்றுவாரின்றி மதில்காவற்போர் நிகழுமாறில்லையாகலானும், முற்றியெறிவாரின்றி வாளா அரண்காத்திருத்தல் நொச்சியெனக் கருதப்படாதாகலானும், அரண் எறிமுறையின் ஒருதிறனா அடங்கும் முற்றெதிர்ப்பைப் பிற்காலத்தவர்போல வேறுபிரித்து நொச்சியெனத் தனித்திணையாக்காமல். செந்தமிழியற்கை சிவணிய நிலத்துப் பழைய முறை பேணி முற்றுகை பற்றிய உழிஞைத் திணையிலடக்குவர் தொல்காப்பியர்.

அவற்றின்பின், பகைமேற் சென்றாரைத் தகைத்து நின்றாரெதிருன்ற, தானையிரண்டும் தம்முள் தலைமயங்கி மலைதலாகும் தும்பைத் திணையையும், அதன் வகை துறைகளையும் ௧௪-முதல் ௧௭-வரையுள்ள சூத்திரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. படையெழுச்சியை மட்டும் வஞ்சியென வகுப்பதும், சென்றாரை நின்றாரெதிர்ப்பதைக் காஞ்சியெனத் தனியொரு திணையாப் பிரிப்பதும், எதிர்த்திருபடையும் அதர்ப்பட மலைதலைத் தும்பையென வேறோர் திணையாக் கூறுவதும் பிற்கால வழக்கு. சென்றாரை நின்றார் எதிர்ப்பது போராய்த் தும்பையிலடங்குதலானும், பொருதலற்ற எதிர்ப்பெதுவுங் கருதல் கூடாமையானும், பண்டைத் தமிழ் நூலோர் சென்ற பகையெதிர் நின்றுதகையும் எதிர்ப்பும், இருதிறப்படையும் ஒருதலை மலையும் போரும் உடனமையத் 'தும்பை யென வொருதிணையே கொண்டார்;[1] தொல்காப்பியரும் அப்பழ மரபே பேணிக் கூறுவர்.

1. வருதலும் செல்லலும் இருதிறத்தார் தொழில்களாய் இருதிறத்தாரும் ஒரு களத்துப் பொருதலே தும்பை என்பது தொல்காப்பியனார் கருத்தாகும், எனவே

போர்க்கூறாகும் தும்பைத் திணைக்குப் பின், பொருது வென்றோர் வீறு கூறும் வாகைத்திணையும் அதன் துறைகளும் கஅ-முதல் உக-வரையுள்ள சூத்திரங்களில் தெளிக்கப்படுகின்றன. அமர் வெற்றியுடன், அதற்கியைபுடையதாய்ப் பிறதுறைகளில் இகலிவென்றோர் வீறும் கூட்டி, ஒப்பக்கூறல் ஒன்றெனமுடித்தல் தன்னினமுடித்தல் எனு முறையில், பாராட்டுக்குரிய வெற்றி யனைத்தும் இவ்வாகைத்திணையிலடக்கிக் கூறப்படுகின்றன.

மைந்து கருதி மேற்செல்லாது தனக்குரிய இடத்திலே நின்றுள்ள வேந்தன், தன்னை நோக்கி வந்த படையினை எதிர்த்து நிற்றல் தும்பைத் திணையாகுமா என்பது ஆராயத்தக்கது.

போர் என்பது ஒத்தார் இருவர் தொழிலாதலின் அதன் தொடக்கமும் இடை நிகழ்ச்சிகளும் இரு திறத்தார் தொழில் தொகுதியாகப் பிரித்துப் பேசப்படுதல் இயல்பு. அந்நிலையில் ஆகோள் வெட்சி எனவும் நிரை மீட்டல் கரந்தை எனவும் இரு வேறு திணைகளாகவும் பிரித்துக் கூறப்படும் வழக்கம் பிற்காலத்துத் தோன்றி நிலைபெறுவதாயிற்று. பகைவர்மேற் சேறலாகிய ஒழுக்கம் ஒன்றினையே நுதலியது வஞ்சித்திணையாகும். தன்மேல் வந்த பகைவர் படையினைத் தன் னாட்டின் எல்லையின் நின்று தடுத்து நிறுத்துதலும் நாடாள் வேந்தர் மேற் கொள்ளுதற்குரிய போர் நிகழ்ச்சியல்லவா? இங்ஙனம் பகைவர் சேனையினைத் தடுத்து நிறுத்தலாகிய இப்போர்ச்செயலை எந்தத் திணையுள் அடக்குவது? என்பதே இங்கு ஆராய்தற்குரிய தொன்றாகும்.

மேற்சேறல் ஒழுக்கம் ஒன்றையே நுதலியது வஞ்சித்திணையாம் என்பது,

'எஞ்சா மண்ணசை வேந்தனை வேந்தன்'
அஞ்சுத் தலைச்சென் றடல்குறித் தன்றே.

எனவரும் நூற்பாவால் இனிது புலனாம்.

"ஒருவன் மண்ணசையான் மேற்சென்றால் அவனும் அம்மண்ணழியாமற் காத்தற்கு எதிரே வருதலின் இருவர்க்கும் மண்ணசையான் மேற்சேறல் உள தாகலின் அவ்விருவரும் வஞ்சிவேந்தராவர்" என்பர் நச்சினார்க்கினியர். அவர் கூறுமாறு ஒருவன் பகைவன் மேற்சென்றால்அப் பகைவேந்தனும் அவன் மேற் படையெடுத்துச் செல்வான் என்பது உறுதியன்று. அவ்வேந்தன் தனது நாட் டெல்லை யில் நின்றவண்ணமே தன்னை நோக்கி வரும் பகைவர் படையினைத் தடுத்துப் பொருது நிறுத்தலும் உண்டு. இச்செயல், தானே பகைவர் மேற் படை கொடு சென்று தாக்குதல் அன்மையின் வஞ்சித்திணையில் அடங்காது. இருத்திறத் தாரும் தத்தம்வன்மையொன்றையே பொருளாகக்கொண்டு ஒருகளத்துப் பொரு தல் அன்மையின் தும்பையும் ஆகாது. இருதிறப் படையாளரும் தமக்குப் பொது வாகிய ஒருகளங்குறித்துத் தம்முள் ஒத்துநின்று போர் செய்தலே தும்பைத் திணை யாம் என்பது தொன்று தொட்டுவரும் தமிழர் போர் மரபாகும். எனவே தன்மேற் படையெடுத்து வரும் வேந்தனைத் தானும் படையுடன் மேற்சென்று தாக்குதற் கேற்ற வன்மைபெறாத மன்னன் தான் உறையும் நிலத்தினைச் சார்பாகப் பற்றிக் கொண்டு பகைவரது படையினைத் தடுத்து நிறுத்தலாகிய போர் நிகழ்ச்சி, தொல்காப்பியனார் கூறியவாறு 'பல்லாற்றாலும் நில்லாவுலகத்தைப் புல்லிக் கொண்டு நிகழும் காஞ்சித்திணையின்பாற்பட்டதாகவே அமைதல் கண்ட முன்னைத் தமிழ்ச் சான்றோர். 'எதிரூன்றல் காஞ்சி' எனப் புறத்திணையிலக் கணம் வகுத்துரைத்தனர் எனத் தெரிகிறது. மேற்செறலாகிய வஞ்சியும் எதிரூன்ற லாகிய காஞ்சியும் போர் மேற்கொண்ட இருத்திறத்தாரிடையே ஒன்றற்கொன்று எதிர்நிலையில் நிகழும் இரு வேறு போர் நிகழ்ச்சிகள் என்பதனை

"தென்றிசை யென்றன் வஞ்சியொடு வடதிசை
நின்றெதி ரூன்றிய நீள் பெருங் காஞ்சியும்".
(சிலப். வஞ்சிக்-காட்சிக்)

எனவரும் தொடரில் இளங்கோவடிகள் தெளிவாகக் குறித்துள்ளார். எனவே பிற் காலத்திற் பன்னிருபடலங்கூறும் 'எதிரூன்றல் காஞ்சி' என்னும் இப்புறத்திணை யிலக்கணமரபு தொல்காப்பியனார் கூறிய காஞ்சித் திணை யிலக்கணத்தினுள் அடங்குமென்பதும் இளங்கோவடிகள் காலத்திற்கு முன்னரே உலக வழக்கில் நிலைபெற்று வழங்கிய தொன்மை வாய்ந்ததென்பதும் நன்கு துணியப்படும்.

அதையடுத்து, 'அமர்கொள்மரபின்' தும்பையும் வாகையுமான போரும் வெற்றியுமொழிய, மற்றைய விழுப்பமும் விழுமமும் விளைக்கும் "பாங்கருஞ் சிறப்பிற் பல்லாற்றானும் நில்லாவுலகம் புல்லிய நெறித்" தாய பிறவொழுக்கத் தொகையாம். காஞ்சித்திணையும் அதன் துறைகளும் உஉ-முதல் உச-வரையுள்ள சூத்திரங்களாற் கூறப்படுகின்றன.

இவ்வியல் ஈற்றில், இகலில் மிக்கார் வெற்றிமட்டுமன்றி, எனைத்துவகையானும் மேதக்காரை மீக்கூறலாய் அவர் பீடும் வீறும் புகழும் பாடாண்டிணையும் அதன் பொதுச் சிறப்பியல்புகளும் வகைதுறைகளும் விரிக்கப்படுகின்றன.

இப்பழையமுறையினைத் தழுவாமல், பன்னிருபடலம், வெண்பாமாலை முதலிய பிற்கால நூல்கள் புறத்திணைகளைப் பன்னிரண்டாக்கிக் கொண்டன. பன்னிருபடலம் பிற்கால நூலாதல் தேற்றம். அதிற் கூறப்படும் வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, காஞ்சி முதலிய பலதிணையியலும் அவற்றின் துறைவகையும் தொல்காப்பியர் கொள்கையொடு மாறுபடுதல் கண்கூடாதலின், முரணுமிவ் விரண்டும் ஒரே கணக்காயரிடம் இத்திணைகளை ஒருங்கு கேட்டோர் கூற்றாதல் கூடாமை ஒருதலை. பன்னிருபடலத்தின் வெட்சிப்படலம் தொல்காப்பியரால் அவரிவ்வியலிற் கூறுவதற்கு மாறாக இயற்றப்பட்ட தென்பதொன்றே பன்னிருபடலமாக்கியோர் காலம்பற்றிய கதையின் பொய்மையைத் தெளிப்பதாகும். "பன்னிருபடலத்தில் வெட்சிப்படலம், தொல்காப்பியர் கூறினாரென்றல் பொருந்தாது" என்று இளம்பூரணர் இவ்வியல் வெட்சி கூறும் சூத்திரவுரைக்கீழ் விளக்கியுள்ளார். புறத்திணைத் துறைகளைப் பலவாறு பிற்காலத்தே பிறழக் கூறியோர் தம் பெயரொடு கூறத்துணியாமல், தம் நூலுக்கு உடன்பாடும் ஆட்சியும் பெறவேண்டிப் பண்டைப் பெரியோர் பெயரோடதனை வெளிப்படுத்தியது வியப்பில்லை. ஞானவெட்டியை வள்ளுவருக்கும், புலமையற்ற பல பிற்காலச் சோதிட மருத்துவச் செய்யுட்களை அகத்தியருக்கும் சுமத்தியது போலவே, காலத்தால் மிகப்பிந்திய பன்னிரு படலத்தை, தமிழகத்துப் "புலந் தொகுத்தோனெனத் தன்பெயர் நிறீஇய" தொல்காப்பியருக்கும், அவரோடொருபள்ளி மாணவராகக் கருதப்பெற்ற பழம்புலவருக்கும் சுமத்தியுள்ளாரெனத் தெளிதல் எளிதாம். இனி இப் "பன்னிருபடலம் முதனூலாக (அதன்) வழி நூலே...வெண்

பாமாலை''யாதலால், பின்னது முன்னதன் முறையையே முழுதுந் தழுவி நடப்பதாகும். இவ்வுண்மை தேறாமல், இவற்றின் புது முறையே பழைய தொல்காப்பியமுங் கூறுமெனக் கருதிப் பிற்காலப் புலவர் சிலர் அப்பண்டைநூற் சூத்திரங்களுக்கும் பின்னூற் கருத்துக்களையேற்றிப் பலவிடங்களில் பிறழ உரைகூறி யிடர்ப் படுதலறிந்து பிழைவிலக்கி மெய்ப்பொருள் காண முயலுவது நம்மனோர் கடமையாகும்.

எழுதிணையென்னும் முந்துநூன் முறைபிறழப் பிந்தியோர் கொண்ட புறத்திணை பன்னிரண்டும் வருமாறு:- 1. போர்த் துவக்கமாம் ஆகோள் வெற்றியும், (2) அதற்கு மறுதலையாய், வெட்சியோர் கவராமல் நிரை மீட்க முயலும் காவலர் எதிர்ப்பாம் கரந்தையும், (3) பகைவரின் நாடு கொள்ள வெழும் படைச் செலவு வஞ்சியும், (4) அதற்கு மறுதலையாய், மலையவந்த பகைவரை நின்றார் எதிரூன்றித்தகைவது காஞ்சியும், (5) மதிலை வளைத்துக் கொள்ளுதல் உழிஞையும், (6) அதற்கு மறுதலையாம், அகத்தோர் தம் மதில்காத்தல் நொச்சியும், (7) சென்ற பகையோரும் நின்று தகைவாரும் தம்முட் பொருதல் தும்பையும், (8) போரில் வெல்லுதல் வாகையும், (9) எவ்வாற்றானும் புகழப் படுதல் பாடாணும், (10) இத்திணைகட்கெல்லாம் பொது வாயுள்ளவை பொதுவியலும், (11) இருமருங்கொவ்வா ஒருதலைக் காதல், கைக்கிளையும், (12) பொருந்தாக் காமம் பெருந்திணையும் எனப் பன்னிரு புறத்திணை பகரப்படுவன

இன்னும் இப்பின்னூலோர், இவற்றுள் முதலன ஏழே புறத் திணையெனவும், ஈற்றுறுமிரண்டும் அகப்புறமெனவும், இடைப்படு மூன்றும் புறப்புறமெனவும், தொகை பன்னிரண்டும் வகைபெறு மென்பர். காலத்தொடுபட்டு மரபு பிறழாமல் ஏற்புழி வழக்கொடு பொருந்தப்புகும் புதியதும், கடிதலின்றிப் போற்றற்குரியவாதல் கூடும். எனில், மிகையாகும் இப்புதிய புறத்திணைவகை பழைய தமிழ் முறையோடு முரணுவதுமட்டுமன்று; இது செவ்விய வகுப்பு முறையெதுவுமின்றி, தடை பலவற்றிற் கிடமும் தருகின்றது. முதற்கண், மேற்காட்டியாங்கு கரந்தை வெட்சியிலும் நொச்சி உழிஞையிலும் இப்பின்னூற் காஞ்சி தும்பையிலும் முறையே அதனதன் பகுதியாயடங்கி யமைதலானும், எதிர்ப்பற்ற வெட்சி வஞ்சி உழிஞை தும்பைகள் கருதொணாமை கண்கூடாதலானும், இவ்வாறு கூறுவன வேறாம் திணைகளெனப் பிரித்து வகுப்பதற் கிடமும், அதிற்சிறப்பும் காணற்கில்லை.

இனி, திணையனைத்தும் ஒன்றிலொன்றடங்கா அகமும் புறமுமா யிருவேறு வகைய மெனக் கொண்டபிறகு, திணை எதுவும் ஒன்று அகத்தது அன்றேல் புறத்தது எனப்படுதலன்றி, அகப்புறமாமென்றோர் புதுவகைப்படுத் தெண்ணுவது, பொய் பொய்யேயாவதன்றி, தனிப்பொய், பொய்ப் பொய், மெய்ப் பொய் என முத்திறப்படுமெனல் போல், பொருளொடு பொருந்தாப் போலி முறையேயாகும். புறமெதுவும் அகவகையாகாதது போலவே, அகமெதுவும் எனைத்து வகையானும் புறனாகாமை யும் ஒருதலையாத் தேறப்படும். அகத்தில் தனியகம் அகத்தகம் புறத்தகம்எனும்பாகுபாடின்மையால் புறத்துள்ளும்புறமேயன்றிப் புறப் புறமும் அகப்புறமும் வேறுகோட லமையாமையறிக. மெய்ப் பொய்-ஒளியிருள்—பகலிரா என்பனபோலவே அகப்புறத்திணை யொன்று கருதுமாறில்லை. இயல் வேறுபட்ட இருவகைத் திணைகளைப் புணர்த்து அகப்புறமெனப் புதுவதோர் விரவுத் திணை வகுத்த தோடமையாமல், புறப்புறமென வொருவகை கோடல் எற்றுக்கு? அகத்தின் வேறு புறமாதல்போல, புறத்தின் வேறுபடுவது அகமேயாகும். மற்றைய புறப்புறமென்பது பொரு ளில் கூற்றாம்.[1] "கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணையிறுவாய் ஏழனையும் அகமென்றலின், அவ்வகத்திற்குப் புறனாவதன்றிப் புறப்புறமெனல் ஆகாமை யுணர்க" எனக் காஞ்சிச் சூத்திரவுரை யில் இம்முறையல்லா முறையை நச்சினார்க்கினியரும் மறுத்துரைக் கின்றார் பொருவோரிருவருள் ஒருவர் வெல்லுதல் போரி னியல் முடிபாகும். இதில் போராம் தும்பையைப் புறனாக்கி, போரில் வேறலாம் வாகையைப் புறப்புறமென வேறுபடுத்துவதேன்? தனிவேறியல்புடைய வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பைகளை யெல்லாம் அகத்தில் வேறாம் பொதுவியல்கொண்டு புறமெனு

1. அன்பின் ஐந்திணையாகிய அகவொழுக்கத்தின் வரம்பினைக் கடந்த அகவொழுக்கமே அகப்புறம் எனப்படும். அமர்கொள் மரபின் புறத்திணைப் பகுதி களாகிய போர் நிகழ்ச்சிகளாய் அடங்காது அந்நிகழ்ச்சிகளின் பயனாகவும் அந் நிகழ்ச்சிகளுடன் தொடர்புடைய ஒழுக்கங்களாகவும் அமைந்தனவே புறப்புறம் எனப்படும். இப்பகுப்பு, தொல்காப்பியனார் விளக்கிய அகம்புறம் என்னும் இரு வகை ஒழுகலாறுகளையும் அவற்றிடையே அமைந்துள்ள நுண்ணிய வேறுபாடு களையும் கூர்ந்துணர்ந்து கொள்ளும் முறையில் அவ்விருதிணைகளையும் மேலும் இரண்டிரண்டாகப் பகுத்து விளக்கும் பகுப்பு முறையேயன்றித் தொல்காப்பியனார் கருத்துக்கு முரணான பகுப்பன்று எனத் தெளிந்துணர்தல் வேண்டும். தொல் காப்பிய எழுத்ததிகாரத்துக் கருவி செய்கை எனப் பகுத்துரைக்கப்பெறும் இருதிற விதிகளையும் அகக்கருவி, புறக்கருவி, அகப்புறக்கருவி, புறப்புறக்கருவி எனவும் அகச்செய்கை, புறச்செய்கை, அகப்புறச் செய்கை, புறப்புறச் செய்கை எனவும் நுண்ணிய வேறுபாடு கருதி உரையாசிரியர்கள் பகுத்துணர்த்திய பகுப்புமுறையும், அகம்புறம் எனப்பட்ட இருவகைச் சமயங்களையும் அகச்சமயம், புறச்சமயம், அகப்புறச் சமயம், புறப்புறச் சமயம் எனப் பின்வந்தோர் பகுத்துணர்த்திய பகுப்பு முறையும் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கனவாகும்.

மொருவகை யாக்குவோர், அவற்றோ டியவியைபுடைய வாகை பாடாண்களையும் புறமாகக் கொள்ளாமல் வேறுவகையாக்கி மாறுபடுவானேன்? அன்றியும்' 'பொதுவியல்' என்பன புறத்திணை களுக்குப் பொதுவாம் துறைகளேயாதலின், அவையொருதனி வேறு திணையாமாறில்லையே. ''பொதுவியலென்றோர் திணைப் பெயராகாமையுணர்க'' என நச்சினார்க்கினியரும் இதை மதுரைக் காஞ்சியுரையில் மறுப்பதறிக.

மேலும் தொல்காப்பியர் போலவே கைக்கிளை பெருந்திணை களைப் பிற்காலத்தும் அகவகையாகவே கொண்டாள்வது நம்பி யகப் பொருளாலும் அகத்துறைக் கோவைகளாலும் இனிது விளங் கும். அப்படியிருக்க, அவற்றையே மீட்டும் புறத்திணை வகை யுள்ளும் கூட்டி அத் திணைத்தொகை யெண்ணை மிகுப்பானேன்? இன்னும் புறத்திணைகள் காலமிடங் கருதாமல் ஒழுக்க நெறியில் ஒவ்வோரகத்திணைகட்கும் புறனாதல் வேண்டுமென்ற நன்முறை யிறந்து, புறத்திணைத் தொகையைப் பெருக்கி ஒழுக்க வேறு பாடின்றி எண்ணுக்குப் பன்னிரண்டாக்கி, அவற்றிற்கு அகத் திணை யேழனொடுந் தொடர் பறுத்துக் காணும் பயன்தா னென்ன? பிந்திய நூல்கள் புறத்திணை யொவ்வொன்றன் துறை கள் இவை எனத் தொகுப்பதல்லால், தொல்காப்பியத்துட் போல அவ்வத்திணையின் செவ்வியல் விளக்காமையொன்றே, புறம்பன்னி ரண்டென வகுத்தற்குரிய இயல்வேறுபாடு காணொணாமையும், அத்தொகைவகை முந்துநூல் முறையொடு முரணிப் புலனெறி வழக்காகாமையும் வலியுறுத்தும். எனவே, தொல்காப்பியரின் புறத்திணை வகுப்புமுறையே இயல்பொடு பொருந்தும் நயமுடைத் தாய்த்தொன்றுதொட்டு என்றும் நின்று வழங்கற்குரிய முன்னைத் தமிழக நன்முறையாமென்பது கண்டு தெளிக.

இனி, அகத்திணையிய லுரைமுகத்துக் கூறியாங்குத் தொல் காப்பியர் நூலுள் இப்புறப்பகுதியிலும் பிறாண்டும் பிறர்கோள் பேசுமிடந்தவிர மற்றவையனைத்தும் 'வண்புகழ்மூவர் தண் பொழில்வரைப்பின் அகத்தவர்வழங்குந் தமிழ்ப் பழமரபுகளே' கூறப்பெறுகின்றன என்பதனை மறக்கொணாது. இவ்வுண்மையை மறந்து உரைகாரர் பிற வடநூற்கொள்கைகளை இத்தமிழ் நூல் கூறுவதாகக் கொண்டதனால் பல சூத்திரங்களுக்குத் தொல் காப்பியர் நோக்குக்கும் அவர் சூத்திரச் சொற்போக்குக்கும் பொருந் தாப் பொருள்கூறி இடர்ப்படலாயினர். ''தமிழ் கூறுநல்லுலகத்து எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளும் நாடி, செந்தமிழியற்கை சிவணிய

நிலத்தொடு முந்துநூல்கண்டு முறைப்பட வெண்ணிப் புலம் தொகுத்த'' தொல்காப்பியரின் கருத்தைப் பேணி, அகப்புறத் தமிழ்ப்பழஞ் செய்யுண் மரபுகளுடன் முரணாவாறு, தமிழர் ஒழுக்கமுறை கூறும் இந்நூற் சூத்திரங்களின் உண்மைப்பொருள், அவ்வவற்றின் சொற்றொடரோடு அமைவுபெற நடுநிலையிலாய்ந் தறிய முயலுபவருக்குத் தெளிதல் எளிதாம். இதற்கு மாறாகத் தமிழகத்தின் புறத்தவர்' வழக்கவொழுக்கங்களைப் புகுத்தித் தமிழர் பொருளியற் கூற்றுக்களுக்கு விளக்கம் காண முயல்வது 'கீழ்நீர்க் குளித்தானைத் தீத்துரீஇயற்' றாய், பிழையொடு பீழை விளைப்பதாகும்.

பாரதியார்

கருத்து :— இது, குறிஞ்சிக்குப் புறனாவது வெட்சியென் பதையும், அதன் துறைவகை இனைத்து இத்துணைத்து என்பதை யும் கூறுகிறது.

பொருள் :— அகத்திணை மருங்கின் அரில்தப உணர்ந்தோக் முற்கூறிய அகவொழுக்கம் பற்றிய இயல் வகை முறைகளைப் பிழையற நன்கறிந்தோர்; புறத்திணை இலக்கணந் திறம்படக் கிளப்பின்—புற ஒழுக்க இயல் வகை முறைகளைத் தெளிவுபட வகுத்துரைப்பின்; வெட்சிதானே குறிஞ்சியது புறனே—வெட்சித் திணை குறிஞ்சியெனும் அகத்திணைக்குப் புறனாகும்; உட்குவரத் தோன்றும் ஈரேழ் துறைத்தே—அவ்வெட்சித்திணை அச்சம் விளைக்கும் தோற்றமுடைய பதினான்கு துறைவகை கொள்ளும்.

குறிப்பு :— இதில் ஏகார மிரண்டனுள், முன்னையது, வெட்சியைப் புறத்திணை ஏழில் பிறவற்றினின்றும் பிரித்து விலக் குதலால், பிரிநிலையாம்; பின்னையது தேற்றம்; அசையுமாம். அரில்தப உணர்ந்தோர்...கிளப்பின்' என்ற எச்சக்குறிப்பால், அகத்திணைகளினியல்பை ஐயந் திரிபு கெட அறிந்தார்க்கன்றி மற்றவர்க்கு அகத்திணைகளொடு தனித்தனி யியைபுடைய புறத் திணைகளினியல் திறம்படக் கிளத்தல் கூடாமை சுட்டப்பட்டது. எனவே, புறத்திணைகளெல்லாம் முறையே ஒவ்வோர் அகத் திணைக் கியைபுடையவாதலும், அதனால் அகத்திற் போலவே புறத்தினும் திணை ஏழா யமைதலும் மரபென்பதும் வலியுறுத்தப் பட்டது.

இனி, வெட்சி குறிஞ்சிக்குப் புறனாமாறு:— காதல் கண்ணிய அனைத்தக வொழுக்கங்களுக்கும் குறிஞ்சி முதலாதல்

போல, 'அமர்கொள்மரபின்' புறத்திணைகளெல்லாம் வெட்சியைக் கொண்டு துவங்குதலானும், குறிஞ்சியும் வெட்சியும் ஒருங்கே களவில் நிகழ்வ வாதலானும், ஒழுக்க முறையால் வெட்சி குறிஞ் சிக்குப் புறனாயிற்று. இனி, நிரை மேயும் மலைச்சார்பு களவிற் கூடும் குறிஞ்சிக்கும் களவில் ஆதந்தோம்பும் வெட்சிக்கும் சிறந் துரியதாகலும், நள்ளிரா இவ்வீரொழுக்கங்களுக்கும் ஏற்புடைத் தாகலும், இடத்தானும் காலத்தானும், இவற்றிடை ஒரு புடை யியையுபுடைமை எய்துவித்தலானும் வெட்சி குறிஞ்சிக்குப் புறனா யமையும்.

இன்னும், மக்களின் அக ஒழுக்கம் ஏழாதல் போல, அவற் றிற்கு இயலியையுபுடைய அவர்தம் புறவொழுக்கமும் எழுதிணை யென வகைபெற வைப்பதே பழைய மரபாதலின், அகத்திணை யியல்வகைகளை நன்கறிந்தார்க்கன்றி, புறத்திணைகளும் அவற் றின் துறைமுறைகளும் இனிது விளங்கா எனற்கு 'அகத்திணை மருங்கின் அரில்தப உணர்ந்தோர் புறத்திணை யிலக்கணந் திறப் படக் கிடப்பின்' என்றிப் புறத்திணை முதற் சூத்திரத்துவக்கத்திற் கூறப்பட்டது. எனவே, இவ்வாறு அகத்திணை ஏழொடு புறத், திணை யேழும் யாப்புற வுடையதாகக் கொள்ளுவதே அடிப்பட்ட தமிழ்மரபெனத் தெளியவைப்பதால், அத்தொடர்பு தொலைத் துப் புறத்திணைகள் பன்னிரெண்டென்னும் பிற்காலக் கொள்கை பழவழக்கொடு முரணு மிழுக்காதல் தேறப்படும்.

வெட்சியின் துறைகள் 'வேந்து விடு முனைஞ' ரால் 'மறனுடை மரபில்' நிகழ்தலின், போர் பயிலாத நிரை காக்கும் ஆயரும் அயலாரும் அஞ்சுதல் இயல்பாம். ஆதலான், வெட்சித் துறைகள் 'உட்குவரத் தோன்றும்' எனப்பட்டன.

ஆய்வுரை :

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் மக்கட்குலத்தார்க்கே சிறப் புரிமையுடைய ஒழுகலாற்றினை அகம் எனவும் புறம் எனவும் இரு கூறுகளாகப் பகுத்து இலக்கணங் கூறியுள்ளார். பின்வந்த இலக்கண ஆசிரியர்கள் அகம் புறம் என்னும் அவ்விரு பகுதி களையும் அகம், அகப்புறம், புறம், புறப்புறம் என நான்காகப் பகுத்து இலக்கணங் கூறினர்.

அகம் புறம் என்னும் இருவகைத் திணைப்பகுப்பே தொன்மை யுடையதென்பது,

அகத்திணை மருங்கின் அரில்தப வுணர்ந்தோர்
புறத்திணை யிலக்கணந் திறப்படக் கிளப்பின்

எனவரும் தொல்காப்பிய நூற்பாவில் அகத்திணை, புறத்திணை எனத் திணைப்பகுப்பு இரண்டே குறிக்கப்பட்டிருத்தலால் இனிது புலனாம். ஒரு தலைக் காமமாகிய கைக்கிளை, ஒத்த காமமாகிய அன்பின் ஐந்திணை, ஒவ்வாக் காமமாகிய பெருந்திணை ஆகிய அகத்திணை ஏழிற்கும் புறமாய் அவற்றோடு ஒருவாற்றால் தொடர்புடைய புறத்திணைகள் ஏழுள என்பதனையும், இப் பகுப்பு முறை முன்னைத் தமிழ்ச் சான்றோரால் வகுக்கப்பட்ட தொன்மையுடையது என்பதனையும்

'கைக்கிளை முதலாய்ப் பெருந்திணை யிறுவாய்
முற்படக் கிளந்த எழுதிணை யென்ப'

எனவரும் நூற்பாவில் 'முற்படக்கிளந்த' என்ற தொடராலும் 'என்ப' என்னும் சொற்குறிப்பாலும் தொல்காப்பியனார் குறித்துள்ளமை காணலாம்.

'வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே'
'வஞ்சி தானே முல்லையது புறனே'
'உழிஞை தானே மருதத்துப் புறனே'
'தும்பை தானே நெய்தலது புறனே'
'வாகை தானே பாலையது புறனே'
'காஞ்சி தானே பெருந்திணைப் புறனே'
'பாடாண் பகுதி கைக்கிளைப் புறனே'

எனவரும் தொல்காப்பியத் தொடர்கள், குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை, பெருந்திணை, கைக்கிளை, என்னும் அகத்திணை ஏழற்கும் முறையே வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை வாகை, காஞ்சி, பாடாண் என்பன புறமாம் என முறைப்பட வகுத்துள்ளமை காணலாம்.

இங்குச் சொல்லப்பட்ட புறத்திணை ஏழனுள் குறிஞ்சித் திணைப் புறனாகிய வெட்சித்திணை பகைவர் நாட்டுப் பசுக் கூட்டத்தினைக் களவிற் கவர்ந்து கொள்ளுதலும் அப் பசு நிரைக் குரியோர் அதனை மீட்டுக்கொள்ளுதலும் ஆகிய தொழில் வேறுபாடு குறித்து முறையே வெட்சி எனவும் கரந்தை எனவும் இருபெயர் பெறும். முல்லைத்திணைப் புறனாகிய வஞ்சித்திணை, மண்ணசை யாளன் ஆகிய வேந்தன்மேல் மற்றொரு வேந்தன் படையெடுத்துச்

செல்ல அவனும் அவன்மேற்படையுடன் செல்ல, அவ்விருவரும் ஒருவரை யொருவர் அடுதல் குறித்து மேல்செல்லுதலாகிய ஒரு தொழிலேபுரிதலின், அது வஞ்சி என ஒரே பெயர் பெறும். மருதத்துப் புறனாகிய உழிஞைத்திணை பகையரசனது அரணை வளைத்துக் கொண்டு அழிதலும், அவ்வரணுக்குஉரிய மன்னன் பகைவர்க்கு இடங்கொடாது தனது அரணைக் காத்துக் கொள்ளுதலும் ஆகிய தொழில்வேறுபாடு குறித்து முறையே உழிஞை எனவும் நொச்சி எனவும் இருபெயர் பெறும். நெய்தற்றிணைப் புறனாகிய தும்பைத்திணை தனது வன்மையினை உலகத்தார் உயர்த்துப் புகழ்தலையே பொருளாகக் கருதிப் போர்மேற் கொண்டு வந்த வேந்தனை மாற்றானாகிய வேந்தனும் தனது ஆற்றலைப் புலப்படுத்தும் நோக்குடன் எதிர்த்துச் செல்ல அவ்விரு பெருவேந்தரும் ஒருகளத்துப் பொருதலாகிய ஒருதொழிலே புரிதலின் தும்பை என ஒருபெயர் பெறும். பாலைத்திணைப் புறனாகிய வாகைத்திணை வேந்தராயினும் ஏனையோராயினும் தத்தமது தொழிற்றிறத்தின் மிக்கு மேம்படுதலாகிய வெற்றியினைக் குறித்தலால் வாகை என ஒருபெயர் பெறும். பெருந்திணைப் புறனாகிய காஞ்சித்திணை நிலையாமையாகிய நோந்திற (துன்ப)ப் பொருளையே குறித்து வருதலால் காஞ்சி என ஒருபெயர் பெறும். கைக்கிளைப் புறனாகிய பாடாண்திணை புலவர்பாடும் புகழுடைமையாகிய செந்திறம் என்னும் ஒருபொருளையே குறித்து வருதலின் பாடாண் என ஒருபெயர் பெறும் என விளக்குவர் இளம்பூரணர்.

இவ்வாறு புறத்திணை ஏழும் முறையே வெட்சி (அதன் துறையாகிய) கரந்தை, வஞ்சி, உழிஞை, (அதன் துறையாகிய) நொச்சி, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண் எனத் தொழில்வேறுபாட்டால் ஒன்பதாயின. மேற்குறித்த புறத்திணை எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவாக அமைந்த துறைகளைத் தொகுத்து பொதுவியல் என ஒரு திணையும், அகத்திணை ஏழனுள் சுட்டி யொருவர் பெயர்கொளப் பெறாத அன்பின் ஐந்திணை நீங்கலாக அவற்றின் பக்கத்தனவாகிய கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் சுட்டியொருவர் பெயர் கொளப்பெறின் புறத்திணைப் பக்கத்தன வாகக் கருதப்படுமாதலால், அவ்வாறு இயற்பெயர் சுட்டிவரும் கைக்கிளை பெருந்திணை என்னும் இரண்டினையும் புறத்தின் பாற்படுத்துக் கைக்கிளை பெருந்திணை என இருவேறு திணைகளும் கொண்டு புறத்திணை பன்னிரண்டெனப் பகுத்துரைத்தல் தொல்காப்பியனார்க்குப் பிற்பட்டுத் தோன்றிய பன்னிருபடலம் முதலிய நூலாசிரியர்கள் கூறிய புறத்திணையிலக்கண மரபாகும்.

இங்ஙனம் பகுத்துரைக்கப்படும் புறத்திணை பன்னிரண்டனுள் வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, உழிஞை, நொச்சி, தும்பை என்னும் ஏழும் மறனுடைமரபின (வீரமே குறித்தன) எனவும், ஏனை வாகை, பாடாண், பொதுவியல் என்னும் மூன்றும் அமர் கொள் மரபின (போர்த்துறையில் கொள்ளத்தக்க பொதுவியல் புடையன) எனவும் இங்குக் குறித்த கைக்கிளை பெருந்திணை என்னும் இரண்டும் அகத்திணைப்புறன் எனவும் பொருள்வகையாற் பகுத்துரைப்பர் பன்னிருபடலமுடையார்.

> ''ஆங்ஙன முரைப்பின் அவற்றது வகையால்
> பாங்குறக் கிளந்தனர் என்ப அவைதாம்
> வெட்சி கரந்தை வஞ்சி காஞ்சி
> உட்குவரு சிறப்பின் உழிஞை நொச்சி
> முரண்மிகு சிறப்பின் தும்பையுள்ளிட்ட
> மறனுடைய மரபின் ஏழே, ஏனை
> அமர்கொள் மரபின் வாகையுஞ் சிறந்த
> பாடாண் பாட்டொடு பொதுவிய லென்ப
> ''கைக்கிளை யேனைப் பெருந்திணையென்றாங்
> கத்திணையிரண்டும் அகத்திணைப் புறனே''.

எனவரும் பன்னிருபடல நூற்பாக்களால் இப்பகுப்பு முறை இனிது புலனாதல் காணலாம்.

இங்ஙனம் புறத்திணை பன்னிரண்டெனக் கூறும் இப்பகுப்பு முறை கைக்கிளைமுதல் பெருந்திணையீறாக அகத்திணைகள் ஏழெனவும் அவ்வகத்திணைகளோடு தொடர்புடைய புறத் திணைகள் ஏழெனவும் பகுத்துரைத்த ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கருத்துக்குப் பொருந்துவதன்று என்பது உரையாசிரியர் இளம் பூரணர் கருத்தாகும்.

''புறப்பொருள் பன்னிரண்டு வகைப்படக்கூறில், அகமும் பன்னிரண்டாகி மாட்டேறு பெறுதல் வேண்டும். அகத்திணை ஏழாகிப் புறத்திணை பன்னிரண்டாகில், 'மொழிந்த பொருளோ டொன்றவைத்தல்' (மரபு ௱௰) என்னுந் தந்திரவுத்திக்கும் பொருந்தாததாகி 'மிகைபடக்கூறல்' 'தன்னானொரு பொருள் கருதிக் கூறல்' (மரபு ௱அ) என்னுங் குற்றமும் பயக்கும் என்க. அன்றியும் பெருந்திணைப் புறனாகிய காஞ்சி நிலையாமையாத லானும் பொதுவியல் என்பது,

> ''பல்லமர் செய்து படையுட் டப்பிய
> நல்லாண் மக்க ளெல்லாரும் பெறுதலின்

> திறப்பட மொழிந்து தெரிய விரித்து
> முதற்பட எண்ணிய எழுதிணைக்கு முரித்தே''

எனத் தாமே (பன்னிருபடல நூலாசிரியர் தாமே) கூறுகின்றாரா தலின் மறத்திற்கு முதலாகிய வெட்சியின் எடுத்துக்கோடற் கண்ணும் (வெட்சியின் தொடக்கத்திலும்) கூறாமையானும், கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் புறம் என்றாராயின் அகத்திணை ஏழ் என்னாது ஐந்தெனல் வேண்டுமாதலானும், பிரமம் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட மணம் எட்டனுள்ளும் யாழோர் கூட்டமாகிய மணத்தையொழித்து ஏனைய ஏழும் புறப்பொருளாதல் வேண்டு தலானும், முனைவன் நூலிற்கும் கலி முதலாகிய வான்றோர் செய்யுட்கும்

> உயர்ந்தோர் வழக்கிற்கும் பொருந்தா தென்க''

என்பது இளம்பூரணர் கூறும் மறுப்புரையாகும்.

மக்களைப் பொருளாகக் கொண்டு பாடப்பெறும் அகப்பொரு ளொழுகலாறு பற்றிய அகத்திணைச் செய்யுட்களில் அவர் தம் இயற்பெயர் சுட்டப் பெறுதல் மரபன்று என்பதனை,

> மக்கள் நுதலிய அகனைந் திணையும்
> சுட்டியொருவர் பெயர்கொளப் பெறாஅர்'' (அகத்.௫அ)

எனவரும் நூற்பாவில் குறித்த தொல்காப்பியனார், இங்ஙனம் இயற்பெயர் சுட்டப் பெறுதல் 'புறத்திணை மருங்கு' எனப் புறத்தைச் சார்ந்து வரும் கைக்கிளை பெருந்திணைகளிலன்றி அகத்திணை மருங்கு' என அகத்தைச் சார்ந்து வரும் கைக்கிளை பெருந்திணைச் செய்யுட்களில் இடம்பெறுதல் இல்லை என்பதனை,

> ''புறத்திணை மருங்கிற் பொருந்தி னல்லது
> அகத்திணை மருங்கின் அளவுத லிலவே'' (அகத்.௫எ)

என மேல் அகத்திணையியல் இறுதியிற் கூறி, அகத்திணை யொடு தொடர்புடைய புறத்திணை யிலக்கணத்திற்குத் தோற்று வாய் செய்தார். இந்நூற்பாவில் புறத்திணை, அகத்திணை என்ற அளவில் அமையாது 'புறத்திணை மருங்கு' 'அகத்திணை மருங்கு' எனத் தொல்காப்பியனார் விரித்துரைத்தலால் பின்னர்க் கூறப் படும் புறத்திணையைத் தழுவியும் முற்கூறிய அகத்திணையைத் தழுவியும் அவற்றின் பக்கத்தவாய் அமைந்த இருவேறு திணைப் பகுதிகள் இங்குத் தொல்காப்பியனாரால் சுட்டப்பட்டன என்பது உய்த்துணரப்படும். 'அகத்திணை மருங்கு' என்றது கைக்கிளை

முதலாப் பெருந்திணையிறுவாய் முற்படக் கிளந்த எழுதிணைகளுள் நடுவண் ஐந்திணையெனப்படும் அகன் ஐந்திணைகளின் மருங்கே முன்னும் பின்னும் அமைந்த அகத்திணைகளாகிய கைக்கிளை பெருந்திணைகளை அன்பின் ஐந்திணையொழுகலாற்றின் தொடக்க நிலையாகிய கைக்கிளையும் முதிர்ந்த நிலையாகிய பெருந்திணையும் அகத்திணைகளேயாதலின் அவ்விருதிணைகளைக் குறித்துப் பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கிற் பாட்டுடைத் தலைவரது இயற்பெயரைச் சுட்டுதல் கூடாதெனவும் இத்திணைகளில் இயற்பெயர் இடம்பெறுவதாயின் இவ்வொழுகலாறுடையார் இன்னார் என்பது எல்லார்க்கும் புலனாக அவர்தம் அகவொழுகலாறு புறத்திணையொழுகலாறு போல் இன்னார் இன்னாராற் காதலிக்கப்பட்டு இத்தன்மையரானார் என உலகிற் புறத்தே பேசப்படும் நிலையினைப் பெறும் எனவும் இவ்வாறு உலகத்தார் பலர்க்கும் புலனாக இயற்பெயர் சார்த்திப் பாடப் படும் கைக்கிளை பெருந்திணைச் செய்யுட்கள் புறத்திணைச் சார்பினவாய்ப் புறத்திணைமருங்கு எனப்படும் எனவும் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் அகத்திணையேழனுள் வைத்துப் பேசப்படும் கைக்கிளை பெருந்திணைகட்கும் புறத்திணைச் சார்புடைய கைக்கிளை பெருந்திணைகட்கும் இடையேயமைந்த வேறுபாட்டினைப் புலப்படுத்தியுள்ளமை காணலாம். எனவே ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரால் அகத்திணைஏழனுள் வைத்து எண்ணப்படும் கைக்கிளை பெருந்திணை என்பன வேறு எனவும் புறத்திணைச் சார்புடையனவாய்ப் பன்னிருபடலமுடையாராற் புறத்திணை பன்னிரண்டனுள் வைத்து எண்ணப்படும் கைக்கிளை பெருந்திணை என்பன வேறுஎனவும்பிரித்துணர்தல் வேண்டும். இங்ஙனம் இருவர் நூற்கும் மாறுகோளில்லா நெறியில் அமைத்துக்கொள்ளுதலே காலந்தோறும் பல்வேறு பகுப்புடையவாய்க் கிளைத்து வளர்ந்து வரும் தமிழ்ப் பொருளிலக்கண இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஏற்புடையதாகும்.

ஆய்வுரை

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் 'எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளும் நாடி' என நிறுத்த முறையானே எழுத்ததிகாரத்துள் எழுத்திலக்கணமும் சொல்லதிகாரத்துள் சொல்லிலக்கணமும் உணர்த்திப் பொருளதிகாரத்தின் முதலியலாகிய அகத்திணையியலுள் முற்பட இன்பப்பகுதியாகிய கைக்கிளை முதற்பெருந்திணை யீறாகவுள்ள அகத்திணைகள் ஏழின் பொது இலக்கணம்

உணர்த்தினார். அதன்பின் அகத்திணைகளின் புறத்தனவாய் நிகழும் வெட்சி முதல் பாடாண்டிணை யீறாகவுள்ள புறப் பொருளிலக்கணம் உணர்த்துகின்றார். ஆதலால் இது புறத்திணையியல் என்னும் பெயருடையதாயிற்று. உள்ளத்து இன்பமே நுகரும் அகம் போல ஒத்த அன்புடையார் தாமேயன்றி எல்லாராலும் உணரப்படுவதும் இஃது இவ்வாறு இருந்தது எனப் பிறர்க்கு எடுத்துரைக்கப்படுவதும் ஆகிய அறமும் பொருளும் பற்றிய ஒழுகலாறு புறம் எனப்படும். மனவுணர்வுடையராய மக்களது வாழ்க்கையில் அறமும் பொருளும் பற்றிப் புறத்தே நிகழும் ஒழுகலாறுகளைப் புறம் என்றது இடவாகுபெயர்.

ஒத்த காதலராகிய ஒருவன் ஒருத்தி யிருவர்க்கும் உரிய குடும்பவாழ்விலே அன்பினால் நிகழும் அகத்திணை ஒழுகலாற்றினைக் கைக்கிளை, அன்பின் ஐந்திணை, பெருந்திணை என எழு திணைகளாகப் பகுத்தது போலவே மக்கட்குலத்தார் அனைவரும் மேற்கொள்ளுதற்குரிய உலகியலாகிய பொதுவாழ்க்கையில் அன்பெனும் பண்பின்வழிப்பட்டவாய் அறமும்மறமும் பற்றிப் புறத்தே நிகழும் செயல் முறைகளையும் வெட்சி முதல் ஏழுதிணைகளாகப் பகுத்துரைத்தல் பண்டைத் தமிழர்கள் கண்டுணர்த்திய பொருளிலக்கண மரபாகும்.

வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண் என்னும் இவ்வேழும் புறத்திணைகளாகும். இவை முறையே குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை, பெருந்திணை, கைக்கிளை எனவரும் அகத்திணை ஏழினுக்கும் புறமாம் என்பர் தொல்காப்பியர். புணர்தல் இருத்தல் முதலிய அகத்திணையொழுக்கங்கள் தத்தமது நிலத்திற்குச் சிறப்புரிமையுடைய குறிஞ்சி, முல்லை முதலிய பூக்களாற் பெயர் பெற்றாற் போன்றே, அவற்றின் புறத்தவாகிய நிரைகோடல் மேற்செறல் முதலிய புறத்திணையொழுக்கங்களும் அவற்றை மேற்கொள்வோர் அடையாளமாகச் சூடுதற்குரிய வஞ்சி வெட்சி முதலிய பூக்களாற் பெயர் பெறுவனவாயின. அகத்திணைகளின் இலக்கணத்தினை உணர்ந்தார்க்கு அன்றி அவற்றின் புறத்தவாகிய புறத்திணையொழுகலாறுகளும் அவற்றின் துறைகளாகிய செயல்வகைகளும் இனிது விளங்கா ஆதலின் அகத்திணைகளின் பொதுவிலக்கணம் உணர்த்திய பின்னர்ப் புறத்திணையிலக்கணம் உணர்த்துகின்றார் ஆதலின் இஃது அகத்திணையியலின்பின் வைக்கப்பெற்றது.

புறத்திணையியலிலுள்ள நூற்பாக்களை முப்பதாக இளம்பூரணரும், முப்பத்தாறாக நச்சினார்க்கினியரும் முப்பத்தைந்தாக நாவலர் சோமசுந்தரபாரதியாரும் பகுத்து உரைவரைந்துள்ளனர்.

நூற்பா. க

இது வெட்சித்திணையினியல்புரைத்து. அஃது இத்துணைத் துறையுடைத்தென்கிறது. (இ-ள்) அகத்திணைகளின்பாற்படும் ஒழுகலாறுகளைப் பிணக்கற வுணர்ந்தோர் அவற்றின் புறத்தவாகிய புறத்திணைகளின் இயல்பினை வகைபெறக் கூறுமிடத்து வெட்சி என்னும் திணை குறிஞ்சியென்னும் அகத்திணைக்குப் புறனாகும். அதுதான் (பகைப்புலத்தார்) நடுக்கமுறத்தோன்றும் பதினான்கு துறைகளை யுடையதாகும்.

பகைவரது நாட்டின்மேற் படையொடு சென்று போர் செய்யக் கருதிய வேந்தன் அந்நாட்டில் வாழும் அறவோராகிய அந்தணர், மகளிர், பிணியாளர் முதலிய தீங்கு செய்யத்தகாத மக்களைப் போரால் விளையும் இடர்களினின்றும் விலக்கி உய்வித்தல் வேண்டி, 'யாம் போர் கருதி நும் நாட்டிற் புகுகின்றோம். நீவிர் நுமக்குப் பாதுகாவலான இடங்களை நாடிச் செல்லுமின்' என இவ்வாறு அவர்களுக்கு அறிவித்தலும், அவ் அறிவிப்பினைக் கேட்டுணர்ந்து வெளியே செல்லும் மனவுணர்வு வாய்க்கப் பெறாத பகைவர் நாட்டுப் பசுக்கூட்டங்களை ஒருவரும் அறியாதபடி நள்ளிரவில் தன் படைவீரர்களை அனுப்பிக் களவிற் கவர்ந்துவரச் செய்து பாதுகாத்தலும் அறநெறி வழாது மேற்கொள்ளுதற்குரிய பண்டைத் தமிழர் போர் முறையாகும். அம் முறைப்படி வேந்தனால் ஏவப்பட்ட படை மறவர்கள், நள்ளிரவிற் பகைவரது நாட்டிற் புகுந்து அங்குள்ள பசு நிரைகளைக் களவினாற் கவர்ந்து தம் நாட்டிற் கொணர்ந்து பாதுகாக்குஞ் செயல் வெட்சி என்னும் புறத்திணையாகும். இவ்வாறு ஆனிரைகளைக் கவர்தலை மேற்கொண்ட படைமறவர் தமது போர் முறையைப் பகைவேந்தருக்கு அறிவிக்கும் அடையாளமாக வெட்சிப் பூவைச் சூடிச் செல்லுதல் மரபு. அதனால் போரின் தொடக்க நிகழ்ச்சியாகிய இச்செயல் வெட்சி எனப் பெயர் பெறுவதாயிற்று. வெட்சி என்பது சூடும் பூவாற் பெற்ற பெயர்; வஞ்சி முதலியனவும் வீரர் சூடும் பூவாற் பெற்ற பெயர்களே.

வெட்சி என்னும் திணை குறிஞ்சி என்னும் அகத்திணைக்குப் புறனாகும் என்றது, அவ்விருதிணைக்கும் இடையேயமைந்த மலை, நிலம், கங்குற்பொழுது, களவு தொழில் ஆகியவற்றால் உளவாழ

நெருங்கிய தொடர்பு பற்றியே என்பதனைத் தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள் அனைவரும் இனிது விளக்கியுள்ளார்கள்.

உ. **வேந்துவிடு முனைஞர் வேற்றுப்புலக் களவின்**
ஆதந்து ஓம்பல் மேவற்று ஆகும்.

இளம்பூரணர்: இது, வெட்சித்திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) வேந்துவிடு முனைஞர்[1] வேற்றுப் புலக்களவின் ஆதந்து ஓம்பல் மேவற்று ஆகும்-வேந்தனால் விடப்பட்ட முனை ஊரகத்துள்ளார் வேற்று நாட்டின்கண் களவினானே ஆவைக் கொண்டு பெயர்ந்து பாதுகாக்கும் மேவலை உடைத்து.

ஓம்புதலாவது, மீளாமல் காத்தல்.[2] புறப்பொருட் பாகு பாடாகிய பொருளினும் அறத்தினும் பொருள் தேடுதற்குரிய நால் வகை வருணத்தாரினும் சிறப்புடையார் அரசராதலானும் அவர்க்கு மாற்றரசர்பால் திறைகொண்ட பொருள் மிகவும் சிறந்த தாகலானும், அப்பொருள் எய்துங்கால் அவரைப் போரில் வென்று கோடல் வேண்டுதலானும், போர்க்கு முந்துற நிரைகோடல் சிறந்ததாகலானும், இப்பொருள் முன் கூறப்பட்டது.

பன்னிரு படலத்துள் ''தன்னுறு தொழிலே வேந்துறு தொழி லென்று, அன்ன இருவகைத்தே வெட்சி,'' என இரண்டு கூறுபடக் கூறினாராயினும், முன்வருகின்ற வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை முதலாயின எடுத்துச்செலவு, எயில்காத்தல், போர்செய்தல் என்பன அரசர்மேல் இயன்று வருதலின் வேந்துறு தொழில் ஒழித்து, தன்னுறு தொழில் எனத் தன் நாட்டும் பிறர் நாட்டும் களவின் ஆன்நிரை கோடலின் இவர் அரசரது ஆணையை நீங்கி னாராவர். ஆதலால், அவர் அவ்வாறு கூறல் மிகைபடக் கூற லாம். அதனால், பன்னிருபடலத்துள் வெட்சிப்படலம் தொல் காப்பியர் கூறினாரென்றல் பொருந்தாது.[3] என்னை?

---

1. முனைஞர்—முனையூரகத்துள்ளார். முனையூர் என்றது, நாட்டின் எல்லைப்புறத்தே பகைப்புலத்தை நோக்கியமைக்கப் பெற்ற படைவீரர் குடியிருப் பினை, மேவற்று—மேவலையுடைத்து.

2. 'ஓம்புதலாவது, மீளாமற்காத்தல்' என இளம்பூரணர்தரும் இவ்விளக்கம், ஆவைக்கொண்டுபெயர்தலும் அதனைமீளாமற் பாதுகாத்தலும் ஆகிய வெட்சி மறவர் செய்தியே 'ஆதந்தோம்பல்' என்ற தொடராற் குறிக்கப்பெற்றது என்னும் அவர் கருத்தினை நன்கு புலப்படுத்தல் காணலாம்.

3. படைவீரர் அரசனது ஆணைபெற்றுப் போர்மேற் செல்லுதல் வேந்துறு தொழில் எனவும், அரசனது ஆணை பெறாது படைவீரர்தாமே போர்மேற் செல்லுதல் தன்னுறுதொழில் எனவும் கூறப்படும். நாடாள்வேந்தனது ஆணை யின்றித் தன்னுறுதொழிலாகப் படைவீரர் பகைவர் நாட்டிலும் அயலிடங்களிலும்

"ஒத்த சூத்திரம் உரைப்பின் காண்டிகை
மெய்ப்படக் கிளந்த வகைய தாகி
ஈரைங் குற்றமும் இன்றி நேரிதின்
முப்பத் திருவகை உத்தியொடு புணரின்
நூலென மொழிப நுணங்குமொழிப் புலவர்"
(தொல். மரபு-க00)

எனவும்,

"சிதைவெனப் படுப அவை வசையற நாடின்
கூறியது கூறல் மாறுகொளக் கூறல்
குன்றக் கூறல் மிகைபடக் கூறல்
பொருளில கூறல மயங்கக் கூறல்
கேட்போர்க் கின்னா யாப்பிற் றாதல்
பழித்த மொழியான் இழுக்கக் கூறல்
தன்னான் ஒருபொருள் கருதிக் கூறல்
என்ன வகையினும் மனங்கோள் இன்மை
அன்ன பிறவும் அவற்றுவிரி வாகும்"
(தொல். மரபு-கக0)

எனவும் கூறிய ஆசிரியர் தாமே மாறுகொளக்கூறல், குன்றக் கூறல், மிகைபடக்கூறல், பொருளிலகூறல், மயங்கக்கூறல், தன்னா னொரு பொருள் கருதிக்கூறல் என்னும் குற்றம் பயப்பக் கூறினா ரென வருமாகலான். (உ)

நச்சினார்க்கினியர்:

இது வெட்சியெனக் கூறிய புறத்திணைக்குப் பொது இலக் கணங் கூறுகின்றது.

(இ-ள்) வேந்து விடு முனைஞர்—வேந்தனால் விடப்பட்டு முனைப்புலங் காத்திருந்த தண்டத் தலைவர்;[1] வேற்றுப் புலக்களவின்—பகைநிலத்தே சென்று களவினாலே; ஆ தந்தோம்பல்

களவினாற் பசுநிரையைக் கவர்தல் என்பது, நாடாள் வேந்தனது ஆணையைக் கடந்தபெருங்குற்றமாதலின், அங்ஙனம் படைமறவர் தன்னுறுதொழிலாகப் பிறர் நாட்டுப் பசுக் கூட்டத்தினைக் கவர்வர் என்றதொரு விதிகூறுதல் மிகைபடக் கூறல் என்னுங் குற்றத்திற்கு இடந்தருமாதலால், பன்னிருபடலத்தில் தன்னுறு தொழிலையும் மன்னுறுதொழிலையும் ஒப்பக்கூறும் வெட்சிப்படலம் என்ற பகுதி யினைத் தன்னுறு தொழிலையே விதித்த தொல்காப்பியனார் இயற்றினார் எனக் கூறுதல் பொருநதாது என்பது இளம்பூரணர் கருத்தாகும்.

1. முனைஞர்—முனைப்புலங் காக்கும் தண்டத் தலைவர். வேற்றுப்புலம்—பகைநிலம், களவின்—களவினாலே; இன்னுருபு ஏதுப்பொருளில் வந்தது. மேவல்—பொருந்துதல்; என்றது, ஈண்டு அன்பொடு பொருந்துதலை, மேவற்று. பொருந்துதலையுடையது; குறிப்பு வினைமுற்று.

மேவற்றாகும்—ஆநிரையைக் கொண்டுபோந்து பாதுகாத்தலைப் பொருந்துதலை யுடைத்தாகும் வெட்சித்திணை எ - று.

களவு நிகழ்கின்ற குறிஞ்சிப்பொருளாகிய கந்தருவமணம் வேத விதியானே இல்லறமாயினாற்போல இருபெருவேந்தர் பொருவது கருதியக்கால் ஒருவர் ஒருவர் நாட்டு வாழும் அந்தணரும் ஆவும் முதலியன தீங்குசெய்யத் தகாத சாதிகளை ஆண்டு நின்றும் அகற்றல் வேண்டிப் போதருகவெனப் புகறலும் அங்ஙனம் போதருதற்கு அறிவில்லாத ஆவினைக் களவினாற் றாமே கொண்டுவந்து பாதுகாத்தலுந் தீதெனப்படாது அறமே யாம் என்றற்கு ஆ தந்தோம்ப லென்றார்.[1]

அது,

''ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களும் (புறம்—௯)

எனச் சான்றோர் கூறியவாற்றா னுணர்க. மன்னுயிர் காக்கும் அன்புடை வேந்தற்கு மறத்துறையினும் அறமே நிகழும் என்றற்கு மேவற்றாகுமென்றார். அகநாட்டன்றிப் புறஞ்சிறைப்பாடியில் ஆநிரை காக்குங் காவலரைக் கொன்றே நிரைகொள்ள வேண்டுதலின் ஊர் கொலையுங்* கூறினார். வேந்துவிடு வினைஞர் என்னாது முனைஞர் என்றதனானே முனைப்புலங் காத்திருந்தோர் தாமே சென்று நிரை கோடலும், குறுநிலமன்னர் நிரை கோடலும், ஏனை மறவர் முதலியோர் நிரைகோடலுமாகிய வேத்தியல் அல்லாத பொதுவியலுங் கொள்க. முன்னர் (தொல்-பொ-புறத்-க) வெட்சி குறிஞ்சிக்குப் புறனெனக் களவுகூறிய அதனானே, அகத்திற்கு ஏனைத் திணைக்கண்ணுங் களவு நிகழ்ந்தாற்போலப் புறத்திணை யேழற்குங் களவுநிகழுங்கொ லென்று ஐயுற்ற மாணாக்கற்கு வெட்சிக்கே களவு உள்ளதென்று துணிவுறுத்தற்கு மீட்டுங் களவினென்று இத்திணைக்கே களவு உளதாக வரைந்தோதினார். வேந்துவிடு முனைஞர் என்றமையான், இருபெரு வேந்தருந் தண்டத்தலைவரை ஏவி விடுவரென்றும், ஆ தந்தோம்பும் என்றதனாற் களவின்கட் கொண்ட ஆவினை மீட்டுத் தந்தோம்புமென்று, பொருள் கூறுமாறு சூத்திரஞ் செய்தாராகலின், இருபெருவேந்தர் தண்டத்தலைவரும் அவரேவலான் நிரைகோடற்கும் மீட்டற்கும் உரியராயினார்; ஆகவே இருவர்க்குங் கோடற்றொழில் உளதாயிற்றாதலின் அடித்துக் கோடலும்

1. அன்பின் ஐந்திணைக் களவாகிய குறிஞ்சியொழுக்கம் சான்றோர் போற்றும் மனையறத்திற்கு நிலைக்களமானாற்போலப் பகைவர் நாட்டு ஆனிரைகளைக் களவினாற் கவர்ந்து கொண்டு பாதுகாத்தலும் அறத்தின் வழி நிகழும் போர்ச் செயல்களுக்கு நிலைக்களமாகும் என்பார் 'ஆதந்து ஓம்பல்' என்றார்.

மீட்டுக் கோடலும் வெட்சியாயின.[1] ஆயின் 'மீட்டல் கரந்தை'[2] என்பரால் எனின், அதனையும் இச் சூத்திரத்தானும் வருகின்ற சூத்திரத்தானும் வெட்சியென்றே ஆசிரியர் கொண்டார். மீட்டலை வெட்சிக்கரந்தை என்பாரும் உளர் மீட்டலைக் கரந்தை யென்பார்க்கு அது திணையாயிற் குறிஞ்சிக்குப் புறனா காமை உணர்க. (களவி னென்பதற்குச் களவினானெனவுங் களவின்கணெனவும் இருபொருட்டாகக் கூறுதல் உய்த்துக் கொண்டுணர்த லென்னும் உத்தியாம்.[3] புறப்பொருட்குரிய அறனும் பொருளுங் கூறத்தொடங்கி, ஈண்டு அறத்தாற் பொரு ளீட்டுமாறுங் கூறினார்.

கருத்து : இது வெட்சித்திணையின் இயல் விளக்குகிறது.

பொருள் : வேந்துவிடு முனைஞர்—மன்னரா லேவப் பெற்ற படை மறவர்; களவின் வேற்றுப்புல ஆதந்தோம்பல்—கரவால் பிறர் நிலத்து கவர்ந்து போந்து புறந் தருதலை; மேவற்றாகும்—(அவ்வெட்சி) விரும்பும் தன்மைத்தாம்.

குறிப்பு : கொண்டபொருட் குறிப்பால் அவாய் நிலையாய் 'அவ் வெட்சி' யென்பது கொள்ளப்பட்டது.

இனி, 'வெட்சி' மறனுடை மரபில் அமர் துவக்கும் ஒழுக்க மாதலின், போர் விரும்பும் மன்ன ரேவலால் அது நிகழ்தற்பாற்று. பிற நாட்டொடு போர் தொடங்குதல் இறைமை முறையாய் மன்னர் பாலதே யாதலால், இப்போர்த் தொடக்கத்தினை அவராணைஅழித்தாதல் ஒருதலை. அன்றியும், அது போர்க்குறி யாதலால், மன்னரேவினும், பொருந ரல்லாப் பிறர் மேற் கொள்ளற்பாற் றன்று. பிறர் நிரைகவர்தல் போர்த்தொடக்கம் குறியாமல் திருட்டின் பொருட்டாய்க் கருதப் பெறுமாகலின், இத் திணைக்கு மன்னர் பிறரை விலக்கித் தம் படைமறவரையே ஏவற்

1. பன்னிரு படலமுடையார் கொள்கையை ஒருவாற்றான் உடன்பட்டு மன்னுறு தொழிலல்லாத தன்னுறு தொழிலையும் ஏற்கும் முறையில் இவ்விளக்கம் அமைந்துள்ளது.

2. நிரைகோடலும் மீட்டலும் ஆகிய இருவகை ஒழுகலாறும் வெட்சித்திணை யென ஓரே திணையாய் அடங்கும் என்பதும், நிரை மீட்போர் கரந்தை சூடுதல் பற்றி அந்நிகழ்ச்சி வெட்சித்திணையுள் கரந்தை என்னும் துறையாய் அடங்கும் என்பதும் என்பது கருத்து.

3. உய்த்துக்கொண்டுணர்தல் என்னும் உத்தியாவது, ஒரு தொடரில் ஒரு பொருள் சொல்லியக்கால் அதன்கண்ணே மற்றொரு பொருளையுங் கொண்டறியு மாறு தோன்றச் செய்தல், 'களவின் ஆதந்தோம்பல்' என்புழிக் 'களவின்' என்பதற்குக் களவினான் என மூன்றாம் வேற்றுமையுருபு விரித்து ஏதுப்பொருள் படவும், 'களவின்கண்' என ஏழாம் வேற்றுமையுருபு விரித்து இடப் பொருள் படவும் உய்த்துக் கொண்டுணர வைத்தமையோர்க.

பாலர் மேலும், முனைஞரும் மன்ன ரேவலின்றித் தாம் விரும்பி யாங்குப் போர் தொடங்கல் கூடாதாகலின், போர்த் தொடக்க மாம் ஆகோளும் வேந்தராணையில் வழி அவர்க்கொவ்வாத் தவறாகும். இத் தமிழ்ப் பேரறம் விளக்க வேண்டி, ஆனிரை கொள்ள 'வேந்து வி' லும் அவ்வாறு விடப்படுவார் 'முனைஞரே' யாதலும் வெட்சித் திணைக்கின்றியமையாமை சுட்டி 'வேந்துவிடு முனைஞர்' எனக் கூறப்பட்டது.

இன்னும், கவர விரும்பும் பிற நாட்டு நிரையும் போர் நிகழாக் காலத்து மன்னறக் காவல் துன்னித் தன்னிலத் துய்க்கப்பெற்றுழிக் கவரப்படுதல் முறை திறம்பி அறமழிப்பதாமாகலின், போர் துவக்குவோர் தமதல்லாப் பகை நிலத்தில் நிரைகவரற்பால ரெனற்கு 'வேற்றுப்புல' த்து என விளக்கப்பட்டது. போராகாமல் போர்க்குரியறிவிப்பாய் நிரைகொள்ளலே இத்திணை யாதலால், பகைப்படையின் எதிர்ப்பும் போரும் வேண்டாது பகைவர் நிலத்து அவரறியாமல் கரவில் கைப்பற்றும் முயற்சியே வெட்சியும், வெளிப் படையாய்ப் பகைவரை அறைகூவி நிரைகவர்தல் தும்பைப்பாற் கொண்டியுமாமென்பது தோன்றி களவின் எனக் கூறப்பட்டது. நிரைகவரக் கருதிச் சென்றோர் எதிர்பாராத காவலர் எதிர்ப்பிற் கிடைந்து நிரை கவராதேனும் கவர்ந்தாங்கே மீட்க விட்டெனும் வாளாமீளல் ஆகோள் வெட்சியாகா தென்பதையும், மீட்க விடாமல் கவர்ந்து கொணர்ந்த நிரையைத் தம்மை ஏவிய வேந்தர் பால் ஊறின்றி யுய்ப்பது முனைஞர் கடமையாதலையும் தெளிக்க வேண்டி 'ஆதந் தோம்பல் மேவற் றாகும்' என விளக்கப்பட்டது. இக்கருத்ததானே, 'ஓம்புதலாவது மீளாமல் காத்தல்' எனவும், 'போர்க்கு முந்துற நிரை கோடல் சிறந்த' தெனவும், இச் சூத்திரத்தின் கீழ் உரைக்குறிப்பாய் இளம்பூரணர் கூறுதலும் காண்க. இம் மாற்றருஞ் சால்புடை மரபுகள் போற்றாத பிற் காலத்தில், நிரை மீட்கும் முயற்சியை வெட்சியிடைக்காமல் கரந்தையென வேறு திணையாக்கியும், இவ்வெட்சியை வேந்தன் மேற்றாய் நிறுத்தாமல் 'தன்னுறு தொழிலே வேந்துறு தொழி லென்று அன்ன விருவகைத்' தாக்கியும் தன்னாட்டை விலக்காமல் யாண்டும் பிறர் நிரை கவர்தல் வெட்சியாம் போலவும் முறை பிறழத் துறைகளைக் கூட்டியும் மாற்றியும், முந்துற நிரை கவர்ந்து அமரறிவித்துப் பின் பொருவதே போரறமென்பதை மறந்து போர்த் துவக்கத்தில் நிகழும் 'கொடிநிலை—கொள்ளவை நிலை—வெறியாட்டு' அன்ன கடவுட்பராவு நிலைகளை வெட்சிக்கண் போர்த்துறைகளாக எடுத்து நிறுத்தியும், இன்னும் பல்லாற்றானும்

பின்னூல்களில் மர பிறந்த மாறுபாடுகள் மலிவவாயின. பன்னிரு படலத்துள் 'தன்னுறு தொழிலே வேந்துறு தொழிலென் றன்ன விருவகைத்தே வெட்சி' எனவும், அதைப் பின்பற்றி 'வென்றி வேந்தன் பணிப்பவும் பணிப்பின்றியும், சென்றிகன் முனை ஆதந் தன்று' என வெண்பா மாலையிலும், வெட்சியை இருகூறுபடக் கூறினாராயினும், முன் வருகின்ற வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, முதலாயின (படைஎடுத்துச் செலவு, எயில்காத்தல், போர்செய்தல் என்பன) அரசர்மேலாய் இயன்று வருதலின், வேந்துறு தொழி லொழித்துத் தன்னுறு தொழிலெனத் தன்னாட்டும் பிறர் நாட்டும் களவில் ஆனிரை கோடலின், இவர் அரசரது ஆணையை நீங்கினா ராவர்; ஆதலால், அவர் அவ்வாறு கூறல் மிகைபடக் கூறலாம்; என இளம்பூரணரும் பிழைபட்ட பிற்காலக் கொள்கைகளைக் கடிதல் காண்பாம்.

இனி, முடிவேந்த ரல்லார் சிலரைப் புகழ்ந்துவரும் வெட்சிப் பாடாண் புறப்பாட்டுக்களைக் காட்டி, அவை மன்னர் பணிப் பின்றி ஆகோள் தன்னுறு தொழிலாய்க் கொள்வதற்கு மேற்கோள் என்பாருளர். அப்பாட்டுக்கள் குறுநில மன்னரைப் பற்றியவை. மன்பெறு மரபின் ஏனோ' ராகிய குறுமன்னர்க்கு 'வேந்துவினை யியற்கை வேந்தனின் ஒரீஇய (அவ்) வேளோர் மருங்கினும் எய்திட னுடைத்து' எனத் தொல்காப்பியரே கூறுகிறார். எனவே, இன்னோரைப் பாராட்டும் வெட்சிப்பாடாண் புறப்பாட்டுக்கள், ஒரு வகையாய் மன்னராவார்க்கு உறுதொழிலே கூறுவனவாம்; வேந்தன் பணிப்பின்றியும் மக்களில் யாரும் தன்னுறு தொழிலாக நிரைகவரும் தவறுக்கு இப்பாட்டுக்கள் மேற்கோளாகாமை வெளிப்படை.

ஆய்வுரை

இது வெட்சித் திணைக்குரிய இலக்கணம் உணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்) அரசனால் ஏவப்பட்ட படை மறவர், பகைவரது நாட்டிலே களவினாலே பசு நிரைகளைக் கைப்பற்றிக் கொணர்ந்து பாதுகாத்தலைப் பொருந்தியது மேற்குறித்த வெட்சித்திணை யாகும்.

பகைவர் நாட்டுப் பசுக் கூட்டங்களை நள்ளிரவிற் களவிற் கவர்ந்துகொண்டு வந்து தம் நாட்டிற் பாதுகாத்தலாகிய இவ் வெட்சி யொழுக்கம், நாடாள் வேந்தனது ஆணையின் வழியே நிகழ்தற்குரியதென்பதும், மன்னனது ஆணையின்றி அவனுடைய

படை வீரர் முதலியோர் தம் விருப்பத்தின்படி பகைவர் நாட்டுப் பசு நிரையினைக் கவர்தற்குரியரல்லர் என்பதும் 'வேந்துவிடு முனைஞர் வேற்றுப்புலக் களவின் ஆ தந்து ஓம்பல்' என ஆசிரியர் கூறுதலாற் புலனாம். இவ்வாறு மன்னது ஆணையின் வண்ணம் படை மறவர் மேற்கொள்ளுதற்குரிய வேந்துறு தொழிலாகிய நிரைகவர்தலை வேந்தனது ஆணைபெறாது படைவீரர் தாமே தம் விருப்பப்படி தன்னுறு தொழிலாகவும் நிகழ்த்துதற்கு உரியர் என்பது பன்னிருபடலம் என்னும் புறப்பொருள் இலக்கண நூலின் கொள்கையாகும்.

"தன்னுறு தொழிலே வேந்துறு தொழிலென்
றன்ன இருவகைத்தே வெட்சி யென்ப

என்பது பன்னிருபடலம்.

'வென்றிவேந்தன் பணிப்பவும் பணிப்பின்றியும்
சென்றிகன்முனை ஆ தந்தன்று'

என்பது புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

இவ்வாறு நாடாள் வேந்தனது ஆணையின்றிப் படைவீரர் தாமே தம் நாட்டிலும் பிற நாட்டிலும் ஆனிரைகளைக் கவர்ந்து கொள்ளுதற்குரியர் என அரசியல் நெறிமுறைக்கு மாறுபட்ட கொள்கையினைக் கூறுவது பன்னிருபடலமாதலின், 'பன்னிரு படலத்தின் வெட்சிப் படலம், தொல்காப்பியனார் கூறினா ரென்றல் பொருந்தாது' என்றார் இளம்பூரணர்.

இந்நூற்பாவிலுள்ள 'ஆதந்தோம்பல்' என்ற தொடர்க்கு 'ஆவினைக் களவினானே கொணர்ந்து பாதுகாத்தல்' எனப் பொருள் வரைந்து, 'ஓம்புதலாவது மீளாமற் காத்தல்' என விளக்கங் கூறுவர் இளம்பூரணர்.

'ஆதந்தோம்பல்' என்பதனை ஒருதிறத்தார்க்குரிய ஒரு வினையாகக் கொள்ளாது, பகைவர் நாட்டு ஆனிரைகளைக் களவிற்கொண்டு தருதலும் அந்நிரைக்குரியோர் அந்நிரை களை மீட்டுச் சென்று ஓம்புதலும் என இருதிறத்தார்க்குரிய இரு வேறு வினைகளாகக் கொண்டு பொருளுரைப்பர் நச்சினார்க் கினியர். முரண்பட்ட வேந்தர் இருவரிடையே நிகழும் நிரைகவர் தலும் நிரைமீட்டலும் ஆகிய இவ்விருவேறு செயல்களும் போர்த் தொடக்க நிகழ்ச்சிகளாய் வெட்சி என்னும் ஒரு திணையாய் அடங்கும் என்பது நச்சினார்க்கினியர் கருத்தாகும்.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலையாசிரியர் வெட்சியாவது 'சென்று இகல்முனை ஆதந்தன்று' எனவும் கரந்தையாவது 'தலைக்கொண்ட நிரை பெயர்த்தன்று' எனவும் ஆதருதலையும் பெயர்த்து ஓம்புதலையும் இருவேறு தொழில்களாக் குறித் தமைக்கு 'ஆ தந்து ஓம்பல்' எனவரும் தொல்காப்பியத் தொடரிற் குறிக்கப்படும் தருதலும் ஓம்புதலும் ஆகிய இருவேறு வினைகளே காரணமாதல்வேண்டும். ''மலையாகிய குறிஞ்சித் திணைப்புறம் நிரைகோடலும் நிரைமீட்டலும் என்னும் வேறுபாடு குறித்து வெட்சி எனவும் கரந்தை எனவும் இரண்டு குறிபெறுதலும்' என வரும் இளம்பூரணர் உரையினைக் கூர்ந்து நோக்குங்கால், நிரை கவர்தலாகிய வெட்சிக்கு மறுதலைத் தொழில் நிரைமீட்டலாகிய கரந்தை என்பதும், நிரைகவரச் சென்றோர் சூடும்பூ வெட்சிப் பூவாதல் போல நிரைமீட்டற்றொழிலை மேற்கொள்ளுவோர் சூடும்பூ கரந்தையாதலின் இத்தொழில் 'கரந்தை' எனப் பெயர் பெற்றதென்பதும் வெட்சியும் கரந்தையும் ஆகிய இவ்விருவேறு செயல்களும் குறிஞ்சித் திணைப்புறம் என ஒரு திணையாகவே வழங்கப்பெறும் என்பதும் இனிது புலனாதல் காணலாம்.

3. படையியங்கு அரவம் பாக்கத்து விரிச்சி
புடைகெடப் போகிய செலவே புடைகெட
ஒற்றின் ஆகிய வேயே வேய்ப்புறம்
முற்றின் ஆகிய புறத்துஇறை முற்றிய
ஊர்கொலை ஆகோள் பூசல் மாற்றே
நோயின்று உய்த்தல் நுவல்வழித் தோற்றம்
தந்துநிறை பாதீடு உண்டாட்டுக் கொடையென
வந்த ஈரேழ் வகையிற்று ஆகும்.

இளம்: இது, வெட்சித் துறையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) படையியங்கு அரவம் முதலாகக் கொடை ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட பதினான்கு துறையை உடைத்து வெட்சித்திணை.

வெட்சியென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. படை இயங்கு அரவம்-(நிரைகோடல் கருதிப்) படையெழும் அரவம்.

(பாடம்) நுவலுழித்.

1. அதிகாரமாவது, ஒருபொருளைக்குறித்து விளக்க எடுத்துக் கொண்டு அதனை முறைமைப்படவிரித்துரைக்கும் பகுதி. 'வந்த ஈரேழ்வகையிற்றாகும்' என இந்நூற்பாவில் வரும் பயனிலைக்கு எழுவாயாக மேலைச் சூத்திரத்தில் வந்த வெட்சியென்பதனை வருவித்துரைத்தமையின் வெட்சியென்பது அதிகாரத் தான் வந்தது என்றார்.'

பாக்கத்து விரிச்சி[2]. (குறித்த பொருளின் பயன் அறிதற்குப் பாக்கத்துக்கண் நற்சொல் ஆய்தல்.

புடை கெடப் போகிய செலவு-பக்கம் கெடப் போகிய செலவு.

பக்கங் கெடுதலாவது, மாற்றரசர் பக்கத்தாராகித் தம்மாட்டு ஒன்றொடு நிற்பார் அறியாமல் போதல். பக்கத்திலுள்ளாரைப் பக்கம் என்றார்.

புடை கெட ஒற்றின் ஆகிய வேயே-மாற்றரசர் பக்கத்துள்ளார் அறியாதவகை ஒற்றரால் ஆகிய ஒற்றுதலும்.

ஒற்று என்பது எவ்விடத்தும் வேண்டுமாயினும், ஆதி விளக்காக[3] இவ்வோத்தின் முதற்கண் வைத்தாரென்று கொள்க.

வேய் புறம்[4] முற்றின் ஆகிய புறத்து இறை-(அவ்வாறு) வேய்க்கப்பட்ட இடத்தின் புறத்தினைச் சூழ்தலான் ஆகிய புறத் திருக்கை.

'வேய்' என்பது ஆகுபெயராய் அவ்விடத்தின்மேல் நின்றது.

முற்றிய ஊர்கொலை (அவ்வாறு) சூழப்பட்ட ஊரை அழித்தல்.

ஆ கோள்-(ஆண்டுளதாகிய) நிரையைக் கோடல்.

பூசல் மாற்று[5]-(அவ்வாறு கொண்ட நிரையை மீட்டற்கு வந்தார் பொரும்) பூசல் மாற்றிப் பெயர்தல்.

நோய் இன்று உய்த்தல்[6]-(அவ்வாறு கொண்ட நிரையை) வருந்தாமல் உய்த்தல்.

நுவல்வழித் தோற்றம்[7] தமர் கவன்று [சொல்லியவ]ழித் தோன்றுதல்.

தந்து நிறை[8]-(கொள்ளப்பட்ட நிரையைத்) தம் ஊரகத்துக் கொணர்ந்து நிறுத்தல்.

---

2. விரிச்சி என்பது நற்சொற்கேட்டல். புடை—பக்கம்; மாற்றார் பக்கத்தாராகித் தம் பக்கத்து ஒற்றாய் நிற்போர்.

3. ஆதிவிளக்கு என்பது, முதனிலைத்தீவகம் என்னும் அணி.

4. வேய்ப்புறம்-ஒற்றி அறியப்பட்ட இடம், முற்றுதல்—சூழ்தல்; வளைத்தல்.

5. பூசல்மாற்று என்பது நிரைகவர்தற்குச் சென்ற வெட்சியார் நிரை மீட்டற்குத் தம்மைப் பின்தொடர்ந்து வந்த கரந்தையார் செய்யும் போரினை விலக்கிமீளுதல்.

6. நோயின்று உய்த்தல்- தாம்கொண்ட பசுநிரையினை வருத்தமின்றி நடத்திக் கொண்டுவருதல். 'இன்றி' என்னும் வினையெச்சம் செய்யுளாதலின் 'இன்று' எனத் திரிந்து நின்றது.

7. நுவல்வழி-(தம்சுற்றத்தார் சொல்லியவிடத்து, தோற்றம்-(பசுநிரையொடுவந்து) தோன்றுதல்.

8. தந்து நிறை-(பசுக்களைக்) கொணர்ந்து நிறுத்துதல்.

பாதீடு[9]-(அந்நிரையைக்) கூறிடுதல்.

உண்டாட்டு[10]-(நிரைபகுத்த மறவர்) களிப்பினால் அயரும் விளையாட்டு.

கொடை-(பகுத்த நிரையை வேண்டி இரப்பார்க்குக்) கொடுத்தல்.

இது முன் ஈரேழாமென்ற துறை, இருவகைப்பட்டு இருபத்தெட்டாமென்கின்றது.

(இ ள்) படை இயங்கு அரவம்—நிரைகோடற்கு எழுந்த படை பாடிப்புறத்துப் பொருந்தும் அரவமும் நிரைமீட்டற்கு எழுந்த படை விரைந்து செல்லும் அரவமும்;

பாக்கத்து விரிச்சி—நிரைகோடற்கு எழுந்தோர் போந்து விட்ட பாக்கத்துக் கங்குலின் நல்வாய்ப்புட் கேட்டலும், நிரைமீட்டற்கு எழுந்தோர் இடைப்புலத்துப் புறம்போந்தோர் கூறியவற்றை வாய்ப்புள்ளாகக் கேட்டலும்;

புடைகெடப் போகிய செலவே—நிரைகோடற்கு எழுந்தோர் ஆண்டுநின்று மீண்டுபோய்ப் பற்றார் புலத்து ஒற்றர் உணராமற் பிற்றைஞான்று சேறலும், நிரைமீட்டற்கு எழுந்தோர் ஆண்டு ஒற்றப்படாமற் சேறலும்;

புடைகெட ஒற்றின் ஆகிய வேயே-நிரைகோடற்கு எழுந்தோர் பகைப்புலத்து ஒற்றர் உணராமற் சென்று ஒற்றி அவ்வொற்று வகையான் அவர் உணர்த்திய குறளைச் சொல்லும், நிரைமீட்டற்கு எழுந்தோர் அங்ஙனம் ஒற்றிய ஒற்றுவகையான் வந்து ஓதிய குறளைச் சொல்லும்;

வேய்ப்புறம் முற்றின் ஆகிய புறத்திறை-நிரைகோடற்கு எழுந்தோர் வேயுரைத்தோரிடத்துச் செய்யுஞ் சிறப்புகள் முடிந்த பின்னர் உளதாகிய நிரைப்புறத்து ஒடுங்கிய இருக்கைப் பகுதியும், நிரைமீட்டற்கு எழுந்தோர் தமது நிரைப்புறத்துச் சென்று விரைவொழிந்து இருக்கின்ற இருக்கையும்;

முற்றிய ஊர்கொலை-நிரைகோடற்கு எழுந்தோர் அவர் புறஞ்சேரியை வளைத்துக்கொண்டு ஆண்டுநின்ற நிரைகாவலரைக் கொன்று பகையறுத்தலும், நிரைமீட்டற்கு எழுந்தோர் அவ்வூரை விட்டுச் சிற்றூரைக் காத்துக்கோறலும்;

---

9. பாதீடு-பகுத்து இடுதல்; பங்கிட்டுக் கொடுத்தல்.
10. உண்டாட்டு-வினைமுடித்த மகிழ்ச்சியால் களித்து ஆடுதல்.

பாதீடு[9]-(அந்நிரையைக்) கூறிடுதல்.

உண்டாட்டு[10]-(நிரைபகுத்த மறவர்) களிப்பினால் அயரும் விளையாட்டு.

கொடை-(பகுத்த நிரையை வேண்டி இரப்பார்க்குக்) கொடுத்தல்.

இது முன் ஈரேழாமென்ற துறை, இருவகைப்பட்டு இருபத்தெட்டாமென்கின்றது.

(இ ள்) படை இயங்கு அரவம்—நிரைகோடற்கு எழுந்த படை பாடிப்புறத்துப் பொருந்தும் அரவமும் நிரைமீட்டற்கு எழுந்த படை விரைந்து செல்லும் அரவமும்;

பாக்கத்து விரிச்சி—நிரைகோடற்கு எழுந்தோர் போந்து விட்ட பாக்கத்துக் கங்குலின் நல்வாய்ப்புட் கேட்டலும், நிரைமீட்டற்கு எழுந்தோர் இடைப்புலத்துப் புறம்போந்தோர் கூறியவற்றை வாய்ப்புள்ளாகக் கேட்டலும்;

புடைகெடப் போகிய செலவே—நிரைகோடற்கு எழுந்தோர் ஆண்டுநின்று மீண்டுபோய்ப் பற்றார் புலத்து ஒற்றர் உணராமற் பிற்றைஞான்று சேறலும், நிரைமீட்டற்கு எழுந்தோர் ஆண்டு ஒற்றப்படாமற் சேறலும்;

புடைகெட ஒற்றின் ஆகிய வேயே-நிரைகோடற்கு எழுந்தோர் பகைப்புலத்து ஒற்றர் உணராமற் சென்று ஒற்றி அவ்வொற்றுவகையான் அவர் உணர்த்திய குறளைச் சொல்லும், நிரைமீட்டற்கு எழுந்தோர் அங்ஙனம் ஒற்றிய ஒற்றுவகையான் வந்து ஓதிய குறளைச் சொல்லும்;

வேய்ப்புறம் முற்றின் ஆகிய புறத்திறை-நிரைகோடற்கு எழுந்தோர் வேயுரைத்தோரிடத்துச் செய்யுஞ் சிறப்புகள் முடிந்த பின்னர் உளதாகிய நிரைப்புறத்து ஒடுங்கிய இருக்கைப் பகுதியும், நிரைமீட்டற்கு எழுந்தோர் தமது நிரைப்புறத்துச் சென்று விரைவொழிந்து இருக்கின்ற இருக்கையும்;

முற்றிய ஊர்கொலை-நிரைகோடற்கு எழுந்தோர் அவர் புறஞ்சேரியை வளைத்துக்கொண்டு ஆண்டுநின்ற நிரைகாவலரைக் கொன்று பகையறுத்தலும், நிரைமீட்டற்கு எழுந்தோர் அவ்வூரை விட்டுச் சிற்றூரைக் காத்துக்கோறலும்;

---

9. பாதீடு–பகுத்து இடுதல்; பங்கிட்டுக் கொடுத்தல்.
10. உண்டாட்டு-வினைமுடித்த மகிழ்ச்சியால் களித்து ஆடுதல்.

ஆகோள் - நிரைகோடற்கு எழுந்தோர் எதிர் விலக்குவோர் இலராக நிரையகப்படுத்தி மீட்டலும்,நிரைமீட்டற்கு எழுந்தோர் தமது நிரையை அற்றமின்றி மீட்டலும்;

தொடலைக் கரந்தையெனக் கரந்தை சூடினமை கூறினார் தன்னுறுதொழிலான் நிரைமீட்டலின்: இது பொதுவியற் கரந்தையிற் கூறுதும்.

பூசன்மாற்று - நிரை கொண்டு போகின்றார் தம்பின்னே உளைத்தற்குரலோடு தொடர்ந்து சென்று ஆற்றிடைப் போர் செய்தோரை மீண்டு பூசலைமாற்றுதலும், நிரையை மீட்டுக் கொண்டு போகின்றோர் தம் பின்னர்வந்து போர் செய்தோரை மீண்டு நின்று பூசலை மாற்றுதலும்;

வெட்சிமறவர் வீழ்ந்தமை கேட்டுவிடாது பின்வந்தோன்பாடு கூறினமையிற் பூசன்மாற்றாயிற்று.

நோய் இன்று உய்த்தல்-நிரைகொண்டோர் அங்ஙனம் நின்று நின்று சிலர் பூசன்மாற்றத் தாங்கொண்ட நிறையினை இன்புறுத்திக் கொண்டுபோதலும் மீட்டோரும் அங்ஙனம் நின்று நின்று சிலர் பூசன்மாற்றத் தாம் மீட்ட நிரையினை இன்புறுத்திக் கொண்டு போதலும்;

நுவலுழித் தோற்றம் - பாடிவீட்டுள்ளோர் மகிழ்ந்துரைத் தற்குக் காரணமான நிரைகொண்டோர் வரவும், ஊரிலுள்ளோர் கண்டு மகிழ்ந்துரைத்தற்குக் காரணமான நிரைமீட்டோர் வரவும்;

தந்து நிறை நிரைகொண்டோர் தாங்கொண்ட நிரையைத் தம் மூர்ப்புறத்துத் தந்துநிறுத்தலும், நிரைமீட்டோர் தாம்மீட்ட நிரையினைத் தந்து நிறுத்தலும்;

பாதீடு - ஈத்தலும் ஈதலும் போலப் பாத்தலும் பாதலும் ஒன்றாதலிற் பாதீடாயிற்று; வேந்தனேவலாற்றாங் கொண்ட நிரையைப் பகுத்துக்கோடலும் மீட்டோருந் தத்தநிரையைப் பகுத்துக்கோடலும் நிரையை இழந்தோர்க்குப் பகுத்துக் கொடுத் தலும்;

உண்டாட்டு-நிரைகொண்டார் தாங்கொண்ட நிரையைப் பகுத்துத் தாங்கொண்ட மகிழ்ச்சியாற் சுற்றத்தொடு கள்ளுண்டு மகிழ்ந்து விளையாடுதலும், நிரைமீட்டார் வென்று நிரைமீட்ட கொற்றத்தான் உண்டாடுதலும்;

கொடை-தாங்கொண்ட நிரையை இரவலர்க்கு வரையாது கொடுத்து மனமகிழ்தலும், நிரைமீட்டோர்க்கு வென்றிப் பொருட்டு விளைந்த கொடைப்பகுதியும்;

என ஈரேழ் வந்த வகையிற்றாகும் என்று கூறப்பட்ட பதினான்கும் மீட்டுமொருகால் விதந்த இரு கூற்றையுடைத்தா கும் வெட்சித்திணை என்றவாறு.

எனவே ஒன்று இரண்டாய் இருபத்தெட்டாயிற்று.[1]

இனித் துறையென முற்கூறினமையின், இது காரியமாக இதற்குக் காரணமாயினவெல்லாம் படையியங்கரவமெனவேபடும்; அவை இருபெருவேந்தரும் போர்தொடங்குங்காற் பூக்கோளேவி நிரைகோடல் குறித்தோன் படைத்தலைவரைத் தருகவென்றலும் அவர் வருதலும், அவர் வந்துழி இன்னது செய்கவென்றலும், அவர் வேந்தற்கு உரைத்தலும், அவர் படையைக் கூஉய் அறிவித் தலும், படைச்செருக்கும், அதனைக் கண்டோர் கூறலும், அவர் பகைப்புலக் கேட்டிற்கு இரங்கி வருந்தலும், நாட்கோடலும், அவர் கொற்றவைக்குப் பரவுக்கடன் பூண்டலும், பிறவுமாம். களவிற் செல்வோர்க்கும் அரவங் கூறினார். அவர் பாக்கத்தே தங்கி விரிச்சிபெற்றுப் போதலின்.[2]

அவற்றுட் சில வருமாறு:

> "கடிமனைச் சீறூர்க் கடுங்கட் கறவை
> வடிநவில் வேலோன் மறுத்தோம்ப லொட்டா
> னடிபுனை தோலி னரண்சேர்ந்து மள்ளர்
> வருகமன் வாயிற் கடை."

இது படைத்தலைவர் படையாளரைக் கூயினது.

---

1. 'படையியங்கரவம்' முதலாக எண்ணப்பட்ட பதினான்கு துறைகளும் வெட்சிசூடிப் பகைப்புலத்து ஆநிரைகளைக் கவர்வார்க்கே உரியனவாகக் கொண்டார் இளம்பூரணர். 'வந்த ஈரேழ் வகையிற்றாகும்' என்பதனை 'ஈரேழ் வந்த வகையிற்றாகும் என இயைத்து, இவை பதினான்கும் நிரை கவர்வார்க்கும் நிரை மீட்பார்க்கும் உரியவாய் இருவகைப்பட்டு இருபத்தெட்டாம் எனக் கொண் டார் நச்சினார்க்கினியர். இது தொல்காப்பியனார் கருத்தன்று. எனினும் இப் பதினான்கு துறைகளும் நிரைகவர்வார்க்கும் நிரைமீட்பார்க்கும் ஒப்பு உரியன வாகப் பிற்காலத்தில் இயற்றப்பட்ட பெரும்பொருள் விளக்கம் என்ற புறத்திணை இலக்கண இலக்கிய நூலில் இடம் பெற்றிருத்தலால், இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் இயம்பல் என்னும் முறைமை பற்றி 'ஒன்று இரண்டாய் இருபத்தெட்டா யிற்று' என நச்சினார்க்கினியர் பொருள் வரைந்து எடுத்துக் காட்டுத் தந்து விளக்கியுள்ளமை பொருத்தமுடையதேயாகும்.

2. களவில் நிரைகவரச் செல்வோர் ஆரவாரமின்றிச் செல்வது இயல்பு ஆயினும் அவர்கள் நற்சொற்கேட்டலாகிய நிமித்தம் பெற்றுப் புறப்படவேண்டி யிருத்தலின் வெட்சி அரவமும் இடம் பெறுவதாயிற்று.

''வாள்வலம் பெற்ற வயவேந்த னேவலாற்
றாள்வ லிளையவர் தாஞ்செல்லி—னாளைக்
கனைகுர னல்லாத்தன் கன்றுள்ளப் பாலா
னனைவது போலுநம் மூர்.''[உ]

(பெரும்பொருள் விளக்கம். புறத்திரட்டு-எ௰௩, நிரைமீட்சி)

இது படைச்செருக்கு; கண்டோர் கூறியது.

''வந்த நிரையி னிருப்பு மணியுட
னேந்தலை நின்றலை யாந்தருது—முந்துநீ
மற்றவை பெற்று வயவேந்தன் கோலோங்கக்
கொற்றவை கொற்றங் கொடு.''

(பெரும்பொருள் விளக்கம் புறத்திரட்டு-எ௰௪, நிரைகோடல்)

இது தெய்வத்திற்குப் பராஅயது; பிறவும் வருவனவெல்லாம் இதனான் அடக்குக.

இனிப் பாக்கத்து விரிச்சிக்குக் காரணங்களாவன, பாக்கத்துச் சென்றுழி இருப்புவகுத்தலும், பண்டத்தொடு வல்சி ஏற்றிச் சென்றோரை விடுத்தலும், விருச்சி வேண்டாவென விலக்கிய வீரக் குறிப்பும், விரிச்சிக்கு வேண்டும் நெல்லும் மலரும் முதலியன தருதலும், பிற நிமித்தப் பகுதிகளும், அவை அறிந்தோர்க்குச் சிறப்புச் செய்தலும், பிறவுமாம்.

உதாரணம்:—

''நாளும் புள்ளுங் கேளா ளூக்கமொ
டெங்கோ னேயின னாதலின் யாமத்துச்
செங்கால் வெட்சியுந் தினையுந் தூஉய்
மறிக்குரற் குருதி மன்றுதுக ளவிப்ப
விரிச்சி யோர்த்தல் வேண்டா
வெயிற்புறந் தருதும்யாம் பகைப்புல நிரையே.''

(தகடூர் யாத்திரை, புறத்திரட்டு-எ௰௫, நிரைகோடல்)

இது விரிச்சி விலக்கிய வீரக்குறிப்பு; பிறவும் வந்துழிக் காண்க.

அரசன் ஏவலாற் போந்தோரும் விரிச்சி கேட்டார், இன்ன ஞான்று வினைவாய்க்குமென்று அறிதற்கு.

விரிச்சியாவது, தெய்வத்தைப் பரவி நற்சொல் கேட்டல். பகைவர் தம் நாட்டிற் புகுந்து களவினால் ஆநிரைகளைக் கவர்ந்த நிலையில் நிரைக்குரியோர் அரசனுக்குணர்த்தாதே விரைந்து சென்று தம்நாட்டு ஆநிரைகளை மீட்டுக் கொள்ளுதல் இயல்பாதலின் நிரை மீட்டற்கு அரசனது ஆணை இன்றியமையாத தன்று என்பது கருத்து.

இனி வேய்க்குக் காரணங்களாவன; வேய் கூறினார்க்குச் சிறப்புச் செய்தல் போல்வன.

இனி ஏனைய ஒன்றுபலவாய்த் துறைப்பாற்படுவன வந்துழிக் காண்க.

இங்ஙனம் புறத்திணைக்குச் சிறுவரவிற்றாதலின் அன்றே 'பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்க'மென்று (தொல்-பொ-அகத். ௫௩) அகத்திற்குக் கூறியது. நிரைமீட்குங்கால் அறிந்தார் அறிந்தவாற்றானே விரைந்து சென்று மீட்பாராதலின் அரசனை உணர்த்தாதே மீட்டல் பெறுதும்; இவற்றிற்குந் துறைப்பகுதி கொள்க.

கருத்து: இது, முதற் சூத்திர விறுதியில் 'வெட்சிதானே உட்குவரத்தோன்று மீரேழ் துறைத்தே' எனத் தொகுத்தோதிய துறைகளின் வகையும் பெயரும் விளக்குவதாகும்.

பொருள்: படையியங் கரவம்-நிரைகவரப் படை நடக்கும் ஆர்ப்பு.

புடைகெடப் போகிய செலவு-பக்கத்து இடமில்லையாம்படி படை பரந்து செல்லுதல்:

பாக்கத்து விரிச்சிசெல்லும் பக்கத்தே - புள்வாய் நற் சொல்லின் குறிப்பறிதல் (விரிச்சி-புள்ளொலியால் நல்லதறிதல்)

புடைகெட ஒற்றின் ஆகிய வேய்-வேற்றுப்புலத்து இரு திறத்தும் ஒற்றறிய இடமில்லையாம்படி ஒற்றரால் அறிந்த உளவு.

தம்மொற்றர் இனியறிய இடமில்லாதாயிற்று, அவர் முற்றும் ஒற்றி முடிந்ததனால் பிறர் ஒற்ற இடமில்லையாயிற்று. அவரறி யாவாறு தம் மொற்றர் மறைவில் ஒற்றிய திறப்பாட்டினால்.

வேய்ப்புற முற்றின் ஆகிய புறத்திறை-உளவறிந்த சூழலை வளைத்து அற்ற நோக்கி அடங்கியிருத்தல்.

முற்றியவூர்கொலை-வளைந்துகொண்டு நிரைமீட்கப் பொரு வாரைக்கோறல்;

(ஊர்-மீட்கப் பொரும் ஊரவர்க்கு ஆகுபெயர்.)

ஆகோள்-ஆனிரை கொள்ளுதல்;

பூசல் மாற்று-நிரைகொண்டு மீள்வோர் மீட்போரால் நேரும் பூசலை விலக்குதல். போர் இன்றி நிரை கொள்வதே நோக்காத லின், போர் என்னாது பூசல் எனப்பட்டது. பூசல்-போரின் முன்

நிகழும் ஆர்ப்பு. போராய் வளருமுன் அதனைத் தடுத்து விலக்கல் வெட்சியார் வினையாதலின், பூசல் மாற்றெனப்பட்டது.

நோயின் றுய்த்தல்-பற்றிய நிரை வருந்தாவாறு கொண்டு செலுத்தல்;

நுவல் வழித்தோற்றம்-தம்மவர் புகழும்படி நிரைகொண்டார் மீளும் பொலிவு.

தந்துநிறை-கொண்ட நிரையைத் தம திடத்துக்கொணர்ந்து நிறுத்தல்;

பாதீடு-நிரைகொண்டோர் பரிசில் தம்முட் பங்கிடுதல். (பாதீடு-பங்கிடுதல்)

உண்டாட்டு-வெட்சியோர் வெற்றி மகிழ்ச்சியால் உண்டு களித்தல்;

கொடை-வென்று கொண்டோர், துடியன், கணி, பாணர் முதலிய இரவலர்க்கு ஈந்துவத்தல்; என வந்த ஈரேழ் வகையிற்றாகும்-என்று இவ்வாறு எண்ணப்பட்ட பதினான்கு வகைப்படும் (வெட்சித்துறைகள்)

குறிப்பு: செலவே, வேயே, மாற்றே என்பனவற்றுள் ஏகாரம் அசை நிலை; எண்ணேகாரமெனினும் அமையும். வெட்சித்திணை யென்பது மேற் சூத்திரத்தினின்றும் அவாய்நிலை எழுவாயாயிற்று.

ஆய்வுரை

நூற்பா ௨

இது, வெட்சித்திணைக்குரிய துறைகளை விரித்துரைக்கின்றது.

(இ-ள்) நிரைகோடல் கருதிப் படைகள் புறப்படும் ஆரவாரமும், ஊர்ப்புறமாகிய பாக்கத்தே படைவீரர் நற்சொற் கேட்டலும், பகைப்புலத்து ஒற்றர் முதலியோர் அறியாதபடி போதலும், பகைவர் அறியாதவாறு அவரது நாட்டின் நிலைமைகளை ஒற்றரால் ஆராய்ந்து அறிதலும் பின்னர்ப் பகைவரது ஊர்ப்புறத்தே சூழ்ந்து தங்குதலும், ஊரின் கண்ணே தம்மை வளைத்துச் சூழ்ந்த மறவர்களைக் கொல்லுதலும், அங்குள்ள ஆனிரைகளைக் கைப் பற்றிக் கொள்ளுதலும் அந்நிரையை மீட்டற்குத் தம்மைத் தொடர்ந்து வந்தவர்கள் செய்யும் போர்த்தொழிலை விலக்கி மீளுதலும், தாம் கவர்ந்துகொண்ட பசுநிரையை வருந்தாமற் செலுத்துதலும், இன்ன இடத்து வருவோம் எனத் தாம் சொல்லிச் சென்ற வழியிடையே தம்மை எதிர்பார்த்து நிற்கும் தம்மவர் உள

மகிழத் தோன்றுதலும், கவர்ந்த பசுக்களைத் தம்முடைய ஊரிற் கொணர்ந்து நிறுத்துதலும், பகைப்புலத்திலிருந்து பசுநிரைகளைப் பற்றிக் கொணர்தலில் ஈடுபட்ட வீரர்களுக்கு அந்நிரைகளைப் பகுத்துக் கொடுத்தலும், தாம் மேற்கொண்ட வினையை முடித்த மகிழ்ச்சியாற் கள்ளுண்டு களித்தலும், இரவலர்க்குரிய பரிசிலாகப் பசுக்களைக் கொடுத்தலும் என வெட்சித் திணை பதினான்கு துறைகளையுடையதாகும்.

முன்சூத்திரத்திலுள்ள 'வெட்சிதானே' என்னும் எழுவாயை அதிகாரத்தால் வருவித்து 'ஈரேழ் வகையிற்றாகும்' என்னும் பயனிலையை முடித்துக் காட்டுவர் இளம்பூரணர்.

ஈரேழ்-பதினான்கு. வெட்சித்திணைக்குரிய துறைகளாக விரித்துரைக்கப்பட்ட இப்பதினான்கினையும் நிரைகவர்தல் நிரை மீட்டல் ஆகிய இருவேறு தொழில்களுக்கும் பொருந்தப் பொருள் கொண்டு இருபத்தெட்டுத்துறைகளாக விரித்து, அவற்றுக்குப் பெரும் பொருள் விளக்கம், தகடூர் யாத்திரை, புறநானூறு முதலியவற்றிலிருந்து எடுத்துக் காட்டுத் தந்து விளக்குவர் நச்சினார்க்கினியர்.

படை இயங்கு அரவம்-பகைவர் நாட்டு ஆனிரைகளைக் களவிற் கவர்ந்து கொள்ளுதல்வேண்டிச் சேனை புறப்பட்டுச் செல்லும் நிலையில் இயல்பாகவுளதாகும் ஆரவாரம், பாக்கம் சிற்றூர். விரிச்சி-நற்சொல்; அஃதாவது தாம் எண்ணிச் செல்லும் காரியம் இனிது நிறைவேறுமா என்பதனை முன்னரே அறிந்து கொள்ளுதல் வேண்டிக் குறிப்பிட்ட ஓரிடத்தில் நின்று கேட்கப் பெறும் நற்சொல். புடைகெட-பக்கம் கெட. புடை-பக்கம்; அயல் புடை என்னும் இச்சொல், அயல்வேந்தர் பக்கத்தாராகித் தம் நாட்டில் ஒற்றராய் உள்ளாரை உணர்த்தியது. பக்கத்திலுள்ளாரைப் பக்கம் என்றது இடவாகுபெயர். புடைகெடப் போகிய செலவு என்றது, பக்கத்திலுள்ளாராகிய ஒற்றர் அறியாதவாறு மறைந்து செல்லுதலை. புடைகெட ஒற்றின் ஆகிய வேய் என்றது, பகைப்புலத்து ஒற்றர்கள் அறியாதவகை தம்முடைய ஒற்றர்களை அனுப்பிப் பகைவரது நாட்டின் நிலைமை களை ஒற்றி அறிதலை, வேய்-ஒற்றரால் ஒற்றி அறிதல் 'ஒற்றினாகிய வேய்' என்புழி 'ஒற்றனாகிய' என்னுந்தொடர் முதனிலை விளக்காய் நின்று 'ஒற்றினாகிய, வேய்ப்புறம்' எனப் பின்னரும் சென்று இயைந்தது. 'வேய்ப்புறம்' என முற்றின் ஆகிய புறத்து இறைவேய்க்கப்பட்ட (ஒற்றியறியப்பட்ட) இடத்தின் புறத்தினைச்

சூழ்ந்துகொண்டு அதன்புறத்தே தங்குதல். வேய் என்றது வேய்க்கப்பட்ட (ஒன்றியறியப்பட்ட) பகைவர் நாட்டின் இடத்தினைக் குறித்தது (தொழில்) ஆகுபெயர். புறம் என்றது அவ்விடத்தின் புறப்பகுதியினை. முற்றுதல்-வளைத்தல். பூசல் மாற்று தம்பசுநிரையை மீட்டுக்கோடல் வேண்டித் தம்முடன் பொருதற்கு வந்த கரந்தை வீரர் செய்யும் போர் நிகழ்ச்சிகளை மேலும் பரவவிடாது விலக்கித் தம் ஊர்க்குப் பெயர்தல். நோயின்று உய்த்தல்-(பசுக்கள்) வருத்தமின்றிச் செல்லும்படி அவற்றைச் செலுத்துதல். இன்றி என்னும் வினையெச்சம் இன்று எனத் திரிந்து நின்றது. நுவல் வழித்தோற்றம் பகைப்புலத்து நிரையினைக் கவர்ந்து கொண்டு இன்னவிடத்திலே வந்து சேர்வோம் என வெட்சி மறவர் தாம் சொல்லிச் சென்ற வழியிடத்தே சொல்லிய வண்ணம் நிரையுடன் வந்து தோன்றுதல். பாதீடு-வெட்சி மறவர் பகைப் புலத்திருந்து தாம் கவர்ந்து வந்த பசுக்களைத் தம் பணிக்கு உதவிய ஒற்றர் முதலிய பலருக்கும் பகுத்துக் கொடுத்தல். பாத்தீடு பாதீடு என்றாயிற்று. பாத்தல்-பகுத்தல். இடுதல்-கொடுத்தல். உண்டாட்டு-வீரர்கள் தாம் பெற்ற வெற்றி மகிழ்ச்சியால் கள்ளுண்டு களித்து ஆடுதல்.

4. மறங்கடைக் கூட்டிய குடிநிலை சிறந்த
கொற்றவை நிலையும் அத்திணைப் புறனே.

இளம்: இதுவும் அது.

(இ-ள்) மறம் கடை கூட்டிய குடி நிலை-மறத்தொழில் முடித்தலையுடைய குடியினது நிலைமையைக் கூறலும், சிறந்த கொற்றவை நிலையும்-சிறந்த கொற்றவையது நிலைமையைக் கூறலும், அ திணை புறன்-குறிஞ்சித்திணைப் புறனாகிய வெட்சித் திணையாம்.[1]

குடிநிலை என்றதனால் மைந்தர்க்கும் மகளிர்க்கும் பொதுவாதல் அறிக.

---

1. மறம்—வீரர்க்குரிய மறத்தொழில், கடைக்கூட்டுதல்—கடைபோக (நிறைவுபெற)ச் செய்து முடித்தல். குடிநிலையாவது, மறக்குடியிற் பிறந்த மைந்தரும் மகளிரும் ஆகியவர்களது வீரநிலையைக்கூறுதல். இஃது ஆண் பெண் இருபாலர்க்கும் பொதுவாதல் கருதிக் குடிநிலையென வழங்கப் பெறுவதாயிற்று.
'துடிநிலை' என்பது நச்சினார்க்கினியர் கொண்ட பாடம். போர்த்தொடலுக்குச் சிறந்த ஊக்கம் அளிப்பது வெற்றி வெல்போர்க்கொற்றவை வழிபாடாதலின் 'சிறந்த கொற்றவை நிலை' எனச் சிறப்பித்தார் தொல்காப்பியனார்.

இவற்றுள் ஆண்பால் பற்றி வந்ததனை இல்லாண்முல்லையெனவும், பெண்பால் பற்றி வந்ததனை மூதின்முல்லையெனவும் கூறுப.[2]

'கொற்றவை நிலை' என்றதனானே, குறிஞ்சித் திணைக்கு முருகவேளேயன்றிக் கொற்றவையும் தெய்வம் என்பது பெற்றாம்[3]

நச் : இவையும் வெட்சித்திணையா மென்கின்றது.

(இ-ள்) மறங்கடைக் கூட்டிய துடிநிலை—போர்க்களத்து மறவரது மறத்தினைக் கடைக்கூட்டிய துடிநிலையும், சிறந்த கொற்றவை நிலையும்—அத் தொழிற்குச் சிறந்த கொற்றவைக் குப் பரவுக்கடன் கொடுக்குங்கால் அவளது நிலைமை கூறுதலும்; அகத்திணைப்புறனே—அவ்விருவகை வெட்சிக்கும் புறனடையாம் என்றவாறு.

> "நித்திலஞ்செய் பட்டமு நெற்றித் திலதமு
> மொத்தலங்க மெய்பூசி யோர்ந்துடீஇத்—தத்தந்
> துடியரோ டேர்ப்புறஞ் சூழ்ந்தார் மறவர்
> குடிநிரை பாராட்டக் கொண்டு."

இஃது இருவகை வெட்சிக்கும் பொது; நிரைகொண்டோர்க் கும் மீட்டோர்க்குந் துடிகொட்டிச் சேறலொத்தலின்.

> "அருமைத் தலைத்தரு *மானிரையு ளையை
> யெருமைப் பலிகோட்† ளியைந்தா—ளரசனும்
> வேந்தன்மேற் செல்வான் விறல்வஞ்சி சூடானென்
> றியாந்தன்மேற் சீறாம லின்று".

இதனானே வருகின்ற வஞ்சித்திணைக்குங் கொற்றவைநிலை காரணமாயிற்று; தோற்றோர்க்குக் கொற்றம் வேண்டியும் வென் றோர்க்கும் மேற் செல்லுங்காற் கொற்றம் வேண்டியும் வழிபடுவ ராதலின்.

இனிக் கொற்றவைநிலைப் பகுதியுட் சில வருமாறு:—

---

2. "ஆண்பால் பற்றிவந்ததனை வல்லாண்முல்லையெனவும், பெண்பால் பற்றிவந்ததனை மூதின்முல்லையெனவும் கூறுப" என இவ்வுரைத்தொடர் அமைதல் வேண்டும். இங்ஙனம் கூறுபவர் ஐயனாரிதனார். புறப்பொருள் வெண்பா மாலை வாகைப் படலத்தில் (23) வல்லாண்முல்லை என்னுந்துறையும் (21) மூதின்முல்லை யென்னுந்துறையும் இடம் பெற்றுள்ளமை இங்கு உணரத் தகுவதாகும்.

3. 'வெற்றிவெல்போர்க்கொற்றவை சிறுவ' (முருகு-258) என்பது திருமுருகாற்றுப்படை.

போரற்றபோது முழக்காததிருந்த முரசையெடுக்குங்கால் பராவியெடுப்பது' பண்டை வழக்காமென்பதை,

மாசற விசித்த வார்புறு வள்பின்
மைபடு மருங்குல் பொலிய மஞ்ஞை
யொலிநெடும் பீலி யொண்பொறி மணித்தார்
பொலங்குழை யுழிஞையொடு பொலியச் சூட்டிக்
குருதி வேட்கை யுருகெழு முரசம்
மண்ணி வாரா வளவை...... (புறம்-50)

என்னும் மோசிகீரனார் புறப்பாட்டாலும்,

தூத்துகி லுடுத்துத் தொடியுடைத் தடக்கைக்
கோத்தொழி லிளையர் பூப்பலி கொடுத்துச்
செம்பொன் நெல்லின் செங்கதிர் சூட்டி
வெண்டுகி லிட்ட விசய முரசம்

என்ற பெருங்கதை, உஞ்சைக் காண்டத்து 39-ஆவது காதை, 21-24 வரிகளின் குறிப்பினாலும் அறிக. போர் விரும்பியோர் முதலில் வெற்றி கருதிக்கொற்றவையைப் பராவுதல்.

வளைபுடைக் கையிற் சூல மேந்தி
கரியி னுரிவை போர்த்தணங் காகிய
வரியி னுரிவை மேகலை யாட்டி
சிலம்புங் கழலும் புலம்புஞ் சீறடி
வலம்படு கொற்றத்து வாய்வாட் கொற்றவை
அமரிளங் குமரியு மருளினன்
வரியுறு செய்கை வாய்ந்ததா லெனவே.

என்னும் சிலப்பதிகார வேட்டுவ வரி 60-64, 73-74 வரிகளிலும் மற்றும் பழஞ்செய்யுள்களிலும் பரக்கக் காணலாம்.

இனி, 'துடிநிலை' யென்னுமிடத்துக் 'குடிநிலை' என இளம் பூரணர் கொண்ட பாடத்தின் பொருத்தம் புலப்படவில்லை. ஆகோள்', 'கொற்றவைநிலை'களைப்போலக் 'குடிநிலை' போர்த் தொடக்கத்திற்கு இன்றியமையாததன்று.

இவ்வியலின் பின் 'கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வரும்' துறைகளெனக் கூறப்படுவன மூன்று. அவற்றுள் முதலது கொடி நிலை (புறத்திணை சூ. 33) அஃதொழிந்த மற்றிரண்டும் புறத் திணைத் துறைகளாக முன் வேறு சூத்திரங்களில் விளக்கப்பெற் றுள்ளன. அவற்றோடு அவ்வாறு புறத்திணை எதற்கும் துறை யாக யாண்டும் விளக்கவோ சுட்டவோ பெறாத கொடிநிலையை

பொருள் : மறங்கடைக் கூட்டிய—மிடல் மலிவால் அடல் விருப்பின் விளைந்த; துடிநிலை - முரசு பராவுதலும்; சிறந்த கொற்றவை நிலையும்—போருக்குச் சிறப்புரிமையுடைய கொற்றவைக் கடவுளைப் பராவுதலும்; அத்திணைப் புறன்—(ஆகிய இவ் வெட்சிவகைகளும்) மேற்குறித்த குறிஞ்சித்திணைக்குப் புறனாகும்.

குறிப்பு :— 'மறங்கடைக் கூட்டிய' என அடை கொடுக்கப் பட்டது. இதுவும் 'மறனுடைய மரபாம்' புறத்திணையெனற்கு இதன்மேல் நடத்தக் கடவது போரேயாதலானும், போர்த் தொடக்கமே வெட்சித் திணையாதலானும், ஆகோளைப் போலவே முரசு பரவுதலும், தொடங்கும் போரில் வெற்றி விளைக்கும்படி கொற்றவை பராவுதலும், போர்த் தொடக்க நிகழ்ச்சிளாமாத லானும், பின்னைய விரண்டும் முன்னையது போலவே வெட்சித் திணையாய்க் குறிஞ்சிக்குப் புறனாயமையும் பெற்றி இதிற் கூறப் பெற்றது. அகரச்சுட்டு 'புறன்' என்னுங் குறிப்பால் வெட்சிக்கு அகமாக முதற் சூத்திரத்திற் குறித்த குறிஞ்சியையே குறிக்கும். அகரச் சுட்டு வெட்சித் திணையைக் குறிப்பதாகக் கொண்டு, துடி நிலையும் கொற்றவை நிலையும் வெட்சிக்குப் புறனாம் என்பர் நச்சினார்க்கினியர்.[1] வெட்சியே புறனாதலானும் பொதுவியல் பாடாண் முதலியவற்றைப் புறப்புறமென வகுத்த வெண்பா மாலை முதலியவற்றைப் புறப்புறமென வகுத்த வெண்பாமாலை முதலிய பின்னூ லாகும். 'துடிநிலை' 'கொற்றவைநிலை' களைப் புறப் புறமென்னாது வெட்சியின் துறைகளாய் அடங்கினராத லானும், இச் சூத்திரத்தின் அகரச்சுட்டு வெட்சிக்கு அகமாகிய குறிஞ்சியையே குறிப்பது தேற்றம்.

முதற் சூத்திரத்தில், வெட்சியைக் கரவில் நிரைகவர்தல் என விளக்கியதால் அதிலமையாமல் வெட்சியின் பாற்பட்டுப் போர்த் துவக்கத்தில்நிகழ்பவற்றுள்இவ்விருபராவுதலின் இன்றியமையாமை பற்றி இவற்றை விதந்து கூறல் வேண்டப்பட்டது. முன் அகப் பகுதியில் உரிப்பொருள் ஐந்தில் புணர்வும் புணர்தனிமித்தமும் குறிஞ்சியென விளக்கியபின், அவ்விலக்கணத்தில் அமையாத 'கலந்த பொழுதை'யுங் 'காட்சியை' யும் பிற சிலவற்றையும் புணர்வேபோல் குறிஞ்சிப்பாற்படுமெனக் குறித்து வேறு சூத்திரம் கூறினது போலவே அக்குறிஞ்சியின் புறமான வெட்சியிலக்கணத் திலடங்காத துடிநிலை, கொற்றவை நிலைகளும் போர்த்துவக்க மாம் வெட்சியின்பாற்படுமென்பதை இச்சூத்திரத்தால் விளங்க வைத்தார்.

'நச்சிலைவேற் காளைக்கு நாளையே கொற்றவை
கைச்சிலையு நல்கும்யாங் காணேங்கொள்—மிச்சில்கூர்
வாளின் வாய்த் தீண்டாத வார்குருதி மெய்சாய்ப்பத்
தாளின்வாய் வீழ்த்தான் றலை:"

இஃது உயிர்ப்பலி; இது பொதுவகையான் இருவகை வெட்சிக்கும் வஞ்சிக்கும் பொது.

"ஆடிப்பண் பாடி யளவின்றிக் கொற்றவை
பாடினி பாடற் படுத்துவந்தா—ணாடிய
தோளுழலை யாடுவோன் றோளினுந் தூக்கமைத்த
தாளுழலையாடுவோன் றாண்.

இது குருதிப்பலி; பொதுவகையான் இருவகை வெட்சிக்கும் வஞ்சிக்கும் பொது (ச)

நூற்பா ச

'மறங்கடைக் கூட்டிய குடிநிலை' என்பது இளம்பூரணர் கொண்ட பாடம். ஐயனாரிதனார் வெட்சித் திணையில் 'துடிநிலை' என்பதனையே துறையாகக் குறித்துள்ளமையின் ஐயனாரிதனார் கொண்ட பாடம் 'துடிநிலை' எனத் தெரிகின்றமையின் நச்சினார்க்கினியரும் 'துடிநிலை' எனவே பாடங் கொண்டார்.

'அத்திணை' என்றது, நிரைகவர்தலும் நிரைமீட்டலும் ஆகிய அவ்விருவகை வெட்சித்திணையை எனக் கொண்ட நச்சினார்க்கினியர், 'புறன்' என்பதற்கு அவ்விருவகை வெட்சித்திணைக்கும் புறனடையாம் எனப்பொருள் வரைந்தார். 'புறன்' என்னும் இச்சொல்லினை அகத்திணைக்குப் புறனாகிய புறத்திணை என்ற கருத்திலேயே தொல்காப்பியனார் இவ்வியலில் ஆளுதலால் 'அத்திணைப்புறன்' என்பதற்கு மேற்குறித்த 'குறிஞ்சிதிணைப் புறனாகிய வெட்சித்திணையாம்' என இளம்பூரணர் கூறிய பொருளே ஏற்புடையதாகும்.

கொற்றவை நிலைப்பகுதிகளாகிய உயிர்ப்பலி, குருதிப்பலி என்பன, நிரை கவர்தல், நிரைமீட்டல் ஆகிய இருவகை வெட்சிக்கும் மேற்சேரலாகிய வஞ்சிக்கும் பொதுவாய்வரும் துறைகள் என்பது நச்சினார்க்கினியர் உரைமேற்கோளால் இனிது புலனாம்.

பாரதியார்

கருத்து :—இது மேற்கூறிய வெட்சி விளக்கத்திலமையாத போர்த்துவக்கம் குறியாகும் வெட்சிவகை வேறு சில கூறுகின்றது.

வாளாகூட்டி, ஒரு பரிசாயெண்ணுதல் அமைவுடைத்தன்று. புறத் துறைகளாக வேறு சூத்திரங்களில் விளக்கப்படும் இரண்டனொடு பின் சூத்திரத்தில் கொடிநிலை வாளா கூட்டிக் கூறப்பெறுதலால், அவையொப்பக் கொடிநிலையும் புறத்துறையாம் பரிசு பிறிதிடத்தில் சுட்டப்பெறுதல் முறையாகும். அதனாலும், கொடியெடுப்பு போர்த் துவக்கத்தில் நிகழ்வதொன்றாதலானும், கொடிநிலையைக் கொற்றவை நிலையோடு வெட்சி வகையாய் இதில் தொல்காப்பியர் கூறினார் எனக் கொள்ளுதலே சிறக்கும். அக் கொடி நிலைப்பாடம் நாளடைவில் ஏடெழுதுவோரால் குடிநிலையாக மாறி இளம்பூரணர் கண்டிருத்தல்வேண்டும். அப்பாடம் சிறவாமையால் அதனைப் பொருள் பொருந்தப் போர்க்குரிய துடிநிலையாக்கி நச்சினார்க்கினியர் பாடங்கொண்டதாகக் கருதற்கு இடனுளது. அன்றியும் 'துடி' சூறைசுட்டும் பாலைநிலப் பறையேயாதலானும் எல்லா நிலத்துக்கும் பொதுவான போர்ப்பெரு முரசுக்குப் பெயரன்றாதலானும், இங்குத் 'துடிநிலைப்' பாடத்தினும் கொடிநிலைப் பாடமே சிறப்புடைத்தாதல் மலையிலக்காம் ஆகவே, இளம்பூரணரின் 'குடிநிலை' நச்சினார்க்கினியரின் 'துடிநிலை' எனுமிரு பாடங்களையும் கொள்ளாது. இதில் 'கொடிநிலையே' பாடமாகக் கொள்ளின், பின் கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணியவரும், எனத் தொகுத்து மூன்றனுள் மற்றவற்றோடு கொடிநிலையைக் கூட்டிக் கூறிய பெற்றி இனிது விளங்கும்.

போர்க்குமுன் படையெடுக்கும் மரபுண்மையை

புள்ளும் வழிப்படரப் புல்லார் நிரைகருதிப் போகுங்காலைக்
கொள்ளுங் கொடியெடுத்துக் கொற்றவையும்
கொடு மரமுன் செல்லும் போலும்

என்னும் சிலப்பதிகார வேட்டுவவரி அடிகளாலும் அறிக.

ஆய்வுரை

நூற்பா ௪

(இ-ள்) இதுவும் அது. மறத்தொழிலை முடிக்கவல்ல வீரக் குடியிற் பிறந்தாரது நிலைமையைக் கூறுதலும், அவர்களது தறுகண்மையினை வளர்க்கும் சிறப்புடைய தெய்வமாகிய கொற்றவை

1. துடிநிலையும் கொற்றவைநிலையும் நிரைகவர்தல் நிரைமீட்டல் ஆகிய இருவகை வெட்சிக்கும் புறனடை எனவே நச்சினார்க்கினியர் குறித்துள்ளார்: வெட்சியின்புறம் என அவர் குறிப்பிடவில்லை.

யின் அருள் நிலையைக் கூறுதலும் ஆகிய இவையிரண்டும் முற்கூறிய குறிஞ்சியென்னும் அகத்திணையின் புறனாகிய வெட்சித் திணையின்பாற் படும். எ று.

மறக் குடியிற் பிறந்த ஆடவர் மகளிர் என்னும் இருபாலர்க்கும் உரிய பொது இயல்பினைக் குறிப்பதாக அமைந்தது 'குடிநிலை' என்னுந் துறையாகும். 'குடிநிலை' என்றதனால் மைந்தர்க்கும் மகளிர்க்கும் பொதுவாதல் அறிக. இவற்றுள் ஆண்பால் பற்றி வந்ததனை இல்லாண் முல்லை எனவும் பெண்பால் பற்றி வந்ததனை மூதின்முல்லை எனவும் கூறுப'' என இளம்பூரணர் தரும் விளக்கம்,

'கழுமிய காதற் கணவனைப் பழிச்சி
இழுமென் சீர்த்தி இன்மலி புரைத்தன்று'
(பு. வெ. மா. பொதுவியற்படலம் இல்லாண் முல்லை.)

எனவும்,

'அடல்வே லாடவர்க் கின்றியும் அவ்வில்
மடல்வரன் மகளிர்க்கு மறமிகுத் தன்று'
(மேற்படி—வாகை—மூதின் முல்லை)

எனவும் ஐயனாரிதனார் கூறும் இல்லாண் முல்லை மூதின் முல்லை என்னுற் துறைகளின் விளக்கங்களை அடியொற்றியமைந்ததெனக் கருதவேண்டியுளது. எனவே இல்லாண் முல்லை என்னுந் துறைப் பெயரினை இல் ஆண் முல்லை எனப் பகுத்து 'மறக்குடியிற் பிறந்த ஆண் மகனது இயல்பு' எனப் பொருள் கூறுதலே இளம்பூரணர் தரும் விளக்கத்திற்கு ஏற்புடையதாகும்.

சேயோன் மேஎய மைவரையுலகத்துக்குச் சிறப்புரிமையுடைய குறிஞ்சித்திணைப் புறனாகிய வெட்சிக்குரிய துறைகளுள் 'சிறந்த கொற்றவை நிலை' என்னுந் துறையினையும் ஒன்றாகத் தொல் காப்பியனார் கூறுதலால் 'குறிஞ்சித் திணைக்கு முருகவேளேயன்றி (அவனுக்கு அன்னையாகிய) கொற்றவையும் தெய்வம் என்பது பெற்றாம்' என்றார் இளம்பூரணர். 'வெற்றிவேல் போர்க் கொற்றவை சிறுவ' எனவரும் திருமுருகாற்றுப்படைத் தொடர் இங்கு ஒப்புநோக்கத் தகுவதாகும்.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வெட்சிப்படலத் துறைகள் தொல்காப்பியனார் குறித்த வெட்சித் திணைத்துறைகளை அடியொற்றியே அமைந்துள்ளன வெண்பாமாலையிலுள்ள வெட்சித் துறைகளுள்,

'தொடுகழல் மறவர் தொல்குடி மரபிற்
படுகண் இமிழ்துடிப் பண்புரைத் தன்று'

எனத் துடிநிலையும்,

'ஒளியின் நீங்கா விறற்படையோன்
அளியின் நீங்கா அருளுரைத் தன்று'

எனக் கொற்றவை நிலையும் அடுத்தடுத்துக் கூறப்படுதலின் இத் தொல்காப்பிய நூற்பாவுக்கு 'மறங்கடைக்கூட்டிய துடிநிலை' என்ற பாடமே ஐயனாரிதனார் கொண்ட பாடம் எனக் கருத வேண்டியுளது. இக்கருத்தினாலேயே 'மறங்கடைக்கூட்டிய துடி நிலை' எனப் பாடங்கொண்டார் நச்சினார்க்கினியர். புறப் பொருள் வெண்பாமாலை கரந்தைப் படலத்தில்,

''மண்டிணி ஞாலத்துத் தொன்மையு மறனும்
கொண்டுபிற ரறியுங் குடிவர வுரைத்தன்று''

எனக் குடிநிலையென்ற துறை இடம் பெற்றிருத்தல் கொண்டு இத்தொல்காப்பிய நூற்பாவுக்கு ''மறங்கடைக்கூட்டிய குடி நிலை'' என்ற பாடமும் வழங்கி வந்தமை புலப்படுதலால் அதனையே இளம்பூரணர் பாடமாகக் கொண்டு உரைவரைந்துள் ளார் எனத் தெரிகிறது. இவ்வாறு இந்நூற்பாவுக்கு மறங்கடைக் கூட்டிய குடிநிலை' என இளம்பூரணரும், 'மறங்கடைக்கூட்டிய துடிநிலை' என நச்சினார்க்கினியரும் இருவேறு பாடங்களைக் கொண்டு உரை வரைவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது, இவ்வுரையாசிரியர் இருவர்க்குங் காலத்தால் முற்பட்டதாய்ப் பன்னிருபடலத்தின் வழிநூலாய்த் தொல்காப்பியத்தின் சார்பு நூலாய் அமைந்த புறப்பொருள்வெண்பா மாலையேயென்பது நன்கு தெளியப்படும். தொல்காப்பியப் புறத்திணையியல் நூற் பாக்களின் பொருளமைதியினையும் தொன்றுதொட்டு வரும் பாட வேறுபாடுகளையும் உள்ளவாறு ஒப்புநோக்கி உய்த்துணர்தற்குத் துணை செய்வது புறப்பொருள் வெண்பா மாலையே என்பது இதனால் நன்கு புலனாகும்.

நிரைகவர்தலாகிய வெட்சிப் பகுதிக்குரிய துறைகளாகத் தொல்காப்பியனார் குறித்த படையியங்கரவம் முதல் கொடை யீறாகவுள்ள பதினான்கு துறைகளையும் அவற்றோடு துடி நிலை, கொற்றவைநிலை என்னும் இரண்டினையும் கூட்டிப் பதினாறு துறைகளையும் வெட்சித் திணைக்குரிய துறைகளாகக்

கொண்டார் ஐயனாரிதனார். வெட்சித்திணையையும் அதன் துறைகளையும் சேர்த்துத் தொகைப் படுத்தும் முறையில் அமைந்தது,

"வெட்சி வெட்சியரவம் விரிச்சி செலவு
வேயே புறத்திறை ஊர்கொலை ஆகோள்
பூசன்மாற்றே புகழ் சுரத்துய்த்தல்
தலைத்தோற்றம்மே தந்துநிறை பாதீ
டுண்டாட் டுயர்கொடை புலனறி சிறப்பே
பிள்ளை வழக்கே பெருந்துடி நிலையே
கொற்றவை நிலையே வெறியாட் டுளப்பட
எட்டிரண்டு ஏனை நான்கொடு தொகைஇ
வெட்சியும் வெட்சித் துறையு மாகும்"

எனவரும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலைச் சூத்திரமாகும். இதன்கண் படையியங்கரவம் முதல் கொடையீறாக வெட்சித் திணைக்குரியவாகத் தொல்காப்பியனார் குறித்த பதினான்கு துறைகளும் அவற்றையடுத்து மறங்கடைக்கூட்டிய துடிநிலை, கொற்றவை நிலை என்னும் இரு துறைகளும் "வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன் வெறியாட்டயர்ந்த காந்தளும்" எனப் பின்வரும் தொல்காப்பிய நூற்பாவிற் குறிக்கப்படும் வெறியாட்டு என்னுந் துறையும் ஆகப் பதினேழு துறைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவையேயன்றிப் 'புலனறி சிறப்பு' 'பிள்ளை வழக்கு' எனப் புதிய துறைகள் இரண்டினையும் சேர்த்து வெட்சித்திணைத் துறைகள் பத்தொன்பதாக ஐயனாரிதனார் விரித்துரைத்துள்ளார்.

'வெம்முனை நிலை யுணர்த்தியோர்க்குத்
தம்மினுமிகச் சிறப்பீந்தன்று'

எனவரும் புலனறி சிறப்பும்,

'பொய்யாது புள் மொழிந்தோர்க்கு
வையாது வழக்குரைத்தன்று'

எனவரும் பிள்ளை வழக்கும்,

'கவர்கணைச் சுற்றம் கவர்ந்த கணநிரை
அவரவர் வினையின் அறிந்தீந்தன்று'

என அவர் கூறும் 'பாதீடு' என்ற துறையிலேயே அடங்குவன என்பது ஐயனாரிதனார் தரும் இலக்கணக் கொளுக்களையும் உதாரண வெண்பாக்களையும் ஒப்பு நோக்குமிடத்து நன்கு புலனாதல் காணலாம்.

வெட்சித்திணைத் துறைகளாகத் தொல்காப்பியனார் கூறியவற்றை அடியொற்றியே ஐயனாரிதனாரும் துறைவகுத்துள்ளார் என்பது வெட்சித்திணைபற்றிய இவருடைய நூற்பாக்களையும் ஒப்புநோக்குவார்க்கு இனிது புலனாகும்.

௫. வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்
வெறியாட்டு அயர்ந்த காந்தளும் உறுபகை
வேந்திடை தெரிதல் வேண்டி ஏந்துபுகழ்ப்
போந்தை வேம்பே ஆரென வரூஉம்
மாபெருந் தானையர் மலைந்த பூவும்
வாடா வள்ளி வயவர் ஏத்திய
ஓடாக் கழல்நிலை உளப்பட ஓடா
உடல்வேந்து அடுக்கிய உன்ன நிலையும்
மாயோன் மேய மன்பெருஞ் சிறப்பின்
தாவா விழுப்புகழ்ப் பூவை நிலையும்
ஆரமர் ஓட்டலும் ஆபெயர்த்துத் தருதலும்
சீர்சால் வேந்தன் சிறப்பெடுத்து உரைத்தலும்
தலைத்தாள் நெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும்
மனைக்குரி* மரபினது கரந்தை அன்றியும்
வருதார் தாங்கல் வாள்வாய்த்துக் கவிழ்தலென்று
இருவகைப் பட்ட பிள்ளை நிலையும்
வாள்மலைந்து எழுந்தோனை மகிழ்ந்துபறை தூங்க
நாடவற்கு அருளிய பிள்ளை யாட்டும்
காட்சி கல்கோள்† நீர்ப்படை நடுதல்‡
சீர்த்தகு மரபில் பெரும்படை வாழ்த்தலென்று
இருமூன்று மரபிற் கல்லொடு புணரச்
சொல்லப் பட்ட எழுமூன்று துறைத்தே

இளம் :

வேலன் முதலாக[1] வெட்சித்திணைக்குரிய துறை கூறினார்; இனி அதற்கு மாறாகிய கரந்தைத் திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.[2] அதுவும் ஆநிரை மீட்டல் காரணமாக அந்நிலத்தின்

(பாடம்) * அனைக்குரி. † கால்கோள். ‡ நடுகல்.

1. 'வேலன் முதலாக' என்பதன் முன் 'மேலைச் சூத்திரத்து' எனச் சேர்த்துப் படிக்க.

2. 'கரந்தைத்திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று' இச்சூத்திரம் எனவே, கரந்தையைத் தனித்திணையாகக் கொள்ளுதலும் இளம்பூரணர்க்கு உடன்பாடாதல் பெற்றாம்.

கண் நிகழ்வதாகலின் வெட்சிப் பாற்பட்டுக் குறிஞ்சிக்குப் புறனாயிற்று.

(இ-ள்.) வெறியாட்டயர்ந்த காந்தளும் என்பது முதலாகத் தலைத்தாள் நெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும் என்பது ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட பதின்மூன்று துறையும் காட்சி முதலாக வாழ்த்தல் ஈறாகக் கல்லொடு புணர்த்துக் கூறும் துறையொடுங் கூடச் சொல்லப்பட்ட இருபத்தொரு துறைத்து.[3]

வெறி அறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன் வெறியாட்டு அயர்ந்த காந்தளும்-வெறி ஆடுதலை அறியும் சிறப்பினையுடைய வெவ்விய வாயினையுடைய வேலன் வெறியாடிய காந்தளும்.

காந்த ளென்பதனை மடலேறுதற்குப் பெயராகக் கூறுவாருளராகலின், வெறியாட்டு அயர்ந்த காந்த ளென்றார்.[4] அன்றியும், காந்தள் என்பது மடலேறுதலான் அத்துணை ஆற்றலாகிய பெண்பால்மாட்டு நிகழும் வெறி 'காந்தள்' எனவும் பெயராம். இதனானே காமவேட்கையின் ஆற்றாயளாகிற பெண்பாற் பக்கமாகிய வெறியும் அந்நிலத்துள்ளார் வென்றி வேண்டி ஆடும் வெறியும் கொள்ளப்படும் இவ்வெறி இந்நிலத்திற்குச் சிறந்தமை அறிக.[5] இது வெட்சிப் பின்னர் வைத்தார், பெரும்பான்மையும் குறிஞ்சி பற்றி நிகழு மாகலின்.

3. காந்தள் முதலாகத் தலைத்தாள் நெடுமொழி தன்னோடு புணர்த்தல் ஈறாக எண்ணுமிடத்துப் பன்னிரண்டு துறைகளே வருகின்றன. இவற்றுடன் வருதார்தாங்கல், வாள்வாய்த்துக்கவிழ்தல் என்னும் இருவகைப்பட்ட பிள்ளை நிலைகளையும் பிள்ளையாட்டினையும் கூட்டப் பதினைந்தாயின. இவற்றுடன் 'இருமூன்று வகையிற்கல்' என்னும் ஆறினையும் சேர்த்து எண்ணத் துறைகள் எழுமூன்றாதல் (இருபத்தொன்றாதல்) காண்க. இச்சூத்திரத்தில் 14-ஆம் அடியாக இடம் பெற்றுள்ள 'அனைக்குரிமரபினது கரந்தையன்றியும்' என்ற அடி 'நாடவற்கருளிய பிள்ளையாட்டும்' என்ற அடியின் பின் 18-ஆம் அடியாக இருத்தல் வேண்டும் என்பது இளம்பூரணருரையாலும் நச்சினார்க்கினியர் உரையாலும் நன்கு புலனாகின்றது. எனவே "வெறியாட்டயர்ந்த காந்தளும் என்பது முதலாகத் தலைத்தாணெடுமொழி தன்னொடுபுணர்த்தலும் என்ப தீறாகச் சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டுதுறையும் வருதார் தாங்கல் வாள்வாய்த்துக் கவிழ்தல் என்று இருவகைப்பட்ட பிள்ளை நிலையும் பிள்ளையாட்டும் ஆகிய அணைக்குரி மரபிற் கரந்தையன்றியும் காட்சி முதலாக வாழ்த்தல் ஈறாகக் கல்லொடு புணர்த்துக் கூறுந்துறையொடுங்கூடச் சொல்லப்பட்ட இருபத்தொருதுறைத்து" என இவ்வுரைத்தொடர் அமைந்திருத்தல் வேண்டும்.

4. காந்தள் என்பதனை மடலேறுதற்குப் பெயராகக் கூறுவாருமுளர். அவர்தம் கொள்கையை உடன்படாது வெறியாட்டயர்தலே காந்தளாம் என வற்புறுத்தும் முறையில் அமைந்தது 'வெறியாட்டயர்ந்தகாந்தள்' எனவரும் இத்தொடர் என்பது கருத்து.

5. காந்தள் என்பதனைத் தலைவன் மடலேறுதற்குப் பெயராக வழங்குவார் கருத்தை ஏற்று அங்ஙனம் மடலேறும் அளவுக்கும் ஆற்றாளாகிய தலைவி மாட்டுத் தோன்றும் வெறியும் 'காந்தள்' எனப் பெயர்பெறும் எனவும், இதனால் காமவேட்கையினால் ஆற்றாளாகிய பெண்பாற் பக்கமாகிய அகத்திணைபற்றிய வெறியும் அக்குறிஞ்சி நிலத்துள்ளார் அரசனதுவெற்றியை விரும்பி நிகழ்த்தும் புறத்

இது காமவேட்கை தோற்றாமல் தலைமகள் தானே முருகு மேல் நிறீஇ ஆடியது. வென்றி வேண்டியாடுதற்குச் செய்யுள் சிலப்பதிகாரத்து வேட்டுவவரியுட் கண்டு கொள்க. இனி வேலன் தானே ஆடியதற்குச் செய்யுள் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

உறு பகை வேந்து இடை தெரிதல் வேண்டி ஏந்துபுகழ் போந்தை வேம்பு ஆர் என வரும் மா பெருந் தானையர் மலைந்த பூவும்-மிக்கபகை வேந்தன் வேறுபாடு தெரிதல் வேண்டி உயர்ந்த புகழையுடைய போந்தையெனவும் வேம்பெனவும் ஆரெனவும் தமிழ்நாட்டு நிலவேந்தர் சூடிய பூவும்.

நிரைகோள் கேட்டவழி நெடுநிலவேந்தரும் கதுமென எழு வராதலின், நிரை மீட்டலின்கண் பூப் புகழப்பட்டது.

வாடா வள்ளி-வாடுதல் இல்லாத வள்ளி.

'வள்ளி' என்பது ஒருகூத்து; அஃது அந்நிலத்தின் நிகழ்தலின் 'வாடா வள்ளி' என்றார். உதாரணம் வந்த வழிக் கண்டு கொள்க.

வயவர் ஏத்திய ஓடா கழல் நிலை-வீரராற் புகழப்பட்ட கெடாத கழல் நிலை.

ஓடா உடல் வேந்து அடுக்கிய உன்ன நிலையும்-ஓடாத வெகுண்ட வேந்தரைச் சார்த்திய உன்ன நிலையும்.

'உன்னம்' என்பது மரம். அது தன் நாட்டகத்துக் கேடுவருங் கால் உலறியும், வாராத காலம் குழைந்தும் நிற்கும்.

பிறவும் நிமித்தமாகி வருவன வெல்லாவற்றிற்கும் இதுவே துறையாகக் கொள்க.

மாயோன் மேய மன் பெருஞ் சிறப்பின் தாவா விழு புகழ் பூவை நிலையும்-மாயோனைப் பொருந்திய நிலைபெற்ற பெருஞ் சிறப்பினையுடைய கெடாத விழுப்புகழைப் பொருந்திய பூவை நிலையைக் கூறுதலும்.

பூவை மலர்ச்சியைக் கண்டு மாயோன் நிறத்தை ஒத்ததெனப் புகழ்தல். நாடெல்லை காடாதலின், அக்காட்டிடைச் செல்வோர் அப் பூவையைக் கண்டு கூறுதல். உன்னம் கண்டு கூறினார் போல இதுவும் ஒரு வழக்கு.

இஃது உரையன்றென்பார், மாயோன் முதலாகிய தேவர் களோடு உவமித்தலே பூவைநிலை யென்ப.

திணைபற்றிய வெறியும் உடன் கொள்ளப்படும் எனவும், புறத்திணைபற்றிய இவ் வெறியாடல் குறிஞ்சியாகிய இந்நிலத்திற்குச் சிறந்தது எனவும் கூறுவர் இளம் பூரணர்.

வேறு கடவுளரை நோக்கி உவமித்து வருபவையெல்லாம் பூவை நிலையாகக் கொள்க. என்னை?

ஆர் அமர் ஓட்டலும்-அரிய அமரைப் போக்குதலும்,

ஆபெயர்த்துத்தருதல்-நிரை மீட்டல்.

சீர் சால்வேந்தன் சிறப்பு எடுத்து உரைத்தலும்-சீர்மை பொருந்திய வேந்தனது மிகுதியை எடுத்துக் கூறலும்.

இது மற்றுள்ள திணைக்கும் பொது.

தலைத்தாள் நெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும்-தன் மாட்டுள்ள போர்வலி முயற்சியினாலே கொடுஞ்சொற்களைத் தன்னொடு புணர்த்திக் கூறுதலும்.

இது மற்றுள்ள திணைக்கும் பொது.

வருதார் தாங்கல் வாள் வாய்த்துக் கவிழ்தல் என்று இரு வகைப்பட்ட பிள்ளை நிலையும். மேல் வருகின்ற கொடிப்படையைத் தாங்கலும் வாள் வாய்த்தலாற் படுதலும் என இரண்டு வகைப்பட்ட பிள்ளை நிலையும்.

வாள் மலைந்து எழுந்தோனை மகிழ்ந்து பறை தூங்க நாடு அவர்க்கு அருளிய பிள்ளையாட்டும் - வாளான் மாறுபட்டு எழுந்தவனை மகிழ்ந்து பறை ஒலிப்ப அவற்குத் துறக்கமாகிய நாட்டை அளித்த பிள்ளையாட்டும்.

காட்சி-(போர்களத்துப் பட்ட வீரரைக் கல்நிறுத்தற் பொருட்டுக்கற்) காண்டல்.

கல்கோள்-(அவ்வாறு காணப்பட்ட) கல்லைக் கைக்கோடல்.

நீர்ப்படை—அக்கல்லை நீர்ப்படுத்துதல். நடுதல்-(அக்கல்லை நடுதல்.

சீர் தகு மரபின் பெரும்படை - மிகவுந் தக்க மரபினையுடைய பெரும்படையினும்.

அஃதாவது, நாட்டிய கல்லிற்குக் கோட்டஞ் செய்தல், அஃது இற் கொண்டு புகுதலென உரைத்த துறை. [கோட்டம் - கோயில். படை - படைத்தல்.]

வாழ்த்து-(அக்கல்லைப்) பழிச்சுதல்.

இவை யெல்லாம் கரந்தைக்கு உரித்தாக ஓதப்பட்டனவேனும் 'ஒருபாற் கிளவி எனைப்பாற் கண்ணும், வருவகை தானே வழக்கென மொழிப'' [பொருளியல்-௨அ] என்றதனான், மறத்துறை 'ஏழிற்கும் கொள்ளப்படும். ஈண்டு ஓதப்பட்ட இருபத்தொரு துறையினும் நிரைமீட்டற் பொருண்மைத்தாகிக் கரந்தையென

ஓதப்பட்டன ஏழாயின[6] கரந்தையாயினவாறு என்னையெனின்,[7] வெறியாட்டும் வள்ளிக்கூத்தும் மலைசார்ந்த இடத்து வழங்குதலின், வந்த நிலத்திற்கு உரிய பொருளாகி வந்தன. பூவை நிலையும் அந்நிலத்தைச் சார்ந்து வருவதொரு தெய்வமாதலின், அந்நிலத்தின் கருப்பொருளாகி வந்தது. கற்கோள் நிலையாறும் உன்ன நிலையும் முடியுடை வேந்தர் சூடும் பூவும் கழல்நிலையும் ஏனையவற்றிற்கும் பொதுவாகலான், எடுத்துக்கொண்ட கண்ணே கூறுதல் இலக்கணமாதலின் ஈண்டு ஓதப்பட்டதென உணர்க. பன்னிருபடலத்துள் கரந்தைக்கண் புண்ணொடுவருதல் முதலாக வேறுபடச் சிலதுறை கூறினாராகலின்,[8] புண்படுதல் மாற்றோர் செய்த மறத்துறையாகலின், அஃது இவர்க்கு மாறாகக் கூறலும் மயங்கக்கூறலுமாம்.[9] ஏனையவும் இவ்வாறு மயங்கக்கூறலும் குன்றக்கூறலும் மிகைபடக் கூறலும் ஆயவாறு எடுத்துக் காட்டின் பெருகுமாதலான், உய்த்துணர்ந்து கண்டு கொள்க. இத்துணையும் கூறப்பட்டது வெட்சித்திணை.[10]

நச்:

இது முன் இருபெருவேந்தர்க்கும் போர்செயத் தொடங்குதற்குரிய பொதுநிலைமை கூறிய அதிகாரத்தானே புறத்திணைக்

6. இச்சூத்திரத்தில், நிரைமீட்டற் பொருண்மைத்தாகிக் கரந்தையென ஓதப்பட்டவை: ஆரமரோட்டல், ஆபெயர்த்துத்தருதல், சீர்சால்வேந்தன் சிறப்பெடுத்துரைத்தல், தலைத்தாள் நெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தல், வருதார் தாங்கல், வாள் வாய்த்துக் கவிழ்தல், வாண்மலைந்தெழுந்தோனைமகிழ்ந்து பறைதூங்க நாடு அவற்கருளிய பிள்ளையாட்டு என்னும் ஏழுமாம். அனைக்குரி மரபிற்கரந்தையான்றியும்' என்பது மேற்குறித்த ஏழுதுறைகளையும் தொகுத்த தொடராகும். இந்நுட்பம், "ஈண்டு ஓதப்பட்ட இருபத்தொரு துறையினும் நிரைமீட்டற்பொருண்மைத்தாகிக் கரந்தையென ஓதப்பட்டன ஏழாயின" என வரும் இளம்பூரணர் உரைத்தொடரால் இனிது புலனாம்.

7. 'கரந்தையாயினவாறென்னையெனின்' எனவரும் இளம்பூரணர் உரைத்தொடரின் முன்னே 'ஏனைய' என்னும் சொல்லை யியைத்து 'ஏனைய கரந்தையாயினவாறென்னையெனின்' என வினாவாக்கி "வெறியாட்டும் வள்ளிக்கூத்தும் ....ஓதப்பட்டதெனவுணர்க" எனவரும் பகுதியை அதற்குரிய விடையாகக் கொள்க. ஏனையவாவன: வெறியாட்டயர்ந்த காந்தள், வாடா வள்ளி, பூவைநிலை, உன்னநிலை, போந்தை. வேம்பு, ஆர், கழல்நிலை, காட்சி, கல்கோள், நீர்ப்படை, நடுதல், சீர்த்தகுமரபிற்பெரும்படை, வாழ்த்தல் என்னும் பதினான்கும் ஆகும். ஆக இளம்பூரணர் வகைப்படுத்திய கரந்தைக்குரிய துறைகள் இருபத்தொன்றாதல் காண்க.

8. 'கூறினாராலெனின்' என்றிருத்தல் வேண்டும்.

9. பன்னிருபடலத்தின் வழிநூலாகிய புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வெட்சி மறவர் செய்த வீரச்செயல்களை விளக்கும் புண்ணொடு வருதல், போர்க்களத் தொழிதல் என்னுந்துறைகளைக் கரந்தைத் திணைக்குரிய துறைகளாகக் கொண்டு கூறியுள்ளமை இளம்பூரணர் கூறும் மறுப்புக்கு உரியதாதல் இங்குக் கருதற்குரியதாகும்.

10. கரந்தையென்பது தனித்திணையன்று; வெட்சித்திணையின் ஒரு பகுதியேயென்பதனை வற்புறுத்துவது இவ்வுரைத்தொடர்.

கெல்லாம் பொதுவாகிய வழுவேழும்[1] உணர்த்துத னுதலிற்று; இவை வேத்தியலின் வழீஇத் தன்னுறு தொழிலாய் வருதலின் வழுவாயின. இவை அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் உரியவாய் வருவனவும் புறத்திற்கெல்லாம் பொதுவாய் வருவனவுமாதலிற் பொதுவியலுமாயின.

(இ - ள்) வெறி அறி சிறப்பின்—தெய்வத்திற்குச் செய்யுங் கடன்களை அறியுஞ் சிறப்பினையும்; வெவ்வாய் வேலன்—உயிர்க் கொலை கூறலின் வெவ்வாயினையும் உடையனாகிய வேலன்; வெறியாட்டு அயர்ந்த காந்தளும்—தெய்வமேறி யாடுதலைச் செய்த காந்தளும்;

செவ்வேள்வேலைத் தான் ஏந்திநிற்றலின் வேலனென்றார். காந்தள் சூடி ஆடுதலிற் காந்தளென்றார். வேலனைக் கூறினமையிற் கணிகாரிகையும்[2] கொள்க. காந்தளையுடைமையானும் பனந்தோடுடைமையானும் மகளிரை வருத்துதலானும் வேலன் வெறியாட்டயர்ந்த என்றதனானும் வேலன் ஆடுதலே பெரும்பான்மை; ஒழிந்தோர் ஆடுதல் சிறுபான்மை யென்றுணர்க.

இது சிறப்பறியா மகளிராடுதலிற் புறனாயிற்று; வேலனாடுதல் அகத்திணைக்குச் சிறந்தது.[3]

இவற்றுட் சேயோன் கருப்பொருளாக மைவரை யுலகத்துக் கூதிர்யாமம் பொழுதாகச் சிறப்பறியும் வேலன் ஆடுதலின் வெறியாடிய காந்தள் அகத்திற்கு வந்தது. இது வேத்தியற் கூத்தன்றிக் கருங்கூத்தாதலின் வழுவுமாய் அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் பொதுவாதலிற் பொதுவியலுமாயிற்று.[4] ''வேலன் றைஇய வெறியயர் களனும்!'' (பத்து-திருமுரு-௨௨) என்றாற் போலச் சிறப்பறியும் வேலன் தானே ஆடுதலுஞ் சிறுபான்மை புறத்திற்குங் கொள்க.

1. புறத்திணைக்கெல்லாம் பொதுவாகிய வழு ஏழாவன, வெட்சி முதற் பாடாண் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட புறத்திணையொழுகலாறுகள் ஏழினும் வேந்துறு தொழிலானன்றித் தன்னுறுதொழிலாய்வழுவி வருவன என்பது நச்சினார்க்கினியர் கருத்தெனக் கருத வேண்டியுளது.

2. கணிகாரிகையாவாள், வேலன் ஆடும் வெறிக்கூத்தினை ஆடுபவள்.

3. சிறப்பறியா மகளிர் என்றது, வெறியறி சிறப்பின் வேலனைப் போன்று தெய்வத்திற்குச் செய்யுங் கடன்களாகிய பூசை முறைமையறியாத மகளிரை. மகளிர் ஆடுதலிற் புறனாம் என்பதும், வேலன் ஆடுதல் அகமாம் என்பதும் நச்சினார்க்கினியர் கருத்து.

4. வேத்தியற்கூத்து என்பது, வேந்தன் முதலிய மேன்மக்கள் கண்டு மகிழும் நுட்பமுடையதாய் உயர்ந்த பண்புநலம் விளங்க வேந்தரது அவைக்களத்தில் ஆடப்படுங் கூத்து.

கருங்கூத்து என்பது, உயர்ந்த பண்பு நலங்களின்றித் தாழ்ந்த நிலையில் இழிந்தோரால் ஆடப்படுங்கூத்து.

மா வரும் புகழ் ஏந்தும் பெருந் தானையர் - மா முதலியன வற்றால் தமக்கு வரும் புகழைத் தாங்கும் மூவேந்தருடைய பெரும் படையாளர்; உறு பகை வேந்திடை தெரிதல் வேண்டிப் போந்தை வேம்பே ஆர்என மலைந்த பூவும்-அப் புகழ்தான் உறும் பகையிடத்து இன்ன வேந்தன் படையாளர் வென்றார் என்பதற்கு ஓர் அறிகுறி வேண்டிப் போந்தை வேம்பு ஆரென்று கூறிச் சூடின பூவும்;

இதன் கருத்து, ஏழகத்தகரும் யானையும் கோழியும் பூழும் வட்டும், வல்லுஞ் சொல்லும் முதலியவாற்றால் தமக்கு வரும் புகழைத் தாம் எய்துதற்குத் தத்தம் வேந்தர் அறியாமற் படைத் தலைவர் தம்முண் மாறாய் வென்று ஆடுங்கால் இன்ன அரசன் படையாளர் வென்றாரென்றற்கு அவரவர் பூச்சூடி ஆடுவர் என்ப தூஉம், அக் கூத்தும் வேத்தியற் கூத்தின் வழீஇயின கருங்கூத் தென்பதூஉம், அது தன்னுறு தொழிலென்பதூஉம் உணர்த்தி யதாம். இதனை இங்ஙனந் தன்னுறு தொழிலாக்காமல் வேந்துறு தொழிலாக்கின் அது தும்பையாம். புகழ்ந்து கூறிற்றெனிற் பாடாண்டிணையாம். ஆசிரியர் வெறிக்கூத்திற்கும் வள்ளிக் கூத்திற்கும் இடையே இதனை வைத்தார் இக் கருத்தானே யென் றுணர்க.

இவை தன்னுறுதொழிலாயவாறு காண்க.

வாடாவள்ளி—வாடுங் கொடியல்லாத வள்ளிக்கூத்தும்;

அஃது இழிந்தோர் காணுங் கூத்து.

இது பெண்பாற்குப் பெருவரவிற்று. இதனைப் பிற்கூறினார், வெறியறி சிறப்பன்மையானும் ஆண்பாற்கும் பெண்பாற்கும் பொதுவாவதல்லது அகத்திணைக்கண் வந்து பொதுவாகாமையும் பற்றி.

வயவர் ஏந்திய ஓடாக் கழனிலை உளப்பட—முன்பு கழல்கால் யாத்த வீரர் மழலைப் பருவத்தானொருவன் களத்திடை ஓடாது நின்றமை கண்டு அவனைப் புகழ்ந்து அவற்குக் கட்டிய கழனிலைக் கூத்து;

ஓடாமையாற் கட்டின கழல், ஏத்திய நிலையாற் கட்டின கழல். இது வள்ளிப்பின் வைத்தலின் இருபாலரும் ஆடுதல் கொள்க. கொடி முதலியன அவனை வியந்து கொடுத்தல் அத்துறைப் பகுதியாம்.

—5—

ஓடா உடல் வேந்து அடுக்கிய உன்னநிலையும்—பிறக்கடியிடா உடன்ற வேந்தனை உன்னமரத்துடன் அடுக்கிக் கூறப்பட்ட உன்ன நிலையும்;

என்றது, வேந்தன் கருத்தானன்றி அவன் மறவன் வேந்தற்கு நீ வெற்றிகொடுத்தால் யான் நினக்கு இன்னது செய்வலெனப் பரவுதலும், எம்வேந்தற்கு ஆக்கம் உளதெனின் அக்கோடு பொதுளுக எனவும் பகைவேந்தற்குக் கேடு உளதெனில் அக்கோடு படுவதாக எனவும் நிமித்தங்கோடலும் என இருவகைத் தெய்வத் தன்மை; அஃதுடைமையான் அடுக்கிய உன்னநிலையுமென்றார்.

இரண்டு நிலையாற் பொதுவுமாயிற்று. மன்னவன் வெற்றியே கருதாது இங்ஙனம் இருநிலைமையுங் கருதலின் வழுவுமாயிற்று.

மாயோன் மேய மன்பெருஞ் சிறப்பிற் றாவா விழுப்புகழ்ப் பூவைநிலையும் என்றது; மாயோன் விழுப்புகழ்—மாயனுடைய காத்தற் புகழையும்; மெய் பெருஞ் சிறப்பிற் றாவா விழுப்புகழ் ஏனோர்க்கு உரியவாய் மேவிய பெரிய தலைமையிற் கெடாத படைத்தல் அழித்த லென்னும் புகழ்களையும்; மன்பூவை நிலையும்—மன்னர் தொழிலுக்கு உவமையாகக் கூறும் பூவை நிலையும்;

என்றது ஒன்றனை ஒன்றுபோற்கூறுந் துறை மன் எனப் பொதுப்படக் கூறியவதனான் நெடுநிலமன்னர்க்குங் குறுநில மன்னர் முதலியோர்க்குங் கொள்க. பெருஞ்சிறப்பு என்றதனால் படைத்தலுங் காத்தலும் அழித்தலுமின்றி அவரவர் தாமாகக் கூறலும், முருகன் இந்திரன் முதலியோராகக் கூறலுங் கொள்க.

உதாரணம் :—

"ஏற்றுவல னுயரிய வெரிமரு ளவிர்சடை
மாற்றருங் கணிச்சி மணிமிடற் றோனுங்
கடல்வளர் புரிவளை புரையு மேனி
யடல்வெந் நாஞ்சிற் பனைக்கொடி யோனு
மண்ணுறு திருமணி புரையு மேனி
விண்ணுயர் புட்கொடி விறல்வெய் யோனு
மணிமயி லுயரிய மாறா வென்றிப்
பிணிமுக வூர்தி யொண்செய் யோனுமென
ஞாலங் காக்குங் கால முன்பிற்
றோலா நல்லிசை நால்வ ருள்ளுங்

கூற்றொத் தீயே மாற்றருஞ் சீற்றம்
வலியொத் தீயே வாலி யோனைப்
புகழொத் தீயே யிகழுந ரடுநனை
முருகொத் தீயே முன்னியது முடித்தலி
னாங்காங் கவரவ ரொத்தலின் யாங்கு
மரியவு முளவோ நினக்கே ...." (புறம்-ருசு)

என இதனுள் அங்ஙனம் உவமித்தவாறு காண்க.

"குருந்த மொசித்தஞான் றுண்டா லதனைக்
கரந்த படியெமக்குக் காட்டாய்—மரம்பெறாப்
போரிற் குருகுறங்கும் பூம்புன னீர்நாட
மார்பிற் கிடந்த மறு."

இது சோழனை மாயோனாகக் கூறிற்று.

"ஏற்றூர்தி யானு மிகல்வெம்போர் வானவனு
மாற்றலு மாள்வினையு மொத்தொன்றி னொவ்வாரே
கூற்றக் கணிச்சியோன் கண்மூன் றிரண்டேயா
மாற்றல்சால் வானவன் கண்"

இது சேரனை அரனாகக் கூறிற்று.

"இந்திர னென்னி னிரண்டேக ணேறூர்ந்த
வந்தரத்தா னென்னிற் பிறையில்லை—யந்தரத்துக்
கோழியா னென்னின் முகனொன்றே கோதையை
யாழியா னென்றுணரற் பாற்று."

இது சேரனைப் பலதேவராகக் கூறிற்று.

"கோவா மலையாரங் கோத்த......" (சிலப்-ஆய்ச்-உள்வரி)

"முந்நீரி னுள்புக்கு மூவாக்......" (சிலப்-ஆய்ச்-உள்வரி)

"பொன்னிமயக் கோட்டுப் புலி......" (சிலப்-ஆய்ச்-உள்வரி)

அவை என்பனவும்,

"தாமரைக் கண்ணியை தண்ணறுஞ் சாந்தினை
......சிறுகுடி யோரே." (கலி-ருஉ)

இஃது உரிப்பொருட் டலைவனை முருகனாகக் கூறியது. இங்ஙனம் புறத்தும் அகத்தும் வருதலிற் பொதுவாயிற்று. இறப்ப உயர்ந்த தேவரை மக்கட்கு உவமையாகக் கூறலின் வழுவு மாயிற்று.

தாவா என்றதனானே அரசர்புகழைக் காட்டுவாழ்வோர்க்குக் கூறுதலும், அவரை அரசர் பெயராற் கூறுதலுங் கொள்க.

''வீங்குசெலற் பரிதி வெவ்வெயி லெறித்தலி
னோங்க[1] ணோக்கா தாங்கு நீபோ
யரசுநுகம் பூண்ட பின்னர் நின்னிலை
முரசுடை வேந்தர் முகந்திரிந் தனரே
யஃதான்
றுவவுமதி நோக்குநர் போலப் பாணரொடு
வயிரியர் பொருநர்நின் பதிநோக் கினரே
யதனா
னதரும்[2] கோடு முதலிய கூட்டுண்
டிகலி னிசைமேஎந் தோன்றிப்
பலவா கிய[3]நில நீபெறு நாளே.''

இது முடியுங் குடையும் ஒழித்து அரசர்க்குரியன கூறி இழித்துக்கூறியும் புகழ் மிகுத்தது.

''பல்லிதழ் மென்மலர்'' என்னும் (க0க) அகப்பாட்டினுள் ''அறனில்வேந்த னாளும்—வறனுறு குன்றம் பலவிலங் கினவே'' எனக் காட்டுத் தலைவனை நாட்டுத் தலைவன் பெயராற் கூறினார்.

ஆர் அமர் ஓட்டலும்—குறுநில மன்னருங் காட்டகத்து வாழும் மறவரும் போர்த்தொழில் வேந்தரைப் பொருது புறங் காண்டலும்;

உதாரணம் :—

''பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
மின்னேர் பச்சை மிஞிற்றுக்குரற் சீறியாழ்
நன்மை நிறைந்த நயவரு பாண
சீறூர் மன்னன் சிறியிலை* யெஃகம்
வேந்தூர் யானை யேந்துமுகத்[2] ததுவே
வேந்துடன் றெறிந்த வேலே யென்னை
சாந்தா ரகல முளங்கழிந் தன்றே[3]
யுளங்கிழி சுடர்ப்படை யேந்திநம் பெருவிற
லோச்சினன் றுரந்த காலை மற்றவன்
புன்றலை மடப்பிடி நாணக்
குஞ்சர மெல்லாம் புறங்கொடுத் தனவே'' (புறம்-௩0அ)

இது சீறூர்மன்னன் வேந்தனைப் புறங்கண்டது.

(பாடம்) 1 'ஆங்கண்', 'ஆங்குண்'
2 'அதனும்' எனவும் 'அதர்கூட் டுண்ணு மணங்குடைப் புகழ்' என்பது அகம்-கக௪. 3 'தீதிலவாகிய'

''கள்ளின் வாழ்த்திக் கள்ளின் வாழ்த்திக்
காட்டொடு மிடைந்த சீயா முன்றி
னாட்செருக் கனந்தர்த் துஞ்சு [4]வோனே
யவனெம் மிறைவன் யாமவன் பாணர்
நெருநை [5]வந்த விருந்திற்கு மற்றுதன்
னிரும்புடைப் பழவாள் வைத்தன னின்றிக்
கருங்கோட்டுச் சீறியாழ் பணைய மிதுகொண்
டுவந்தி லாள னென்னாது நீயும்
வள்ளி மருங்குல் வயங்கிழை யணியக்
கள்ளுடைக் கலத்தேம் யாமகிழ் தூங்கச்
[6]சென்றுவாய் சிவந்து மேல்வருக
சிறுகண் யானை வேந்துவிழு முறவே.'' (புறம்-௩௧௬)

இது மறவன் ஆரமரோட்டல் கூறியது.

இவை தன்னுறு தொழில் கூறியன.

இவை புறம்.

ஆரமரோட்ட லென்பது பொதுப்படக் கூறவே, வேந்தர்க்கு உதவியாகச் செல்வோரையுங் கொள்க.

உதாரணம் :—

''வெருக்குவிடை யன்ன வெருணோக்குக் கயந்தலைப்
புள்ளூன் றின்ற புலவுநாறு கயவாய்
வெள்வாய் வேட்டுவர் வீழ்துணை மகாஅர்
சிறியிலை யுடையின் சுரையுடை வான்மு
ளூக நுண்கோற் செறித்த வம்பின்
வலாஅர் வல்விற் குலாவரக் கோலிப்
பருத்தி வேலிக் கருப்பை பார்க்கும்
புன்புலந் தழீஇய வங்குடிச் சீறூர்க்
குமிழுண் வெள்ளை மறுவாய் பெயர்த்த
வெண்காழ் தாய வண்காற் பந்த
ரிடையன் பொத்திய சிறுதீ விளக்கத்துப்
பாணரோ டிருந்த நாணுடை நெடுந்தகை
வலம்படு தானை வேந்தற்
குலந்துழி யுலக்கு || நெஞ்சறி துணையே''(புறம்-௩௨௪)

(பாடம்) 1 'சீறிலை' 2 'வெருவந்துமுகத்துவே'
3 'கிழித்தன்றே' 4 'கனந்தார்த்துஞ்சு',
'கனதற்றுஞ்சு'
5 ''நெருநல்' 6 'செறுநா சிவந்து',

இது (புறம்.) வேந்தற்குத் துணையாகச் செல்வோரைக் கூறியது.

"இணைப்படைத் தானை யரசோ டுறினுங்
கணைத்தொடை நாணுங் கடுந்துடி யார்ப்பி
னெருத்து வலிய வெறுழ்நோக் கிரலை
மருப்பிற் றிரிந்து மறிந்துவீழ் தாடி
யுருத்த கடுஞ்சினத் தோடா மறவர்"

எனக் கலியுகத்தும் வந்தது.

"வயங்குமணி பொருத" என்னும் (கசுஎ) அகப்பாட்டினுள்

"சேக்குவங் கொல்லோ நெஞ்சே சாத்தெறிந்
ததர்கூட் டுண்ணும் அணங்குடைப் பகழிக்
கொடுவில் ஆடவர்"

எனச் சாத்தெறிதலும் அது. இங்ஙனம் பொதுவாதலிற் பொது வியலாயிற்று. வேந்தரொடு பொருதலின் வழுவுமாயிற்று.

ஆ பெயர்த்துத் தருதலும்—வெட்சிமறவர் கொண்ட நிரையைக் குறுநிலமன்னராயினும் காட்டகத்து வாழும் மறவராயினும் மீட்டுத்தருதலும்;

உதாரணம் :—

"ஏறுடைப் பெருநிரை பெயர்தரப் பெயரா
திலைபுதை பெருங்காட்டுத் தலைநகரந் திருந்த
வல்வின் மறவ ரொடுக்கங் காணாய்
செல்லல் செல்லல் சிறக்கநின் னுள்ள
முருகு மெய்ப்பட்ட புலைத்தி போலத்
தாவுபு தெறிக்கு மான்மேற்
புடையிலங் கொள்வாட் புனைகழ லோயே"

(புறம்-உருசு)

இது குறுநில மன்னர் நிரைமீட்டல் கண்டோர் கூறியது.

இதனுட் டன்னூரென்றலிற் குறுநிலமன்னன் நிரைமீட்டுப் பட்ட நிலையைப் பாணர் கையற்றுக் கூறியது.

ஏனைய வந்துழிக் காண்க.

இனிக் கண்டோரும் மறவருங் கூத்தரும் பாணரும் விறலியருங் கூறினும், அவர்தாங் கையற்றுக் கூறினும், அத்துறைப் பாற்படும்,

உதாரணம் :—

"பெருங்களிற் றடியிற் றோன்று மொருகண்
ணிரும்பறை யிரவல சேறி யாயிற்
றொழாதனை கழித லோம்புமதி வழாஅது
வண்டுமேம் படூஉமிவ் வறநிலை யாறே
பல்லாத் திரணிரை பெயர்தரப் பெயர்தந்து
கல்லா மறவர் நீங்க நீங்கான்
வில்லுமிழ் கடுங்கணை மூழ்கக்
கொல்புனற் சிறையின் விலங்கியோன் கல்லே."
(புறம்-௨௬௩)

இது கண்டோர் கையற்றுக் கூறியது. ஏனைய வந்துழிக் காண்க.

"விசும்புற நிவந்த" என்னும் (௬௭) அகப்பாட்டும் அது.

இதனுள் "மறவர் நாளா வுய்த்த" என வேந்துறு தொழில் அல்லாத வெட்சித்திணையும் பொதுவியற் கரந்தைக் கண்ணே கொள்க; இஃது ஏழற்கும் பொதுவாகலின்.

தருதலென்ற மிகையானே நிரையல்லாத கோடலும் அத்துறைப்பாற்படும். வலஞ்சுரி மராஅத்து" (அகம்-அ௩) என்னுங் களிற்றியானை நிரையுள்,

"கறையடி மடப்பிடி கானத் தலறக்
களிற்றுக்கன் றொழித்த வுவகையர் கலிசிறந்து
கருங்கால் மராஅத்துக் கொழுங்கொம்பு பிளந்து
பெரும்பொளி வெண்ணார் அழுந்துபடப் பூட்டி
நெடுங்கொடி நுடங்கும் நியம மூதூர்
நறவுநொடை நல்விற் புதவுமுதற் பிணிக்குங்
கல்லா இளையர் பெருமகன் புல்லி

என யானைக்கன்றைக் கவர்ந்தவாறு காண்க.

இதுவும் வேத்தியலின் வழீஇயினவாறு காண்க.

வேந்தன் சீர்சால் சிறப்பு எடுத்து உரைத்தலும்-வேந்தர்க்கு உரியபுகழ் அமைந்த தலைமகளை ஒருவற்கு உரியவாக அவன்றன் படையாளரும் பிறரும் கூறலும்;

இதுவும் வழு; வேந்தர்க் குரிய புகழைப் பிறர்க்குக் கூறினமையின்.

''அத்த நண்ணிய நாடுகெழு பெருவிறல்
கைப்பொருள் யாதொன்று மிலனே
காணிய சென்ற இரவன் மாக்கள்
களிறொடு நெடுந்தேர் வேண்டி னுங் கடல
வுப்போய் சாகாட் டுமணர் காட்ட
கழிமுரி குன்றக் தற்றே
யெள்ளமை வின்றல னுள்ளிய பொருளே''
(புறம்-௩௧௩)

இது புறம். படையாளர் கூற்று.

இதற்கு முடியுடைவேந்தன் சிறப்பெடுத் துரைத்தலென்று கூறின், அது பொதுவியலிற் கூறலாகா தென்றுணர்க.

தலைத்தாள் நெடுமொழி தன்னொடு புணர்தலும்—தன்னிடத்துளதாகிய போர்த்தொழிலின் முயற்சியாலே வஞ்சினங்களைத் தன்னொடு கூட்டிக் கூறலும்;

உதாரணம்:—

தானால் விலங்காற் றனித்தாற் பிறன் வரைத்தால்
யானை யெறித லிளிவரவால்—யானை
யொருகை யுடைய தெறிவலோ யானு
மிருகை சுமந்துவாழ் வேன்''

எனவரும்.

''பெருநீர் மேவற் றண்ணடை யெருமை
யிருமருப் புறழு நெடுமா தெற்றின்[1]
பைம்பய றுதிர்த்த கோதின் கோலணைக்
கன்றுடை மரையா துஞ்சுஞ் சீறூர்க்
கோளிவண் வேண்டேம் புரவே நாரி
நனைமுதிர் சாடி நறவின் வாழ்த்தித்
துறைநனி கெழீஇக் கம்பு ளீனுந்
தண்ணடை பெறுதலு முரித்தே வைந்நுதி
நெடுவேல் பாய்ந்த மார்பின்
மடல்வன் போந்தையி னிற்கு மோர்க்கே (புறம்-௨௯௭)

மடல்வன் போந்தைபோல் நிற்பலென நெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தவாறு காண்க. சீறூர் புரவாகக் கொள்ளேன்; தண்ணடை கொள்வேனெனத் தன்னுறுதொழில் கூறினான்.

இதுவும் பொது; புறம்.

வருதார் தாங்கல் வாள்வாய்த்துக் கவிழ்தலென்று இருவகைப் பட்ட பிள்ளைநிலையும்—தன்மேல் வருங் கொடிப்படையினைத் தானே தாங்குதல், வாட்டொழிலிற் பொய்த்தலின்றி மாற்றாரைக்கொன்று தானும் வீழ்தலென இரண்டு கூறுபட்ட போரிற் சென்றறியாத மறமக்கள் தாமே செய்யுந் தறுகணாண்மையும்;

வேந்தன் குடிப்பிறந்தோரும் அவன் படைத்தலைவருமாகிய இளையர் செய்யினும் தன்னுறு தொழிலாதலிற் கரந்தையாம்; தும்பையாகாதென்று உணர்க.

இவை தன்னுறுதொழில். போரிற் சென்றறியாதவன் சேறலின் வழு.

வாண்மலைந்து எழுந்தோனை மகிழ்ந்து பறை தூங்க நாடவற்கு அருளிய பிள்ளையாட்டும் வாளாற் பொருது உயர்ந்த அரசிளங்குமரனை அந் நாட்டிலுள்ளோர் கொண்டுவந்து பறை தூங்கிசையாக ஒலிக்கும்படி அவற்கு அரசுகொடுத்த பிள்ளைப் பருவத்தோனைக் கொண்டாடிய ஆட்டும்;

இதுவும் நாட்டிலுள்ளார் கொடுத்தலிற் றன்னுறுதொழிலாய் வழுவுமாயிற்று.

உதாரணம் :

“வன்கண் மறமன்னன் வாண்மலைந்து மேம்பட்ட
புன்றலை யொள்வாட் புதல்வற்கண்—டன்புற்றுக்
கான்கெழு நாடு கொடுத்தார் கருதார்க்கு
வான்கெழு நாடு வர”

என வரும்.

இதனைப் பிள்ளைத்தன்மையினின்று பெயர்த்தலிற் பிள்ளைப் பெயர்ச்சியு மென்ப.

அனைக்குரி மரபிற் கரந்தையும்—ஆரம ரோட்டல் முதலிய ஏழு துறைக்கும் உரிய மரபினையுடைய கரந்தையும்,[5] கரந்தையா

5. கரந்ததைக்குரிய ஏழு துறைகளாவன: ஆரமரோட்டல், ஆபெயர்த்துத் தருதல், சீர்சால் வேந்தன் சிறப்பெடுத்துரைத்தல், வருதார் தாங்கல், வாள் வாய்த்துக்கவிழ்தல், தலைத்தாள் நெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தல், வாள் மலைந் தெழுந்தோனை மகிழ்ந்து பறைதூங்க நாடவற்கருளிய பிள்ளையாட்டு என்பனவாம்.

‘அனைக்குரிமரபிற்கரந்தையன்றியும்’ எனவரும் இவ்வடி இச்சூத்திரத்தின் 18-ஆம் அடியாக அமைந்திருத்தல் வேண்டும் என்பது, “ஆரமரோட்டல் முதலிய ஏழு துறைக்கும்உரிய மரபினையுடைய கரந்தையும்” எனவரும் நச்சினார்க்கினியர் உரைப் பகுதியால் உய்த்துணரப்படும்.

வது தன்னுறு தொழிலாக நிரைமீட்டோர் பூச்சூடுதலிற் பெற்ற பெயராதலின் வெட்சித்திணைபோல ஒழுக்கமன்று.[6]

"அந்தோவெந்தை" என்று (உகூக) புறப்பாட்டினுள்,

"நாகுமுலை யன்ன நறும்பூங் கரந்தை
விரகறி யாளர் மரபிற் சூட்ட
நிரையிவட் டந்து"

என்றவாறு காண்க.

அது அன்றி—அக் கரந்தையே அன்றி;

காட்சி—கல்கெழு சுரத்திற் சென்று கற்காண்டலும் அது. கொணர்ந்து செய்வன செய்து நாட்டிப், பின்னர்க் கற்காண்டலும் என இருவகையாம்.

உதாரணம் :

"தாழி கவிப்பத் தவஞ்செய்வர் மண்ணாக
வாழிய நோற்றனை மால்வரை—யாழிசூழ்
மண்டல மாற்றா மறப்புகழோன் சீர்பொறிப்பக்
கண்டென னின்மாட்டோர் கல்."

இது கல் ஆராய்கின்றார் காட்சி.

"ஊர்நனி யிறந்த பார்முதிர் பறந்தலை
யோங்குநிலை வேங்கை யொள்ளிணர் நறுவீ
போந்தையந் தோட்டிற் புனைந்தனர் தொடுத்துப்
பல்லான் கோவலர் படலை சூட்டக்
கல்லா யினையே கடுமான் றோன்றல்

இது கோவலர் படலை சூட்ட என்றலிற் கடவுளாகியபின் கண்டது.

"கல்லாயு மேறெதிர்ந்து காண்டற் கெளிவந்த
வல்லான் படலைக்கு வம்மினோ—வெல்புகழாற்
சீரியல் பாடல் சிதையாமல் யாம்பாடத்
தூரிய மெல்லாந் தொட"

என்பதும் அது.

---

6. கரந்தை என்பது நிரைமீட்டோர் கரந்தை சூடுதலின் சூடும் பூவாற் பெற்ற பெயரேயாதலின் இதனைத் தனியொரு துறையாக நச்சினார்க்கினியர் எண்ணித் தொகை கொள்ளவில்லை என்பதும் இதனாற் புலனாம்.

கால்கோள்—கல்லுறுத்து இயற்றுதற்குக் கால்கோடலும், நாட்டிய பின்னர் அவன் ஆண்டுவருதற்குக் கால்கோடலும் என இருவகையாம்;

உதாரணம் :

“வரையறை சூழ்கிடக்கை மாத்தாட் பெருங்கல்
வரையறை செய்யிய வம்மோ—வரையறை
வாராப் பெரும்புகழ் வல்வேல் விடலைக்கு
மோராற்றாற் செய்வ துடைத்து.”

இது வரையறை செய்யிய வம்மோ என ஒருவனைத் தெய்வமாக நிறுத்துதற்கு இடங் கொள்ளப்பட்டமையானும், அவ்விடத்துக் கால் கோடலானுங் கால்கோள்.

“காப்பு நூல்யாத்துக் கடிகமழ் நீராட்டிப்
பூப்பலி பெய்து புகைகொளீஇ—மீப்படர்ந்த
காளை நடுகற் சிறப்பயர்ந்து கால்கொண்மி
னாளை வரக்கடவ [1] நாள்,”

இது நட்டுக் கால்கொண்டது.

“இல்லடு கள்ளின் சில்குடிச் சீறூர்ப்
புடைநடு கல்லி னாட்பலி யூட்டி
நன்னீ ராட்டி [2] நெய்ந்நறைக் கொளீஇய [3]
மங்குன் மாப்புகை மறுகுடன் கமழு
மருமுனை யிருக்கைத் தாயினும் வரிமிடற்
றரவுறை புற்றத் தற்றே நாளும்
புரவலர் புன்க ணோக்கா திரவலர்க்
கருகா தீயும் வண்மை
யுரைசா னெடுந்தகை யோம்பு மூரே.” (புறம் ௩௨௯)

இதன் கண்ணும் அது வந்தவாறு காண்க.

நீர்ப்படை—கண்டு கால்கொண்ட கல்லினை நீர்ப்படுத்துத் தூய்மை செய்தலும், பின்னர்ப் பெயரும் பீடும் எழுதி நாட்டிய வழி நீராட்டுதலுமென இருவகையாம்;

உதாரணம் :

“வானமர் வீழ்ந்த மறவோன் கலீர்த்தொழுக்கிக்
கேளி ரடையக் கிளர்ந்தெழுந்து—நீள்விசும்பிற்

(பாடம்) 1 ‘வரக்கடவா’ 2. ‘நன்ன ராட்டி.’
3 ‘நின்னறைக் கொளீஇ’

கார்ப்படுத்த வல்லேறு போலக் கழலோன்க
ணீர்ப்படுத்தார் கண்ணீரி னின்று.''

இது நீர்ப்படை.

''பல்லா பெயர்த்து நல்வழிப் படர்ந்தோன்
கல்சொரிந் தாட்டிய நீரே தொல்லை
யான்வழங்கு நீரினுந் தூய்தே யதனாற்
கண்ணீ ரருவியுங் கழீஇத்
தெண்ணீ ராடுமின் றீர்த்தபா மதுவே.''

இது நாட்டி நீராட்டியது.

நடுதல்—கல்லினை நடுதலும், அக் கல்லின்கண் மறவனை நடுதலுமென இருவகையாம்,

உதாரணம்:—

' சீர்த்த துகளிற்றாய்த் தெய்வச் சிறப்பெய்த
நீர்ப்படுத் தற்கு நிலைகுறித்துப்—போர்க்களத்து
மன்னட்ட வென்றி மறவோன் பெயர்பொறித்துக்[1]
கன்னட்டார் கல்சூழ் கடத்து.''

இது கல் நாட்டியது.

''கோள்வாய்த்த சீயம்போற் கொற்றவர்தம் மாவெறிந்து
வாள்வாய்த்து வீழ்ந்த மறவோனை—நாள்வாய்த்
திடைகொள லின்றி யெழுத்துடைக் கல்வாய்
மடைகொளல் வேண்டு மகிழ்ந்து.''

இது மறவனை நாட்டியது.

சீர்த்தகு சிறப்பிற் பெரும்படை—அவன் செய்த புகழைத் தகும்படி பொறித்தலும், அக் கல்லைத் தெய்வமாக்கி அதற்குப் பெருஞ் சிறப்புக்களைப் படைத்தலுமென இருவகையாம்;

உதாரணம்:—

''கைவினை மாக்கள் கலுழக்க ணோக்கிழந்து
செய்வினை வாய்ப்பவே செய்தமைத்தார்—மொய்போர்
மறவர் பிணம்பிறக்கி வாள்வாய்த்து வீழ்ந்தோன்
பிறபெயர்சூழ் கன்மேற் பெரிது.''

இது பெயர் முதலியன பொறித்தது.

(பாடம்) 1 'பெயர் பொறிப்ப.'

"அன்றுகொ ளாபெயர் தாரமரில் வீழ்ந்தோன்கற்
கின்றுகொன் பல்லா னிலமெல்லாங்—குன்றாமற்
செய்ம்மினோ சீர்ப்பச் சிறப்பாகத் தீபங்கள்
வைம்மினோ பீடம்[1] வகுத்து."

இஃது அதற்குச் சிறப்புப் படைத்தது.

வாழ்த்தல்—கால் கொள்ளுங்கால் தெய்வத்திற்குச் சிறப்புச் செய்து வாழ்த்தலும், பின்னர் நடப்பட்ட கல்லினைத் தெய்வ மாக்கி வாழ்த்தலுமென இருவகையாம்.

உதாரணம்:—

"ஆவாழ் குழக்கன்றுய் வித்துக் களத்தவிந்த
நீவாழ வாழிய நின்னடுக லோவாத
விற்கோட்ட நீண்டதோள் வேந்தன் புலிபொறித்த
பொற் கோட் டியயமே போன்று."

இது கல்வாழ்த்து.

"பெருங்களிற்றடியில்" என்னும் (உசுங) புறப்பாட்டில் 'தொழாதனை கழிதலோம்புமதி' என வாழ்த்தியவாறு காண்க.

என்று இரு மூன்று வகையிற் கல்லொடு [2]புணர—என்று முன்னர்க் கூறப்பட்ட அறுவகை இலக்கணத்தையுடைய கல்லொடு பின்னரும் அறுவகை இலக்கணத்தையுடைய கற்கூடச்;[7] சொல்லப் பட்ட—இக் கூறப்பட்ட பொதுவியல்; எழுமூன்று[3] துறைத்து— இருபத்தொரு துறையினையுடைத்து என்றவாறு.

ஆரமரோட்டன் முதலிய எழுதுறைக்குரிய மரபினையுடைய கரந்தையும், அக் கரந்தையே யன்றி முற்கூறிய கல்லோடே பிற் கூறிய கல்லுங் கூடக், காந்தளும் பூவும் வள்ளியுங் கழனிலையும் உன்னநிலையும் பூவைநிலையும் உளப்பட இச்சொல்லப்பட்ட பொதுவியல் இருபத்தொரு துறையினை யுடைத்தெனக் கூட்டுக. மாயோனிறம்போலும் பூவைப் பூ நிறமென்று பொருவுதல் பூவை நிலையென்றால், ஏனையோர் நிறத்தொடு பொருந்தும் பூக்களை

7. காட்சி, கால்கோள், நீர்ப்படை, நடுகல், சீர்த்தகுமரபிற் பெரும்படை, வாழ்த்தல் எனக் கற்கோள் நிலை ஆறினையும் விதந்தெடுத்து எண்ணிய பின்னரும் 'இருமூன்று வகையிற்கல்' என ஆசிரியர் வகைப்படுத்துரைத்தலால் இந்நிலை ஆறினையும் கல்லாம்நிலையிலும் கடவுளாம்நிலையிலும் இருவகைப் பட. இயைத்து நச்சினார்க்கினியர் காட்டும் உதாரணப்பாடல்கள் இருவகைப்பட்ட கற்கோள்நிலை ஆறினையும் நன்கு புலப்படுத்துவனவாகும்.

(பாடம்) 1 'கோட்டம்' 2 'உணர்க' 3 'மூவேழ்'

யும் பொருவுதல் கூறல் வேண்டும்; ஆசிரியர் அவை கூறாமையின், அது புலனெறிவழக்க மன்மை யுணர்க. இதனுட் கரந்தைப் பகுதி ஏழும் வேறு கூறினார்; காட்டகத்து மறவர்க்குங் குறுநில மன்னர்க்கும் அரசன் படையாளர்தாமே செய்தற்கும் உரிமையின. கற்பகுதி வேத்தியற் புறத்திணைக்கும் பொதுவாகலின் வேறு கூறினார். ஏனைய அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் பொதுவாகலின் வேறு கூறினார்.[8]

இனி துறையென்றதனால் ஒன்று பலவாம். அவை, கற்காணச்சேறலும்[3] இடைப்புலத்துச் சொல்லுவனவுங், கண்டுழி யிரங்குவனவுங், கையறுநிலையும், பாணர் கூத்தர் முதலியோர்க் குரைப்பனவும், அவர் தமக்குரைப்பனவும் போல்வன கற்காண்டலின் பகுதியாய் அடங்கும்; கால்கொள்ளுங் காலத்து, மாலையும் மலரும் மதுவுஞ் சாந்தும் முதலியன கொடுத்தலும், அனையோற்கு இனைய கல் தகுமென்றலுந், தமர்பரிந்திரங்கலும் முதலியன கால்கோளின் பகுதியாய் அடங்கும்; நீர்ப்படுக்குங்கால் ஈர்த்துக்கொண்டொழுக்கலும் ஏற்றிய சகடத்தினின்று இழிந்த வழி ஆர்த்தலும், அவர் தாயங்கூறலும் முதலியன நீர்ப்படையாய் அடங்கும்; நடுதற்கண் மடையும் மலரும் மதுவும் முதலியன கொடுத்துப் பீலித்தொடையலும் மாலையும் நாற்றிப் பல்லியம் இயம்ப விழவுச் செய்யுஞ் சிறப்பெல்லாம் நடுதலாய் அடங்கும்; பெயரும் பீடும் எழுதுங்காலும் இப் பகுதிகள் கொள்க; நாட்டப் படுங் கல்லிற்குக் கோயிலும் மதிலும் வாயிலும் ஏனைச் சிறப்புக் களும் படைத்தல் பெரும்படைப்பகுதியாய் அடங்கும்; வாழ்த்தற் கண்ணும் இதுதான் நெடிதுவாழ்கவெனவும் இதன் கண்ணே அவனின்று நிலாவுக வெனவும் பிறவுங் கூறுவனவுமெல்லாம் வாழ்த்துதலாய் அடங்கும்; ஏனையவற்றிற்கும் இவ்வாறே துறைப் பகுதி கூறிக்கொள்க.

இனிப் ''பரலுடைமருங்கிற் பதுக்கை'' என்னும் (உகசு) புறப் பாட்டினுள் ''அணிமயிற் பீலிசூட்டிப் பெயர் பொறித் தினி நட்டனரே கல்லும்'' எனக் கன்னாட்டுதல் பெரும்படைக்குப் பின்னாகக்

8. 'வெறியறி சிறப்பின்' எனத் தொடங்கும் நூற்பாவிற் கூறப்பட்ட இருபத்தொரு துறைகளையும் அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் உரிய பொதுப்பகுதி எட்டெனவும் கரந்தைப்பகுதி ஏழெனவும் கற்பகுதி ஆறெனவும் மூன்று பகுதிகளாகப் பகுத்துரைப்பர் நச்சினார்க்கினியர். வெட்சித் திணை என்பது போரின் தொடக்கமாதலின், மறனுடைய மரபின் புறத்திணைகட்குப் பொதுவாகிய துறைகள் வெட்சித்திணைத்துறைகளையடுத்து இந்நூற்பாவிற் கூறப்பட்டன என்பது நச்சினார்க்கினியர் கருத்தாகும்.

(பாடம்) 3 'காண்டற்கட் சேறலும்'

கூறிற்றாலெனின், நீர்ப்படுத்த பின்னர்க் கற்படுத்துப் பெயர் பொறித்து நாட்டுதல் காட்டு நாட்டோர் முறைமையென்பது சீர்த்தகு சிறப்பின் என்பதனாற் கொள்க. ''பெயரும் பீடு மெழுதி யதர்தொறும்—பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்'' என அகத்திற்கும் (அகம் கஙஅ) வருதலிற் பொதுவியலாயிற்று; இவை ஒரு செய்யுட்கண் ஒன்றும் பலவும் வருதலும், அகத்தின் கண் வருதலுஞ் சுட்டி யொருவர் பெயர் கோடலுங் கொள்ளாமையும் உடையவென்று உணர்க.

இப் பொதுவியலின்பின் வஞ்சி வைத்தார், வஞ்சிக்கண்ணும் பொதுவியல் வருவனவுள என்றற்கு. அது ''வேந்துவினை முடித்தனன்'' என்னும் (க0ச) அகப்பாட்டினுட் சுட்டியொருவர், பெயர் கூறா வஞ்சி பொதுவியலாய் வந்தவாறு காண்க. (௫)

பாரதியார்

கருத்து :— நிரைகவரும் வெட்சிக்குரிய படையியங்கரவ முதலிய துறை பதினான்கு முன்கூறி, அஃதல்லாத 'கொடிநிலை', 'கொற்றவைநிலை' போன்ற போர்த் துவக்க வெட்சி வகையின் துறை இருபத்தொன்று இதில் விளக்கப்படுகின்றன.

(வெட்சி வகையுள் சிறந்த ஆகோளையும் அதன் துறை பதினான்கையும் முதல் மூன்று சூத்திரங்களில் விளக்கி, பிறகு போர்த் துவக்கத் திணையாகிய வெட்சியில் சிறந்து வரும் ஆகோளே யன்றிப் பொதுவாக வரும் கொற்றவை நிலை போன்ற வேறு வெட்சிவகை யுண்மை இதன்முன் சூத்திரத்தில் கூறப்பட்டது. அப் பிற வெட்சி வகைகளுக்குரிய துறைகளை இது சுட்டுகின்றது.)

பொருள் : (1) வெறி யறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன் வெறியாட்டயர்த்த காந்தளும்—குறித்த போரில் கொற்றம் கருதிச் 'செறுமிகு சேயா'ன முருகனை முதலில் பரவி, அவனுக்குரிய களியாட்டில் குறியுணர்ந்து கூறும் சிறப்பினையுடைய விரும்பத்தகும் வாய்ப்புணர்த்தும் வேலன் ஆடும் காந்தளும்.

(இவ்வெட்சிக்கு நேரான குறிஞ்சித்திணையில், தன் களவை மறைத்துத் தனிமை யாற்றாது தளரும் தலைவியின் மெலிவு கண்ட தாயர் உண்மை யுணரவேண்டிக் குறி சொல்ல விரும்பி யழைக்கும் வேலனது வெறியாட்டு அகத்தைச் சார்ந்தது. அதனின் வேறாய அக்குறிஞ்சிக்குப் புறனான வெட்சியில் வரும் துறையான வேலன் வெறியாட்டு என்பதை விளக்கவே இது வெறியாட்டு

என்னாது வெறியாடும் வேலன் விரும்பிச் சூடும் பூவின் பேரால் காந்தளெனக் குறிக்கப்பட்டது. எனவே வேலன் வெறியாட்டு குறிஞ்சிக்கும் வெட்சிக்கும் பொதுவாயினும், வெட்சித்துறை வெறியாட்டில் வேலன் காந்தள் சூடி ஆடுவன்; குறிஞ்சித் துறையில் வெறியாடும் வேலன் குறிஞ்சிப்பூ சூடுதல் மரபு. இதனை மதுரைக் காஞ்சியில் புறத்தில் அகத்துறையாக,

> அருங்கடி வேலன் முருகொடு வளைஇ
> அரிக்கூடு இன்னியம் கறங்கநேர் நிறுத்துக்
> கார்மலர்க் குறிஞ்சி சூடி

எனவரும் அடிகளானுமறிக.[1]

(2, 3, 4) உறுபகை வேந்திடை தெரிதல் வேண்டி யேந்து புகழ்ப் போந்தை, வேம்பே. ஆரென வரூஉம் மாபெருந் தானையர் மலைந்த பூவும்—மாறுகொண்ட இருவேந்தர் பெரும் படை மறவர் தம்மை மலைவின்றித் தமரும் பிறரும் எளிதில் அறியும் வண்ணம் அடையாளமாகச் சூடும் சேரரது பனை, பாண்டியரின் வேம்பு, சோழர்தம் ஆத்தி என முறையே புகழோங்கி வரூஉம் பூக்களின் பேராலாய துறை மூன்றும்,

> இரும்பனம் போந்தைத் தோடும் கருஞ்சினை
> அரவாய் வேம்பின் அங்குழைத் தெரியலும்,
> ஓங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த
> இருபெரு வேந்தரும் ஒருகளத் தவிய
> வெண்ணித் தாக்கிய வெருவரு நோன்றாள்
> கண் ஆர் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்

எனவரும் பொருநராற்றுப்படை அடிகளில் 'போந்தை' 'வேம்பு' 'ஆர்' எனும் அடையாளப்பூ மூன்றும் அமரில் சூடும் பரிசு குறிக்கப்படுதல் காண்க.

(5) வாடா வள்ளி—வாடுங்கொடி யல்லாத வள்ளியென்னும் பெயருடைய கூத்தும்.

('வள்ளி' என்பது வாடும் ஒரு கொடிக்கும் ஆடும் ஒருவகைக் கூத்துக்கும் பொதுப் பெயராதலால், (ஓடாப் பூட்கை) வாடா வஞ்சி, என்பனபோல, கொடியை நீக்கிக் கூத்தைச் சுட்டும் பொருட்டு இங்கு "வாடா வள்ளி" எனக் கூறப்பட்டது)

1. அகத்திலும் புறத்திலும் வெறியாட்டு நிகழ்த்துவோன் வேலன் ஆயினும் அகமாகிய குறிஞ்சித்திணை வெறியாட்டிற் சூடும்பூ குறிஞ்சி மலர் எனவும் புறமாகிய வெட்சித்திணை வெறியாட்டிற் சூடும்பூ காந்தள் எனவும் இலக்கியம் காட்டிப் பகுத்துணர்த்திய திறம் பாராட்டத் தகுவதாகும்.

முருகனைப் பரசி வேலனாடுவது காந்தள்; அக்கடவுளைப் பாடிப் பெண்டிர் ஆடும் கூத்து வள்ளி. இது, மகளிர் மக்கட் டலைவனைப் புகழ்ந்து பாடும் உலக்கைப் பாட்டாகிய வள்ளை போலாது, காந்தளைப் போலவே 'கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணியவரும்'. இவ்வியலில் பின்வரும் 'கொடிநிலை காந்தள் வள்ளி என்ற கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே' எனும் சூத்திரத்தாலும் இவ்வியல்பு விளங்கும்.

பன்மர நீளிடைப் போகி நன்னகர்
விண்தோய் மாடத்து விளங்குசுவர் உடுத்த
வாடா வள்ளியின் வளம்பல தரூஉம்
நாடுபல கழிந்த பின்றை

எனவரும் பெரும்பாணாற்றுப்படை அடிகளில் விண்ணுற வோங்கி விளங்கும் மதில் சூழ்ந்த மாடங்கள் நிறைந்த ஊர்களிலும் புறநாடுகளிலும் கடவுளைப் பரசிப் பெண்டிர் ஆடும் வள்ளிக் கூத்தின் வளப்பம் குறிக்கப்படுவதறிக.

(6) வயவர் ஏத்திய ஓடாக் கழல்நிலை—வென்றி மறவர் புகழும் புறங்கொடாவீறு குறிக்கப் பொருநர் காலில் அணியும் கழல் நிலையும்;

('கழல்' என்பது போர் வென்றிப் பெருமிதக் குறியாக மறம் பேணும் திறலுடையார் காலில் பூணும் ஒரு அணிவகை. இதில் எண்ணும்மை தொக்கது)

ஓடாத் தானை ஒண்டொழிற் கழற்கால்
செவ்வரை நாடன்...

எனும் பெரும்பாணாற்றுப்படை அடிகளில், மறக்குறியாகத் தானை காலில் கழலணியும் பரிசு கூறப்படுதல் காண்க.

(7) ஓடா உடல் வேந்து உளப்பட அடுக்கிய உன்ன நிலையும்-பின் வாங்காது மலையும் வேந்தன் வெற்றியை உளத்தெண்ணி, சார்த்து வகையால் உன்ன மரத்தில் நிமித்தங் கொள்ளும் உன்ன நிலையும்.

('உடல்வேந்து' என்பது பொருபடை என்பது போன்றதோர் வினைத்தொகை; உடலும் வேந்து என விரியும். உடலுதல்—சினந்து பொருதல்; பகைத்தலுமாம்.)

உன்னம்—சிற்றிலையும் பொற்பூவுமுள்ளதோர் மரவகை. பண்டைத் தமிழ் மறவர் போர்க்கெழுமுன் உன்ன மரக் கோட்டில் மாலைகளை அடுக்கிய நிமித்தங் கொள்ளுவது வழக்காறு. (இனி,

குறிபார்ப்பவர் தம் மன்னற்கு ஆக்கம் எனின் அம்மரக்காடு தழைவதும், கேடுளதேல் அழிவதும் ஆகிய ஒரு கடவுட் டன்மையுண்டென்றும், அதனால் பொருநர் போருக்குமுன் அம்மரத்தைப் பரசிக் குறி கேட்பரென்றும், அவ்வாறு கேட்டலே உன்ன நிலையென்றும் உரைப்பாருமுளர்.)

(8) மாயோன் மேய மன்பெருஞ் சிறப்பின் தாவா விழுப் புகழ்ப் பூவை நிலையும்—மாயோன் விரும்பும் நிலைத்த பெரிய சிறப்பினையுடைய கெடாத உயர்ந்த புகழினைக் குறிக்கும் காயா மலரால் நிமித்தங்கொள்ளும் பூவை நிலையென்னும் துறையும்.

உன்ன மரக்கோட்டால் நிமித்தங் கொள்ளுவது போலத் தானைமறவர் காயாம் பூவால் நிமித்தங்கொள்ளும் ஒரு பழவழக்குண்டு.

பூவை விரியும் புதுமலரிற் பூங்கழலோய்
யாவை விழுமிய யாமுணரேம்—மேவார்
மறத்தொடு மல்லர் மறக்கடந்த காளை
நிறத்தொடு நேர்வருத லான்.

என்னும் வெண்பாமாலைப் பாட்டாலும் அது விளக்கமாகும்.[2]

(பிற்காலத்தில், 'பூவைநிலை' சிறப்பாக மாயோனையும் பொது வகையில் பிற கடவுளரையும் ஒரு தலைமகனுக்கு ஒப்பிடும் துறையாகக் கருதப்பட்டு வருகிறது, இப்பொருளுக்கு,

ஏற்றுவலன் உயரிய எரிமருள் அவிர்சடை
மாற்றருங் கணிச்சி மணிமிடற் றோனும்

எனும் நக்கீரர் புறப்பாட்டை மேற்கோளாகக் கொள்ளுவர். இதில் பாண்டியன் நன்மாறனைக் கண்ணுதற்கடவுள், பலராமன், திருமால், செவ்வேள், என்னும் நான்கு கடவுளர்க்கும் ஒப்புக் காட்டிப் புகழ்வதால், இப்பாட்டு பூவை நிலைத்துறைக்குச் சிறந்த பாட்டு எனக் கொள்ளப்படுகிறது. சிலப்பதிகாரம் ஆய்ச்சியர் குரவையில் வரும் உள்வரி 3-உம் முறையே பாண்டியன், சோழன் சேரன் ஆகிய மூவேந்தரையும் தனித்தனியே திருமாலுக்கு ஒப்புக் கூறுதலால், அவையும் பூவை நிலையாம் என்பர்)

(9) ஆரமர் ஓட்டலும்—நிரை கவர்ந்த படை மறவரைக் கரந்தைப் பொருநர் வென்று புறம்கொடுத்தோடச் செய்தலும்.

2. இவ்வெண்பாமாலைப்பாடல் பூவைநிலைக்கு இலக்கியம். இதுகொண்டு காயாம் பூவால் நிமித்தங் கொள்ளும் வழக்கம் உண்டு எனத் துணிதற்கு இடமில்லை.

ஈண்டும் உம்மை தொக்கது. (இதில் 'அமர்' என்பது அமர் புரிபவருக்கு ஆகுபெயர்; 'வட வாரியரொடு வண்டமிழ் மயக் கத்து' எனும் காட்சிக் காதை யடியினுள், 'வடதிசை மருங்கின் மன்னவ ரெல்லாம், தென்தமிழ் ஆற்றல் காண்குதும் யாம் என' என்னும் கால்கோட் காதையடியிலும், 'தமிழ்தலை மயங்கிய தலை யாலங்கானம்' எனவரும் குடபுலவியனார் புறப்பாட்டடி யிலும், 'கொண்டடி மிகைபடத் தண்டமிழ் செறித்து' எனும் கபிலரின் 7-ஆம் பத்தின் 3-ஆம் பாட்டு அடியிலும் 'தமிழ்' என்பது தமிழ்ப் படைக்கு ஆகுபெயராய் நிற்பதுபோல, ஈண்டு அவரென் பது தானைப் பொருநரைச் சுட்டுதல் வெளிப் படை.

ஆரமர் ஓட்டல் எனப் பொதுப்பட நிற்றலால், நிரை கொண் டார் மீட்கவரும் மறவரை ஓட்டுதலும், மீட்பவர் நிரை கவர்ந்த வரை வென்றோட்டலுமாகிய இரண்டனையும் இத்தொடர் குறிக்குமெனப் பிறர் உரை கூறினர். நிரை கொள்ளும் வெட்சி மறவர் மீட்போரை வென்றழிக்கும் பரிசெல்லாம் முன் வெட்சி வகை ஆகோளின் துறைகளினுள் அடங்கக் கூறுதலானும், அதை விலக்கிக் கரந்தை முதலிய பிறவகை வெட்சித்துறைகளே இதிற் கூறவேண்டுதலானும், இதையடுத்த துறை கவரப்பட்ட நிரையை மீட்டுத் தருதலாதலின் கொண்டோரை வென்றன்றி ஆபெயர்த் துத் தருதல் கூடாமையாலும், ஈண்டு, 'ஆரமர் ஓட்டல்' ஆகோள் மறவர் வென்றி குறியாது அவரை வென்றோட்டும் கரந்தைப் பொருநரையே குறிப்ப தொருதலை. அன்றியும் 'ஆரமரோட்டல்' முதல் நெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தல் வரை குறிக்கப்படும் துறையனைத்தும்' 'அனைக்குரி மரபினது கரந்தை' எனத் தெளிக் கப்படுதலானும் இது கரந்தைத் துறையே யாம்)

(10) ஆபெயர்த்துத் தருதலும்—பகைவர் கவர்ந்த நிரை யைக் காவலர் கரந்தை சூடிப் பொருது மீட்டுத் தருதலும்;

(அமரோட்டலும் ஆபெயர்த்தலும் நிரைமீட்கும் கரந்தைப் பொருநர் வினையாதலானும், கவர்ந்த மறவரை வென்று ஓட்டி னாலொழிய நிரை மீட்டல் கூடாமையானும் இவையிரண்டும காரண காரிய முறையில் ஒன்றை ஒன்று தொடர்ந்து நிகழும் பெற்றியவாகும்.

கரந்தை நீடிய வறிந்துமாறு செருவிற்
பல்லான் இனநிரை தழீஇய வில்லோர்க்

கொடுஞ்சிறைக் குரூஇப் பருந்து தார்ப்பத்
தூடிந்துமாறு பெயர்த்தஇக் கருங்கை வாளே

எனவரும் ஒளவையார் புறப்பாட்டும்,

....கன்றொடு
கறவை தந்து பகைவர் ஓட்டிய நெடுந்தகை

எனும் 264-ஆம் புறப்பாட்டும், ஆரமரோட்டல் ஆபெயர்த்துத் தருதல் எனும் துறைகளையும் ஒருபரிசாய் ஒருங்கு கூறுதல் காண்க. 'வளரத் துடியினும்' எனும் வடமோதங்கிழார் புறப் பாட்டிலும் இவ்விரு துறைகளும் ஒருங்கு வருதல் அறிக.)

(11) சீர்சால் வேந்தன் சிறப்பெடுத் துரைத்தலும்—மீட்சி மறவர் தம்வேந்தர் பெருமையை மீக்கூறுதலும்.

(இதுவும் கரந்தை வகையாதலால், மீட்போர் தம் வேந்தனை மீக்கூறுதலையே குறிப்பதாகும்.

''என்னைமுன் நில்லன்மின் தெவ்விர்; பலரென்னை
முன்னின்று கன்னின் றவர்'' —குறள். 771

பறைநிறை கொல்யானை பஞ்சவர்க்குப் பாங்காய்
முறைமுறையின் உய்யாதார் தேயம்—முறைமுறையின்
ஆன்போய் அரிவையர்போய் ஆடவர்போய் யாயின்ற
ஈன்பேய் உறையும் இடம்.''
—முத்தொள்ளாயிரத்திரட்டு செய். 9

இவ்விரண்டு பாட்டுக்களிலும், மறவர் தம் வேந்தன் சிறப்புக் கூறுதல் காண்க.)

(12) தலைத்தாள் நெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும்— தத்தம் தலைமைத்தாம் முயற்சியின் திறல் குறித்துத் தற்புகழ்ந்து வஞ்சினம் கூறுதலும்;

(நெடுமொழி—தற்புகழ்ச்சி; தருக்கிய வஞ்சியுமாம். 'மடங் கலிற் சினைஇ' எனும் பூதப்பாண்டியன் (71ஆம்) புறப்பாட்டும், 'நகுதக்கனரே' எனும் நெடுஞ்செழியன் (புறம். 72) பாட்டும், 'மெல்ல வந்தென் நல்லடி பொருந்தி' எனும் நலங்கிள்ளி (புறம் 73) பாட்டும், ஆக மூன்றிலும் வேந்தன் தற்புகழ்ந்து வஞ்சினம் கூறுதல் விளக்கப்படுகின்றது. இனி, கந்துமுனித் துயிர்க்கும்' எனும் மூலங்கிழார் புறப்பாட்டில்,

........................வேண்டார்
எறிபடை மயங்கிய வெருவரு ஞாட்பில்
கள்ளுடைக் கலத்தர் உள்ளூர்க் கூறிய
நெடுமொழி......

எனவரும் அடிகளில், பொருநர் போர்க்குமுன் ஊர்க்குள் நெடுமொழி கூறும் வழக்குண்மை சுட்டல் அறிக.)

(13) அனைக்குரி மரபினது கரந்தை, அன்றியும்—அத்தன்மைக்குரிய முறையால் வரும் நிரைமீட்சித் துறைவகையெல்லாமும் கரந்தை வகையாகும். அல்லாமலும் (அனைத்துச் சொல் அத்தன்மைத்து எனப் பொருள்படுதல், 'அனைத்தாகப் புக்கு போய்' எனும் 78-ஆம் கலிப்பாட்டில் வருதலாலறிக. அனைத்துக்கு என நிற்கற்பாலது அனைக்கு எனக்குறுகியது, செய்யுளிசை நோக்கி; மனத்துக்கு என்பது மனக்கு எனவும், பொருளதனைத்தும் என்பது பொருளதனையும் எனவும், கம்பர் பாட்டுக்களில் இசை நோக்கிக் குறுகி வருதலும் காண்க.

இனி, ஆரமரோட்டல் முதல் கூறிய நான்கும் நிரை மீட்சிக்கே வுரியவாதலின், அவற்றைக் 'கரந்தை' என ஒருங்கு தொகுத்து, இதிற் கூறும் பிற வெட்சித் துறைகளினின்றும் வேறு பிரித்ததன் குறிப்பு 'அன்றியும்' எனுஞ் சொல்லிடைப் பெய்து விளக்கப் பட்டது. பின்னைய பிள்ளை நிலை இரண்டும் பிள்ளையாட்டு ஒன்றும் ஆக மூன்றும் கரந்தையேயன்றி பிறவற்றிற்கும் ஏற்குமாதலின் அவை கரந்தைத் தொகுதியிற் கூட்டப்படாமல் வேறு பிரித்துக் கூறப்பட்டன. இதில் 'கரந்தை' என்பது தனித் துறையாகாமல் நிரை மீட்சித் துறை பலவற்றிற்குப் பொதுப் பெயராய்க் குறிக்கப்பட்டது. கரந்தை வெட்சித் திணை வகையாய்ப் பல துறைகளைத் தன்னுள் அடக்கி நிற்பதல்லாமல் தனித்தொரு துறையாகாமையால், அதற்குத் தனித்து மேற்கோட்செய்யுள் கூறுமாறில்லை. வெட்சியொடு கரந்தையை மயங்கவைக்கும் நச்சினார்க்கினியரும், கரந்தை வெட்சித்திணையாகாது எனக் கூறுகின்றார். 'கரந்தையாவது தன்னுறு தொழிலாக நிரைமீட்டோர் பூச்சூடுதலாற் பெற்ற பேராதலின், வெட்சித்திணைபோல ஒழுக்கம் அன்று' என்பது இச்சூத்திரத்தின் கீழ் அவர் தரும் குறிப்பாகும். மேலும், கரந்தையை ஒரு தனித்துறையாய்க் கொள்ளின், இங்கு மொத்தம் எழுமூன்று துறைத்தே எனக் கூறியதற்கு மாறாகத் துறையெண் 32 ஆகும். இது கூடாமையால், இதில் கரந்தையைத் தனித்துறையாய்க் கொள்ளாமல் நிரைமீட்சித்

துறைகளுக்குப் பொதுப் பெயராகவே கொள்ள வேண்டுமென்பது தேற்றம். எனவே, இதனை ஒரு தனித் துறையாக்குதல் பொருந்தாமை வெளிப்படை)

(14) வருதார் தாங்கல்—எதிர்த்து வரும் படையின் முன்னணியைத் தனித்து நின்று தடுத்தல்.

(தார் என்பது படையணியைக் குறிக்கும். இதுவும் கரந்தை வகையேயாம்.

"ஒன்னார் முன்னிலை முருக்கிப் பின்னின்று
நிரையொடு வருஉம் என்னை."

எனும் 262-ஆம் புறப்பாட்டில் இத்துறைவிளக்கம் காண்க. இது எதிருன்றிப் பொரும் தும்பைத்திணைத் துறையாகாமல் வெட்சித் துறைக்குரியது என்பது 'பின்னின்று நிரையொடு வருஉம்' எனும் குறிப்பால் தேறப்படும்)

(15) வாள் வாய்த்துக் கவிழ்தல்—பகைவர்களால் பட்டு வீழ்தல்.

என்று இருவகைப்பட்ட பிள்ளை நிலையும்—(வருதார் தாங்கல், வாள்வாய்த்துக் கவிழ்தல்) என இருதிறப்படச் சுட்டப் பட்ட பிள்ளை நிலைத் துறைகளும்.

(மேலே சிறப்பாகக் கரந்தை வகை நான்கு கூறி அவற்றைத் தொகுத்துப் பொதுவாகக் கரந்தையெனக் கூறியதுபோல, இங்குத் தார் தாங்கல், கவிழ்தல் எனும் இருவகைத் துறைகளும் 'பிள்ளைநிலை' என்பதன் வகைகளாம் என்பதை விளக்கி இவ்விரண்டின் பின் 'இருவகைப் பட்ட பிள்ளைநிலையும்' என்று அவற்றின் தொகையும் பொதுப் பெயரும் கூறப்பட்டன. அஃதன்றிப் பிள்ளைநிலை எனத் தனித்தொரு துறையின்மை யால், துறை எழுமூன்றில் இது தனித்தெண் பெறாது)

(16) வாள்மலைந்து எழுந்தோனை மகிழ்ந்து பறை தூங்க நாடவற்கருளிய பிள்ளையாட்டும்—(ஆகோளல்லாத வெட்சிப் போரில் வாளால் பொருது வென்று வந்தவனை உவந்து முரசொலிக்க நாட்டை அவனுக்குப் பரிசிலாய் அளிக்கும் பிள்ளை யாட்டென்னும் துறையும்.

(தனக்கு வெற்றி தந்த வீரனை வேந்தன் நாடுதவிப் பாராட் டுதல் நன்றி மறவா மறக்கட னாகும். இதற்கு, வாட்போரில் இறந்த மறவனுக்குத் துறக்கமாகிய நாட்டை அளித்த பிள்ளை

யாட்டென்று இளம்பூரணர் உரை கூறுவர். இதில் 'எழுந் தோனை' என்றதனால் இறவாமை தெளியப்படும்; இறந்தானை எழுந்தோனென்பது மரபன்று. அன்றியும் போரில் இறந்தவர்க்குத் துறக்க நாடு அருளுபவர் அவனைக் கொன்ற பகைவராவரன்றி இறந்த பொருநனின் வேந்தன் ஆகான். புறந்தாராது பொருது களத்துயிர் கொடுத்தவனைத் தமரும் பகைவரும் பாராட்டிப் பரிந்திரங்குவர். அவன் இறந்தமைக்கு மகிழ்வது நன்மக்களியல் பன்று. ஈண்டு 'மகிழ்ந்து நாடவர்க்கருளிய' பரிசு கூறுதலாலும், அஃதுரையன்மை ஒரு தலையாம்.

வன்கண் மறமன்னன் வான்மலைந்து மேம்பட்ட
புன்தலை யொள்வாட் புதல்வர்கண்—டன்புற்றுக்
கான்கெழு நாடு கொடுத்தான் கருதார்க்கு
வான்கெழு நாடு வர.''

எனவரும் பழம்பாடல் இளம்பூரணர் உரையை மறுத்துப் பகைவர் வானொடு பெற வென்றுவந்தவர்க்குப் பரிசிலாய் மன்னன் மண் கொடுக்கும் பரிசே குறிப்பதறிக)

(16 முதல் 21) காட்சி—பொருது வீழ்ந்தார்க்கு நடுதற் பொருட்டுத் தக்கோர் கல்லைத் தேர்ந்து காணல்; கால்கோள்—தேர்ந்து கண்ட கல்லைக் கொணர்தல். நீர்ப்படை—விழாவொடு அக்கல்லைத் தூய நீரால் குளிப்பித்தல்; நடுதல்—பிறகு அதனை எடுத்து நடுதல்; சீர்த்தகு மரபிற் பெரும்படை—சிறந்த முறையில் நாட்டிய கல்லுக்கு மிக்க பலியுணவு படைத்தல்; வாழ்த்தல்—அவ்வாறு கடவுளேற்றிப் பலியூட்டிய அக்கல்லைப் பழிச்சுதல்; என்று இரு மூன்று வகையில் கல்லொடு புணர—இவ்வாறு அறு திறப்படும் நடுகல் துறைகளோடு சேர்ந்து;

(இதில் புணர்ந்து என்னும் எச்சம் புணர என நின்றது. அன்றி, நின்றாங்கே கொண்டு, சேர எனப் பொருள் கொள்ளினும் அமையும்.)

இவையாறும் 'நடுகல்' வகைகளாய் விழவொடு ஒடுக் கொடுத்துப் பிரித்து 'இரு மூன்று வகையிற் கல்லொடு புணர' என எண்வேறு கொடுத்துத் தொகுக்கப்பட்டன.

போரில் புகழொடு பட்டானைப் பாராட்டிக் கல் நட்டு விழாவொடு பழிச்சுதல் பண்டைத் தமிழர் வழக்காகும். 'பெருங் களிற்றடியில்' எனத் தொடங்கும் புறப்பாட்டில் (263)

... ...

தொழாதனை கழிதல் ஓம்புதி...
வில்லுமிழ் கடுங்கணை மூழ்கக்
கொல்புனற் சிறையின் விலங்கியோன் கல்லை

எனவருவதால், அமரில் பட்ட பொருநர்க்குத் தமர் கல்நட்டு வழி படும் பழைய மரபு விளங்கும்.

"பரலுடை மருங்கில் பதுக்கை சேர்த்தி
மரல்வகுத்துத் தொடுத்த செம்பூங் கண்ணியொடு
அணிமயிற் பீலி சூட்டிப் பெயர்பொறித்
தினிநட் டனரே கல்லும்"

எனும் 264-ஆம் புறப்பாட்டிலும் இறந்த மறவனுக்குப் பெயர் பொறித்துக் கல்நாட்டும் பண்டை வழக்கம் குறிக்கப்படுகின்றது.

சொல்லப்பட்ட எழுமூன்று துறைத்தே—கூறப்பட்ட ஆகோள் அல்லாத வெட்சிவகைத் துறைகள் இருபத்தொன்று ஆகும்.

(இதில் ஏகாரம் அசை—துறை ஒவ்வொன்றினொடும் வரும் உம்மை எண்ணும்மை)

ஆய்வுரை

நூற்பா ருு

குறிஞ்சிப் புறனாகிய நிரைகவர்தல், நிரைமீட்டல் என்னும் இரு பகுதிகளுள் நின்று கவர்தற்பகுதியாகிய வெட்சித்துறைகளை மேலைச் சூத்திரத்து விரித்துக்கூறிய தொல்காப்பியனார், நிரை மீட்டற் பகுதியாகிய கரந்தைத் துறைகளையும், புறத்திணை எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவாக வுரிய மறத்துறைகளையும், மறத் துறைகளை நிறைவேற்றி உயிர்துறந்த தெய்வநிலை பெற்ற வீரர் களின் பெயரும் பீடும் எழுதிக் கல் நிறுத்தி வழிபடும் முறையில் அமரர்ச் சுட்டிச் செய்யப்படும் பெருஞ்சிறப்புடைய புறத்துறை களையும் இச்சூத்திரத்து விரித்துரைக்கின்றார்.

(இ-ள்) குறிஞ்சி நிலத்தெய்வமாகிய சேயோனுக்குச் செய்யும் வெறி என்னும் வழிபாட்டினையறிந்து நாட்டு மக்களுக்கு நலம் புரியும் சிறப்பினையும் 'தெய்வத்திற்குப் பலியிடுதல் வேண்டும்' என உயிர்க்கொலை கூறுதலின் வெம்மைதரும் வாயினையும் உடைய வேலன் என்பான், தன் வேந்தற்கு வெற்றி வேண்டித் தெய்வத்தைப் பரவிய காந்தளும், இருதிறப் படைகளும் மாறு கொண்டு போர்விளைக்கும் போர்க்களத்திலே இன்ன வேந்தன்

படையாளர் இவர் எனத் தம்மை அடையாளந் தெரிந்து கொண்டு பகைவரொடு பொருதற்கு வாய்ப்பாக மிகப்பெரிய தமிழ்ப் படைவீரர்கள் சூடிக்கொள்ளுதற்குரிய பனை வேம்பு ஆத்தி என்னும் மூவகைப் பூக்களும், தம் நாட்டார் வெற்றி பெறுதல் வேண்டி மகளிர் முருகனைப் பரவி யாடும் வள்ளிக் கூத்தும் (போர்க்களத்திற்) புறமுதுகிட்டு ஓடாமைக்குக் காரணமாக வீரர் அணிந்த கழலின் சிறப்பும், பின்னிடாது போர் செய்யவல்ல சினமிக்க வேந்தனது வெற்றியை உள்ளத்தில் எண்ணி, நாடாள் வேந்தனாகிய அவனுக்கு நன்மையும் தீமையும் புலப்படுத்தும் இயல்பினதாகிய உன்னம் என்னும் மரத்தொடு பொருந்த நிமித்தங்கொள்ளுதலும், (காட்டகத்து அலரும் காயாம் பூவின் மலர்ச்சியைக் கண்டோர்) பூவைப்பூ மேனியாகிய மாயோனைப்போன்று தம் நாட்டினைக் காக்கவல்ல மன்னனது கெடாத பெரும் புகழாகிய பெருஞ்சிறப்பினைப் புகழ்ந்து போற்றுதலாகிய பூவைநிலையும், பொறுத்தற்கரிய போரின்கண் (வெட்சி மறவராகிய) பகைவரைப் புறங்கொடுத்து ஓடச் செய்தலும், (அவராற் கவர்ந்து கொள்ளப் பட்ட பசுக்களை மீட்டுத் தன்னாட்டிற் கொணர்ந்து தருதலும், (இவ்வாறு மீட்டுக் கொணர்ந்ததற்குரிய தறுகண்மையால் உளவாம்) புகழ் நிறைந்த தம் வேந்தனது சிறப்பினைப் படை மறவர் எடுத்துரைத்துப் பாராட்டுதலும், (வீரனொருவன்) தன் பாலமைந்த வஞ்சினத்தைத் தன்னொடு சார்த்திக் கூறுதலும், அங்ஙனம் நிரைமீட்டலை மேற்கொள்ளும் முறைமையினையுடைய வீரர்கள் போர்ப்பூவாக அணிந்த கரந்தையின் சிறப்புரைத்தலும், தம்மேல் எதிர்த்து வரும் சேனையின் முன்னணியாகிய தார் (தூசி)ப் படையினைத் தான் ஒருவனாகவே தனித்து நின்று தடுத்தலும் (அந்நிலையிற்) பகைவரது வாளாற் பட்டு வீழ்தலும் எனப் பின்விளைவறியாது மேற்கொள்ளும் போர்ச்செயல்களாகிய இரு வகைப்பட்ட பிள்ளைநிலையும் வாளாற் பொருது பகைவரை வென்று மேம்பட்டு எழுந்த வீரனாகிய இளைஞனை அந்நாட்டவர்கள் மகிழ்ந்து அவனுக்குத் தம் நாட்டினைப் பரிசாக வழங்கிய பிள்ளையாட்டும், போர்க்களத்து இறந்த வீரரைக் கல்லில் நிறுத்தி வழிபடுதற்பொருட்டு அதற்கு ஏற்புடைய கல்லைக் காணுதல், அக்கல்லினைக் கைக்கொள்ளுதல், கொண்ட கல்லினை நீர்ப்படுத்தித் தூய்மை செய்தல், அக்கல்லினை நடுதல், அங்ஙனம் நட்ட கல்லிற்குக் கோயில் எடுத்தல், அக்கல்லைத் தெய்வமாக்கி வாழ்த்துதல் என்று சொல்லப்பட்ட கற்கோள்நிலை ஆறும்

பொருந்த இங்குச் சொல்லப்பட்ட இருபத்தொரு துறைகளை யுடையது குறிஞ்சிப் புறனாய் நிரைமீட்டற்பகுதியாகிய வெட்சி யாகும். எ-று. இச்சூத்திரத்திலுள்ள 'எழுமூன்று துறைத்து' என்னும் பயனிலைக்கு உரிய எழுவாயாக இரண்டாஞ் சூத்திரத்தி லுள்ள 'வெட்சிதானே' என்பது இங்கு அதிகாரத்தால் வந்து இயைந்தது.

வெறியாட்டு என்ற துறை, நிரை கவர்வார்க்கும் நிரை மீட் பார்க்கும் பொதுப்படவுரியது என்பது,

'வெறியயர் சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்
வெறியாட் டயர்ந்த காந்தளும்'

என நிரைகவர்தலாகிய வெட்சிக்கும் நிரைமீட்டலாகிய கரந்தைக் கும் உரிய வகையில் இதனை இடையே வைத்ததனால் உய்த் துணரப்படும். தொல்காப்பியனார் காந்தள் என்ற பெயராற் குறித்த வெறியாட்டு என்னும் இத்துறைக்கு,

'வாலிழையோர் வினைமுடிய
வேலனொடு வெறியாடின்று'

என வெட்சிப்படலத்தும்

'தேங்கமழ் கோதை செம்மலளி நினைந்
தாங்கந் நிலைமை யாய் அறியாமை
வேங்கையஞ் சிலம்பற்கு வெறியாடின்று'

எனப் பெருந்திணைப் படலத்தும் விளக்கங்கூறுவர் ஐயனாரி தனார். தொல்காப்பியனார் குறித்த 'வாடாவள்ளி' என்ற துறைக்கு,

'பூண்முலையார் மனமுருக
வேன்முருகற்கு வெறியாடின்று

எனப் பாடாண்படலத்து விளக்கந்தருவர் ஐயனாரிதனார்.

தனது நாட்டிலுள்ள பசுக்களைப் பகைவேந்தனுடைய படை மறவர் களவிற் கவர்ந்து சென்றமையறிந்த மன்னன், தன் படை வீரர்களை அனுப்பி அப் பசுக்களை மீட்டுவருதற்கு உரிய செயல் முறைகள் நிரைகோடலாகிய போர்ச்செயலுடன் தொடர்புடை யனவாய் ஒருகாலத்தே உடனிகழ்வனவாதலின் நிரைமீட்டலாகிய செயலைக் கரந்தை எனத் தனித் திணையாக்காமல் நிரை கவர் தலும் நிரை மீட்டலுமாகிய வெட்சித்திணை என ஒரு திணை யாகவே கொண்டார் தொல்காப்பியனார். நிரை கவர்தலாகிய

தொழிலினை மேற்கொண்ட மறவர்கள் தாம் மேற்கொண்ட போர்ச் செயலுக்கு அடையாளமாக வெட்சிப் பூவினைச் சூடிச் செல்லுதல் போலவே அவர்க்கு மாறாக நிரைமீட்டலை மேற் கொண்ட வீரர்களும் தாம் மேற்கொண்ட செயலுக்கு அடையாள மாகக் கரந்தைப் பூவினைச் சூடிச் செல்லுதல் தொன்றுதொட்டு வரும் போர்மரபு என்பார், 'அனைக்குரி மரபினது கரந்தை' என் றார் தொல்காப்பியனார். "நாகுமுலையன்ன நறும்பூங்கரந்தை, விரகறியாளர் மரபிற் சூட்ட, நிரையிவட்டந்து" (புறநா-261) என வரும் புறப்பாடற்பகுதியும் இம்மரபினை இனிது புலப்படுத்தல் காணலாம். "கரந்தையாவது தன்னுறுதொழிலாக நிரை மீட் டோர் பூச்சூடுதலிற் பெற்ற பெயராதலின் வெட்சித்திணை போல ஒழுக்கமன்று; "அந்தோ வெந்தை" என்னும் புறப்பாட் டினுள், 'நாகுமுலையன்ன நறும்பூங்கரந்தை, விரகறியாளர் மரபிற் சூட்ட, நிரையிவட்டந்து' என்றவாறு காண்க" எனவரும் நச்சினார்க்கினியர் உரைப்பகுதியும் இங்கு நினைக்கத் தகுவ தாகும்.

குறிஞ்சித் திணைப்புறம் நிரைகோடலும் நிரைமீட்டலு மாகிய தொழில்வேறுபாடு குறித்து முறையே வெட்சி எனவும் கரந்தை எனவும் இரண்டு குறிபெறும் என்றும், 'வெறியறி சிறப்பின்' எனத் தொடங்கும் சூத்திரம் வெட்சிக்கு மாறாகிய கரந்தைத் திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று என்றும், 'அதுவும் ஆநிரை மீட்டல் காரணமாக அந்நிலத்தின்கண் நிகழ்வ தாகலின் வெட்சிப்பாற்பட்டுக் குறிஞ்சிக்குப் புறனாயிற்று' என்றும் கூறுவர் இளம்பூரணர். "முன் இருபெருவேந்தர்க்கும் போர் செயத் தொடங்குதற்கரிய பொதுநிலைமை கூறிய அதி காரத்தானே புறத்திணைக்கெல்லாம் பொதுவாகிய வழு ஏழும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று" இச்சூத்திரம் எனக் கொண்ட நச்சி னார்க்கினியர் தாம் கொண்ட கருத்திற்கு ஏற்ப இச்சூத்திரத்திற்கு வலிதிற் பொருள் விரித்துரைப்பர். இந்நூற்பாவில் அவரால் வழு வெனக் குறிக்கப்பட்ட துறைகள் மறவரது மறத்தினைப் புலப் படுத்துஞ் சிறப்பினவாக அமைந்துள்ளனவேயன்றி எவ்வகை யானும் வழுவாதல் இல்லை என்பது இங்கு மனங்கொளத்தகுவ தாகும்.

மருதத்துப்புறம் எயிலழித்தலும் எயில்காத்தலுமாகிய தொழில் வேறுபாடு குறித்து முறையே உழிஞையெனவும் நொச்சி யெனவும் இரண்டு குறிபெறுதல் போன்று, குறிஞ்சிப் புறமாகிய

இத்திணையும் நிரைகோடலும் நிரைமீட்டலுமாகிய இருவேறு தொழில் குறித்து வெட்சி எனவும் கரந்தை எனவும் இரண்டு குறி பெறும் என்றும், அவ்விரு வகையுள் நிரைகோடற் பகுதியை விரித் துரைப்பது 'படையியங்கரவம்' எனத் தொடங்கும் சூத்திரம் என்றும், நிரைமீட்டற் பகுதியை விரித்துரைப்பது 'வெறியறி சிறப்பின்' எனத் தொடங்கும் இச்சூத்திரம் என்றும் இளம்பூரணர் கூறிய கருத்துரைப் பகுதிகள், புறத்திணை ஏழெனக் கொண்ட தொல்காப்பியனார் கொள்கைக்கும் புறத்திணை பன்னிரண் டெனப் பகுத்த பன்னிருபடல முதலிய பின்னூலார் கொள்கைக் கும் இடையேயமைந்த தொடர்பினைப் புலப்படுத்தும் முறையில் அமைந்துள்ளமை காணலாம்.

''வெறியாட்டயர்ந்த காந்தள்'' முதலாகத் 'தலைத்தாள் நெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தல்' ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட துறைகளைப் பகுத்து எண்ணுமிடத்து, காந்தள், போந்தை வேம்பு, ஆர், வள்ளி, சுழனிலை, உன்னநிலை, பூவைநிலை, ஆரம ரோட்டல் ஆபெயர்த்துத்தருதல், சீர்சால் வேந்தன் சிறப்பெடுத் துரைத்தல், தலைத்தாள் நெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தல் எனப் பன்னிரண்டாகும். இவற்றுடன் அனைக்குரி மரபினது கரந்தை என்பதனையும் இருவகைப்பட்ட பிள்ளைநிலை, பிள்ளை யாட்டு என்னும் இரண்டினையும் கற்கோள் நிலை ஆறினையும் சேர்த்தெண்ணத் துறை எழு மூன்றாதல் காணலாம். இனி, 'அனைக்குரி மரபினது கரந்தை' என்பதனை ஒரு துறையாகக் கொள்ளாமல் காந்தள்முதல் நெடுமொழி புணர்த்தல் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட துறைகளின் தொகுப்பாக்கி, வருதார்தாங்கல், வாள்வாய்த்துக் கவிழ்தல் என்று இருவகைப்பட்ட பிள்ளை நிலை யினையும் இரண்டு துறைகளாக எண்ணி எழு மூன்றாக்கினும் அமையும்.

போந்தை சேரமன்னர்க்குரிய பூ. வேம்பு பாண்டியர்க்குரிய பூ. ஆர் (ஆத்தி) சோழர்க்குரிய பூ. ''நிரைகோள் கேட்டவழி நெடுநில வேந்தரும் கதுமென எழுவராதலின் நிரைமீட்டலின் கண் பூப்புகழப்பட்டது'' என்பர் இளம்பூரணர். 'பூவை நிலை யென்பது' காட்டகத்து மலர்ந்த காயாம்பூவின் மலர்ச்சியைக் கண்டு மாயோனிறத்தை யொத்ததெனப் புகழ்தல். நாடெல்லை காடாதலின் அக்காட்டிடைச்செல்வோர் அப்பூவையைக் (காயாம் பூவைக்) கண்டு கூறுதல், எனவும், 'உன்னம் கண்டு கூறினாற் போல இதுவும் ஓர் வழக்கு' எனவும், 'இஃது உரையன்றென்பர்

மாயோன் முதலாகிய தேவர்களோடு உவமித்தலே பூவைநிலை என்ப' எனவும் துறைவிளக்கங் கூறுவர் இளம்பூரணர். பூவைப்பூ மேனியாகிய மாயோனை ஞாலங்காவல் பற்றி மன்னரொடு உவமித்தலே பூவைநிலை என விளக்குவர் 'மாயோன் மேய மன் பெருஞ்சிறப்பின்... தாவா விழுப்புகழ் பூவைநிலை' என்றார் தொல் காப்பியனார். மேய—மேவிய; மேவுதல்—பொருந்துதல்; உவமை யாக இயைதல். மன்பெருஞ்சிறப்பு—மன்னர்க்கு உளதாம் பெருமை வாய்ந்த நாடு காத்தற் சிறப்பு. 'மன்' எனப் பொதுப் படக் கூறிய அதனான் நெடுநில மன்னர்க்கும் குறுநில மன்னர் முதலியோர்க்குங் கொள்க' என்பர் நச்சினார்க்கினியர். "கோவா மலையாரம்" என்பது முதலாக வரும் சிலப்பதிகாரப்பாடல்களும், 'திருவுடை மன்னரைக் காணின் திருமாலைக் கண்டேனே யென்னும்' அருளிச் செயலும் தொல்காப்பியனார் சுட்டிய பூவை நிலையென்னுந் துறையினை அடியொற்றியமைந்தனவாகும். இனி, மாயோனொடு உவமித்தலேயன்றிப் பிற தேவர்களோடு உவமித்தலையும் பூவைநிலையின்பாற் படுத்தல் தொன்றுதொட்டு வரும் புறத்திணையிலக்கிய மரபாகும் என்பது, 'ஏற்றுவலன் உயரிய' (புறம்-56) முதலாக வரும் சங்கச் செய்யுட்களால் இனிது புலனாகும்.

நிரைகோடலும் நிரைமீட்டலும் இருவேறு வினைகளாயினும் ஒத்த அன்பினராகிய ஒருவனும் ஒருத்தியும் களவின் ஒருங்கு கூடி நிகழ்த்தும் குறிஞ்சித்திணை ஒழுகலாறு போல, ஒத்த தறுகண்மை யாளராகிய வெட்சி மறவர் என்னும் இருதிறத்தாரும் ஒரு காலத்து ஒருங்கு கூடி நிகழ்த்தும் போர்ச் செயலாதலின் இவற்றை வெட்சித்திணையென ஒரு திணையாகவே கொள்ளுதல் வேண்டும் என்பது தமக்கு முற்பட்ட தமிழியல் நூலோர் துணி பாதலின் நிரைகவர்தலும் நிரைமீட்டலும் ஆக உடனிகழும் இப் போர்ச் செயல்கள் இரண்டினையும் வெட்சி என ஒரு திணை யாகவே கொண்டார் தொல்காப்பியனார். குறிஞ்சிப் புறனாய் வெட்சியில் அடக்கப் பெறும் நிரைமீட்டற் பகுதிக்குரிய துறைகள் பலவற்றையும் சூடும் போர்ப்பூவினால் 'அனைக்குரி மரபினது கரந்தை' என ஒன்றாக அடக்குவர் தொல்காப்பியர். இவ்வாறு வீரர்கள் வெட்சியும் கரந்தையும் சூடி இருதிறத்தினராகப் பொருதல் கருதிப் பன்னிருபடல நூலாசிரியர் நிரைகோடற் பகுதி யாகிய துறைகளை வெட்சியெனவும் நிரைமீட்டற் பகுதியாகிய துறைகளைக் கரந்தைத்திணையெனவும் இருவேறு திணைகளாக

அமைத்துக்கொண்டனர். நிரைகோடல், நிரைமீட்டல் இவை ஒன்றற்கு ஒன்று மாறாய் நிகழ்தல் கருதி 'வெட்சியுங் கரந்தையும் தம்முள் மாறே' என்ற இலக்கணக் கொள்கையும் பிற்காலத்தில் தோன்றி நிலைபெறுவதாயிற்று.

நிரைமீட்டலைக் கரந்தை எனத் தனித்திணையாகக் கொண்ட புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆசிரியர், கரந்தை யரவம், அதரிடைச் செலவு, போர் மலைதல், புண்ணொடு வருதல், போர்க்களத்தொழிதல், ஆளெறிபிள்ளை, பிள்ளைத் தெளிவு, பிள்ளையாட்டு, கையறுநிலை, நெடுமொழி கூறல், பிள்ளைப்பெயர்ச்சி, வேத்தியல் மலிபு, குடிநிலை எனப் பதின் மூன்றும் கரந்தைத் திணைக்குரிய துறைகளாகக் குறித்துள்ளார். இத்துறைகளுள் ஆளெறிபிள்ளை, பிள்ளைத்தெளிவு, பிள்ளை யாட்டு, பிள்ளைப்பெயர்ச்சி என்பன தொல்காப்பியனார் குறித்த 'வருதார்தாங்கல் வாள் வாய்த்துக் கவிழ்தல் என்று இருவகைப் பட்ட பிள்ளைநிலை', 'வாண்மலைந்தெழுந்தோனை மகிழ்ந்து பறை தூங்க நாடவற்கருளிய பிள்ளையாட்டு' என்னும் துறைப் பெயர்களை அடியொற்றியமைந்தனவாகும். 'தலைத்தாள் நெடு மொழி தன்னொடு புணர்த்தல்' என்னுந் தொல்காப்பியத் தொட ரினை அடியொற்றியமைந்தது, நெடுமொழிகூறல் என்னும் துறை யாகும். வெண்பாமாலை போர்க்களத்தொழிதல் என்ற துறை தொல்காப்பியம் கூறும் வாள் வாய்த்துக் கவிழ்தல் என்ற துறை யில் அடங்கும். தொல்காப்பியத்தில் 'மறங்கடைக்கூட்டிய குடி நிலை' என்ற பாடத்தை யொட்டியமைந்தது, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை கூறும் குடிநிலை என்ற துறையாகும். சீர்சால் வேந்தன் சிறப்பெடுத்துரைத்தல் என்ற தொல்காப்பியத் தொடர்ப் பொருளைத் தழுவியமைந்தது வேத்தியன் மலிபு என்னும் துறையாகும். கரந்தையரவம், அதரிடைச் செலவு என்பன, முறையே படையியங்கரவம், புடைகெடப் போகிய செலவு' எனவரும் நிரைகோடற்பகுதியாகிய வெட்சித் துறைகளை நிரைமீட்டற்கும் உரியவாக அமைத்துக்கொள்ளப் பெற்றன வாகும். போர்மலைதல், புண்ணொடு வருதல், கையறுநிலை என்பன பன்னிருபடலமுடையார் தாமே புதியனவான அமைத்துக் கொண்ட துறைகளாகும். ''பன்னிரு படலத்துள் கரந்தைக்கண் புண்ணொடு வருதல் முதலாக வேறுபடச் சில துறை கூறினரா லெனின், புண்படுதல் மாற்றார் செய்த மறத்துறையாகலின் அஃது இவர்க்கு (தொல்காப்பியர்க்கு) மாறாகக் கூறலும் மயங்கக் கூறலுமாம். ஏனையவும் இவ்வாறு மயங்கக் கூறலும் குன்றக்

கூறலும் மிகைபடக் கூறலும் ஆயவாறு எடுத்துக் காட்டின் பெருகுமாதலான் உய்த்துணர்ந்து கண்டு கொள்க'' எனப் பன்னிரு படலமுடையார் புதியனவர்க வகுத்துக்கொண்ட சில துறைகளின் அமைப்பினை மறுத்துரைப்பர் இளம்பூரணர்.

6. வஞ்சி தானே முல்லையது புறனே
எஞ்சா *மண்நசை வேந்தனை வேந்தன்
அஞ்சுதகத் தலைச்சென்று அடல்குறித் தன்றே.

இளம் : இது வஞ்சித்திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்) வஞ்சி முல்லையது புறன் - வஞ்சியாகிய புறத்திணை முல்லையாகிய அகத்திணைக்குப் புறனாம், எஞ்சா மண்நசை வேந்தனை வேந்தன் அஞ்சுதகத் தலைச்சென்று அடல் குறித்தன்று - அஃது ஒழியாத மண்ணை நச்சுதலையுடைய வேந்தனை மற்றொரு வேந்தன் அஞ்சுதகத் தலைச்சென்று அடல் குறித்தது.

ஒழியாத மண்ணை நச்சுதலாவது, வேண்டிய அரசர்க்குக் கொடாமை. ''அகத்திணை மருங்கின் அரில்தப உணர்ந்தோர், புறத்திணை இலக்கணம் திறப்படக்கிளப்பின்'' [புறத். க] என்பதனைக்கொணர்ந்து உரைத்துக் கொள்க. இவ்வுரை இனி வருகின்ற திணைக்கும் ஒக்கும்.[1] அதற்கு இது புறனாகியவாறு என்னையெனின், ''மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்'' [அகத். ௫] கார்காலமும் முல்லைக்கு முதற்பொருளாதலானும், பகைவயிற் சேறலாகிய வஞ்சிக்கு நிழலும் நீருமுள்ள காலம் வேண்டுதலானும், பருமரக் காடாகிய மலைசார்ந்த இடம் ஆகாமையானும் அதற்கு இது சிறந்ததென்க.[2] அன்னவுரைகள் முல்லைப்பாட்டினுள்,

---

* ''எஞ்சா..........தன்றே'' என்பது முடியத் தனிச் சூத்திரம் ஆக்குவர். (நச்சி.) (எ)

1. புறத்திணை ஏழினுள் ஒன்றாகிய வெட்சித்திணையின் இலக்கணம் கூறுமிடத்து ''அகத்திணை மருங்கின் அரில்தப வுணர்ந்தோர், புறத்திணையிலக்கணம் திறப்படக் கிளப்பின்'' எனத் தோற்றுவாய் செய்து கொள்ளும் முறையில் அமைந்த தொடரை, ஏனைய வஞ்சித்திணை முதலியவற்றின் இலக்கணங் கூறுமிடத்தும் தோற்றுவாயாக இணைத்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும் என்பார், 'கொணர்ந்து உரைத்துக் கொள்க' எனவும் 'இவ்வுரை இனிவருகின்ற திணைக்கும் ஒக்கும்' எனவும் கூறினார் இளம்பூரணர்.

2. முல்லை என்னும் அகத்திணைக்குக் காடுறையுலகமும் கார்காலமும் முதற் பொருளாதல் போல, பகைவயிற்சேறலாகிய வஞ்சித்திணைக்கு நீரும் நிழலும் உள்ள காலம் வேண்டுதலானும், காடுறையுலகாகியமுல்லை நிலப்பகுதி பொருத்தமுடையதாதலானும் பருமரக்காடாகிய மலைசார்ந்த குறிஞ்சி நிலப்பகுதி அதற்குரிய இடம் ஆகாமையானும் முல்லைக்கு வஞ்சி புறனாயிற்று என்பதாம்.

"கான்யாறு தழீஇய அகல்நெடும் புறவில்
சேண்நாறு பிடவமொடு பைம்புதல் எருக்கி
வேட்டுப்புழை அருப்பம் மாட்டிக் காட்ட
இடுமுட் புரிசை ஏமுற வளைஇப்
படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி"

(முல்லைப். உச-உஅ)

என்பதனாலும் அறிக.

வஞ்சி தானே முல்லையது புறனே.

நச்: இது, தம்முண் மாறுபாடு கருதி வெட்சித்திணையை நிகழ்த்திய இருபெரு வேந்தருள் தோற்றோ னொருவன் ஒருவன் மேற்செல்லும் வஞ்சித்திணை[1] அகத்திணையுள் இன்னதற்குப் புறனா மென்கின்றது. வஞ்சியென்றது ஒருவர்மே லொருவர் சேறலை. அதற்கு வஞ்சி சூடிச் சேறலும் உலகியல்.

(இ-ள்) வஞ்சி தானே—வஞ்சியெனப்பட்ட புறத்திணை; முல்லையது புறனே—முல்லை யெனப்பட்ட அகத்திணைக்குப் புறனாம் என்றவாறு.

ஏனை உழிஞை முதலியவற்றினின்று பிரித்தலின் ஏகாரம் பிரிநிலை. பாடாண்டிணைக்குப் பிரிதலின்மையிற் 'பாடாண் பகுதி கைக்கிளைப் புறனே' (தொ-பொ புற—உரு) என்ப. ஏனைய பிரித்துக் கூறுவர். முதலெனப்பட்ட காடுறையுலகமுங், கார் காலமும், அந் நிலத்திற்கேற்ற கருப்பொருளும், அரசன் பாசறைக் கட் டலைவியைப் பிரிந்து இருத்தலும், அவன் தலைவி அவனைப் பிரிந்து மனைவயி னிருத்தலுமாகிய உரிப்பொருளும் ஒப்பச் சேறலின், வஞ்சி முல்லைக்குப் புறனாயிற்று. வெஞ்சுடர் வெப்பம் நீங்கத் தண்பெயல்பெய்து நீரும் நிழலும் உணவும் பிறவும் உளவாகிய காட்டகத்துக் களிறு முதலியவற்றோடு சென்றிருத்தல் வேண்டுதலின் வஞ்சிக்கும் அம் முதல் கரு வுரியும் வந்தனவாம். முல்லைப்பாட்டினுட்,

1. போர்த்தொடக்கமாகிய வெட்சித்திணை நிகழ்ச்சியில் ஈடுபட்ட வேந்தர் இருவருள் தோற்றோனொருவன் மாற்றான் மேற்செல்வது வஞ்சித்திணையாம் என வெட்சிக்கும் வஞ்சிக்கும் உள்ள இணைபினைப் புலப்படுத்துவர் நச்சினார்க்கினியர். இதனால் தோற்றோன்மேற் படையெடுத்துச் செல்லுதல் வஞ்சியாகாது என்பது அவர் கருத்தாதல் பெறப்படும்.

> ''கான்யாறு தழீஇய வகனெடும் புறவிற்
> சேணாறு பிடவமொடு பைம்புத லெருக்கி
> வேட்டுப் புழையருப்ப மாட்டிக் காட்ட
> விடுமுட் புரிசை யேமுற வளைஇப்
> படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி''
>
> (பத்துப்-முல்லைப்: உசு-உஅ)

என்பதனா னுணர்க.

சு-(அ)

எஞ்சா மண்ணசை வேந்தனை வேந்தன்
அஞ்சுதகத் தலைச்சென் றடல்குறித் தன்றே.

இது முல்லைக்குப் புறனென்ற வஞ்சித்திணை இன்னபொருட் டென்கின்றது.

(இ ள்.) எஞ்சா மண் நசை—இருபெருவேந்தர்க்கும் இடையீடாகிய மண்ணிடத்து வேட்கையானே; அஞ்சுதகத் தலைச் சென்று—ஆண்டு வாழ்வோர்க்கு அஞ்சுதலுண்டாக அந்நாட்டிடத்தே சென்று; வேந்தனை வேந்தன் அடல் குறித்தன்று—ஒரு வேந்தனை ஒரு வேந்தன் கொற்றங்கோடல் குறித்தன் மாத்திரைத்து வஞ்சித்திணை என்றவாறு.

ஒருவன் மண்ணசையான் மேற்சென்றால் அவனும் அம்மண்ணழியாமற் காத்தற்கு எதிரே வருதலின், இருவர்க்கும் மண்ணசையான் மேற்சேறல் உளதாகலின் அவ்விருவரும் வஞ்சிவேந்த ராவரென் றுணர்க. எதிர் சேறல் காஞ்சி என்பராலெனின், *காஞ்சியென்பது எப்பொருட்கும் நிலையாமை கூறுதலிற் பெரிதும் ஆராய்ச்சிப்படும் பொதுவியற் பொருண்மைப் பெயராற் கூறலாகாமை யுணர்க.[1] ஒருவன் மேற்சென்றுழி ஒருவன் எதிர்செல்லாது

---

* தொல். பொருள். புறத்-உஉ.

1. ''எதிர்சேறல் காஞ்சி என்பராலெனின்'' எனவரும் இவ்வுரைத் தொடர் ''எதிரூன்றல் காஞ்சி என்பராலெனின்'' என்றிருத்தல் பொருத்தமாகும்.

தன்மேற் படையெடுத்துவரும் பகைவேந்தனது சேனை தனது நாட்டெல்லையிற் புகுதற்கு முன்னரே தன் படையுடன் முன்சென்று பகைவர் சேனையினைத் தடுத்து நிறுத்தலும் நாடாள் வேந்தர்கள் மேற்கொள்ளுதற்குரிய போர் வகைகளுள் ஒன்றாதலின், அங்ஙனம் தனது நாட்டின் எல்லையில் முன்னின்று பகைவரது சேனையைத் தடுத்து நிறுத்துதலாகிய போர்ச்செயலே எதிரூன்றல் எனப்படும். இங்ஙனம் பல்லாற்றானும் நில்லாவுலகத்தைப் பற்றி நிற்றலாகிய இச்செயல் தொல்காப்பியனார் கூறிய காஞ்சித் திணையின்பாற் படுதலின் 'எதிரூன்றலாகிய' இப்போர்ச்செயலை இளங்கோவடிகள் முதலியோர் காஞ்சித்திணை எனவே கொண்டனர் என்பது,

> ''தென்றிசையென்றென் வஞ்சியொடு வடதிசை
> நின்றெதிரூன்றிய நீள்பெருங் காஞ்சியும்'' (வஞ்சி—காட்சி)

எனவரும் சிலப்பதிகாரத் தொடரால் இனிது புலனாம்.

தன்மதிற் புறத்து வருந்துணையும் இருப்பின், அஃது உழிஞையின் அடங்கும்.[2] அது சேரமான் செல்வுழித் தகடூரிடை அதிகமான் இருந்ததாம். இங்ஙனம் இருவரும் வஞ்சிவேந்தரெனவே, மேற் கூறுந் துறை பதின்மூன்றும் இருவர்க்கும் ஒப்பக் கூறலாமென் றுணர்க.[3] (எ)

பாரதியார்

கருத்து :— இது வஞ்சிப்புறத்திணை முல்லை என்னும் அகத்திணைக்குப் புறனாம் என்கின்றது.

பொருள் :— வெளிப்படை.

குறிப்பு :— முதலேகாரம் பிரிநிலை, புறத்திணை ஏழனுள் வஞ்சியைப் பிரித்தலின் ஈற்றேகாரம் இசைநிறை; அசை எனினும் அமையும்.

(1) அகத்தில் தலைவியைப் பிரிந்து தலைவன் பொருள் அல்லது வினைமேற் செல்வதுபோல, வஞ்சித் தலைவனும் தலைவியைப் பிரிந்து பகைமேற் செல்லுதலானும், (2) முல்லையிலும் வஞ்சியிலும் தலைவரைப் பிரிந்த தலைவியர் தனிமை தாங்காது வருந்திக் கற்பறம் பேணி யிருப்பது பொது ஒழுக்கமாதலானும்,

(3) முல்லைத் தலைவர் தம் புலம்புறு தலைவியரைப் பிரிந்து செலவு மேற்கொள்வது மனையறம் பேணும் கடனிறுக்கும் பொருட்டாதல் போலவே, வஞ்சித்தலைவர் மேற்செலவும் ஆண்மையறம் பேணும் பொருட்டாதலானும், வஞ்சி முல்லைக்குப் புறனாயிற்று.

6-(அ).

கருத்து :— இது, முல்லைக்குப் புறன் என்ற வஞ்சித் திணையின் இயல்பை விளக்குகின்றது.

பொருள் : எஞ்சா மண்ணசை வேந்தனை—தணியாத பிறர் மண் ஆசையுடைய ஒரு வேந்தனை; வேந்தன்—(அறமறமுடைய) பிறிதொரு மன்னன்; அஞ்சு தகத் தலைச் சென்று—அவன் வஞ்ச

2. ஒருவன் மற்றொருவனது நாட்டின்மேற் படையெடுத்துச் சென்றால் அந் நாட்டிற்குரியவன் தனது நாடழியாமற் காத்தற்கு எதிரே வருதலின் இருவர்க்கும் மேற்சேறலுளதாகலின், இருவரும் வஞ்சி வேந்தராவர் என்பதும், வேந்தனொருவன் ஒருவன்மேற் சென்றுழி மற்றையான் எதிர்செல்லாது தன்மதிற்புறத்து வருமளவும் எதிர்நோக்கிஇருப்பின் அஃது உழிஞையின் அடங்குமென்பதும், சேரமான் பெருஞ்சேரலிரும்பொறை தகடூர்மேற் படையெடுத்துச் சென்றபோது தகடூரிடை அதிகமான் இருந்தது உழிஞைத்திணையாம் என்பதும் நச்சினார்க்கினியர் கருத்தாகும். ஒப்பக் கூறலாவது, ஒன்றற்குக் கூறிய இலக்கணம் அதனை யொத்த ஏனையதற்கும் பொருந்துமாறு கூறுதல்,

நெஞ்சம் அஞ்சுமாறு தானே (படையொடு) மேற்சென்று; அடல் குறித்தன்று—வென்றடக்குதலைச் சுட்டும் அளவிற்று வஞ்சித் திணை.

குறிப்பு :— இச்சூத்திரத்திற்கு முன்னுரைகாரர் வேறு வகை யாய்ப் பொருள் கூறுவர். அவர் உரை வருமாறு :— 'எஞ்சா மண்ணசை—இரு பெரு வேந்தர்க்கும் இடையீடாகிய மண்ணி டத்து வேட்கையானே, அஞ்சுதகத்தலைச் சென்று—ஆண்டு வாழ் வோர்க்கு அஞ்சுதல் உண்டாக அந்நாட்டிடத்தே சென்று வேந் தனை வேந்தன் அடல் குறித்தன்று—ஒரு வேந்தனை ஒரு வேந்தன். கொற்றம் கோடல் குறித்தல் மாத்திரைத்து வஞ்சித் திணை என்றவாறு;

அதற்குமேல் அவர் தரும் சிறப்புரையாவது :— "ஒருவன் மண்ணசையானே மேற்சென்றால், அவனும் அம்மண்ணழியாமல் காத்தற்கு எதிரே வருதலின், இருவர்க்கும் மண்ணசையால் மேற் சேறல் உளதாகலின், இவ்விருவரும் வஞ்சி வேந்தர் ஆவர் என்றுணர்க;[1]

இவருரை, சூத்திரச் சொல்லமைதிக்கு ஏற்காததோடு, வஞ்சி யியல்பை இழிதகுபழிதரும்பிழையொழுக்கமாகவும் பண்ணுகிறது. எஞ்சா மண்ணசை என்ற தொடர் அதை அடுத்து நிற்கும் வேந் தனை என்னும் இரண்டாம் வேற்றுமைச் சொல்லுக்கு நேரே அடையாயமைவது வெளிப்படை. அவ்வளவிற்கொள்ளாமல் அத் தொடரைப் பின் வரும் வேந்தன் என்னும் எழுவாய்ச் சொல் லுக்கும் ஏற்றி, அவன் படையெடுத்துச் செல்லுதற்குக் காரணமே மற்றவன் மண்ணிடத்து அவனுக்குள்ள வேட்கையாகுமென இவ்வுரைகாரர் விளக்குகின்றார். மன்னர் போர் கருதிப் படை யெடுப்பதன் நோக்கமெல்லாம் பிறர்மண் கவரும் வேட்கைதான் எனும் கொள்கை நாகரிக உலகம் மதிக்கும் போரறமழித்துப் பழிக் கிடனாக்கும். தக்க காரணமின்றித் தவறற்ற மெலியாரின் நாட்டை வலியார் மண் வேட்கையாலே படையெடுத்துச் சென்று வென்று கவர்தலே வஞ்சித்திணை எனக்கூறுவது உயர்ந்த பழந் தமிழ் ஒழுக்கத்தைப் பழிக்கத்தகும் பிழையாக்கி முடிப்பதாகும். வலிச்செருக்கால் மெலியர் நாட்டைப் பறிப்பது உலகியலில் உண்

1. பகைவேந்தன் தனது நாட்டின்மேற் படையெடுத்து வந்த நிலையில் அவன் தன்னாட்டில் நுழைவதற்குமுன் நாடாள்வேந்தன் அவன்மேற் படை யெடுத்துச் சென்று தாக்குதலும் வஞ்சித்திணையேயாம் என்பது இளம்பூரணர் நச்சினார்க்கினியர் ஆகிய பண்டையுரையாசிரியர்கள் கருத்தாகும். படைகொடு மேற்சேறலாகிய வினை இருவர்க்கும் ஒப்பவுரியதாதலின் இருவரும் வஞ்சிவேந்த ராவர் என்பது அவ்வேனார் கருத்தாகும்.

டேனும் அதனை வெறுத்து விலக்குவதை விட்டு வேத்தியல் அறமாக்கி வஞ்சி யொழுக்கமெனச் சிறப்பித்து ஒரு திணை வகை யாக்குவது, 'அறனறிந்து மூத்த அறிவுடைய' தொல்காப்பியர் நூற்பெருமைக் கிழுக்காகும். அஃது அவர் கருத்தன்மை அவர் சூத்திரச் சொல்லமைப்பே தெற்றெனத் தெளிக்கின்றது. இச்சூத் திரத்தில் 'எஞ்சா மண்ணசை யாலிரு வேந்தர்' என்னாமல் 'எஞ்சா மண்ணசை வேந்தனை' என்றமைத்ததால் முன்னுரை காரர் பொருள் தொல்காப்பியர் கருத்தன்று என்பது தேற்ற மாகும்.

படையொடு பிறர்மேற் செல்லுதற்கு மண்ணசையே நோக்க மாயின் அது உயரொழுக்கமாகாமல் துன்பம்தவாஅதுமேன்மேல் வரும் இழுக்காகும். இனி, மண்வேட்கையால் தன் மெலிவு நோக்கியிருக்கும் பகைவனை வென்றடக்க முயலாமல் வாளா விருப்பது ஆண்மையற மழிப்பதாகும். அதனால் தன்னாட்டின் மேல் தணியாத வேட்கையுடைய அறமற்ற அயல் மன்னன் வலி பெருக்கித் தன்மேல் வருமுன்னமே தக்க படையொடு தான் சென்று அவனைப் பொருதடக்குவது அறிவும் அறனுமாகும். அது செய்யானை எஞ்சா மண்ணசையுடையான் வஞ்சத்தால் வலி மிக வளர்ந்து வாய்த்தபோது வந்து தடிவனாகையால், காலத்தே சென்று அத்தகைய ஆசையுடையானை வென்றடக்கி ஆண்மையற மாற்றுதல் போற்றத்தகும் ஒழுக்கமாகும். அவ்வொழுக்கமே பழந்தமிழர் கையாண்ட வஞ்சித்திணை. அதனையே இச்சூத்திரம் விளக்குகின்றது. இளம்பூரணரும் அதுவே தொல்காப்பியர் கருத் தாகக்கொண்டு இச்சூத்திரத்திற்கு 'ஒழியாத மண்ணைநச்சுதலை யுடைய வேந்தனை வேறொரு வேந்தன் அஞ்சுதகத் தலைச் சென்று அடல் குறித்தது' என்று நேரிய உரை கூறுகின்றார்.

இச்செம்பொருள் சூத்திரச் சொற்கிடையால் தெளிவாகவும் அதைக் கொள்ளாமல், 'எஞ்சா மண்ணசையைப் படையெடுத்துச் செல்லும் வஞ்சி வேந்தனுக்கு ஏற்றிக் கூறினது' அறங்கருதா மறம் பேணி அயலார் மண்ணிலாசை வைத்துப் போர் மேற் கொள்ளுவதை போற்றத்தகும் மன்னர் ஒழுக்கமெனப் பேசும் ஒரு சில வடநூற் கூற்றைப் பண்டைத் தமிழரின் இழுக்கறு போரற ஒழுக்கம் விளக்கும். இப்புறத்திணைச் சூத்திரக் கருத்தாகக் காட்ட முயலும் விருப்பின் விளைவாகும். இவ்விருப்புக் காரண மாக இடைக்கால உரைகாரர் படைத்துக் கூறும் குறிப்புரையில் ஒவ்வாத முரண்பாடுகள் மலிவதும் இயல்பாகும். 'அல்லதனை

நல்லதெனச் சொல்லவரும் அல்லல்களுக் கெல்லையில்லை' என்பதன் உண்மையை இவர் சிறப்புரைச் செய்திகள் வலியுறுத்து கின்றன. தணியாத மண்ணசையால் மெலியார் நாட்டை வலியார் வௌவுவது மன்னறமென்னும் ஆரியக் கொள்கையே வஞ்சித் திணையெனக் காட்டப் புகுந்து, அதை நாட்டஎழுதும் சிறப்புரையில் எழுகின்ற இடர்ப்பாடுகளைக் கருதுகின்றிலர்.

1. முதலில், படையொடு செல்லும் வேந்தனை மெலியார் மண்ணில் எஞ்சா நசையால் வஞ்சி சூடினான் எனக் கூறி அவனைத் தவறுடையனாக்குங் குற்றம் மேலே குறிக்கப்பட்டது.

2. இனி, 'எஞ்சா மண்ணசை' எனும் தொடரை நின்றாங்கே அதை அடுத்த வேந்தனை எனும் செயப்படு பொருளாகிய இரண் டாம் வேற்றுமைச் சொல்லுக்காக்காமல், அதைத் தாண்டிப் பின் வரும் வேந்தன் எனும் எழுவாய்ச்சொல்லுக்கு அடையாக்கிப் பிறர் மண்ணாசையே போரற நோக்கம் எனும் ஆரியக் கொள்கையைப் புகுத்தலாயினர். எனின், மூலத்தில் எஞ்சா மண்ணசைவேந்தனை எனச் சொற்றொடர் நிற்பதால், மண்ணசையைப் படைஎடுக்கப் படும் வேந்தனுக்கு அறவேயில்லாமல் விலக்குமாறில்லை. வலிதிற்றம் நாட்டை வௌவவரும் பிற வேந்தனைத் தன் மண் காக்க அதற்குரியான் எதிர்ப்பது இயலறமாகவும் அவ்வாறு எதிர்க்கும் அவன் தற்காப்புமுயற்சியும் மண்ணசை காரணமான வஞ்சியாகும் என இவ்வுரைகாரர் தம் சிறப்புரையில் வற்புறுத்தி னார். இதிலெழும் முரண்பாடுகளை அவர் கருதுகிலர். படை யொடு வந்த பகை வேந்தனை எதிர்த்துத் தன் மண் காப்பது அறமென்று கூறும் இவரே அத்தற்காப்புப் போர் முயற்சியும் மண்ணசையால் மேற்செரும் வஞ்சியாம் என்று கூறுவது எவ்வாறு பொருந்தும்? தன்னாடு கவரவரும் பகைவனை எதிர்ப்பது அறக் கடனாகுமன்றி மண்ணாசைக் குற்றமாகாதன்றே. பிறர்மண் வேட்கையைக் குற்றமெனக் கொள்ளாமல் மன்னருக்கு நல்லற மென்று சொல்லப் புகுவதால், இவ்வாறு வந்த பகைவனை எதிர்க் கும் தற்காப்பறப்போரையும் மண்ணசைப் போரென முறைமாறிக் கூற நேர்ந்தது.

3. மேலும் தன் நாடு கவர வந்தானைத் தற்காப்பின் பொருட்டுத் தகைப்பதை வஞ்சியெனக் கூறினதுமன்றி, மேற் சென்றானையும் எதிரூன்றினானையும் ஒருசேர வஞ்சித் தலைவ ராக்கினர். இது, 'வஞ்சி—மேற்செலவு' எனத் துணிந்த தமிழ் இலக்கணத்தையே தடுமாறச் செய்யுந் தவறாகும். வலிகருதி

வந்த மாற்றானை எதிர்த்து மலைதல் வஞ்சியாகாமல் வேறு தும்பைத்திணையாகும் எனத் தொல்காப்பியர் தெளியக் கூறு வதற்கு இவர் கொள்கைமுழுதும் முரணாகும்.

> தும்பைதானே
> மைந்துபொருளாக வந்த வேந்தனைச்
> சென்றுதலை யழிக்கும் சிறப்பிற் றென்ப

இது தொல்காப்பியர் தரும் தும்பைத் திணைவிளக்கம். எனவே, 'பிறர் நாட்டின் மேற் செல்லுதலே வஞ்சித்திணையென் பதும் அப்படி வரும் மாற்றானை எதிர்சென்று மலைதலே தும்பைத்திணையென்பதும்[2] தமிழர் புறத்திணை மரபுகள்' என்று தொல்காப்பியர் ஐயமற விளக்கியுள்ளார். இத்தகைய போரறச் சிறப்பு முறையைப் போக்கிப் பொருந்தா ஆரிய முறைகளைப் புகுத்திப் புத்துரை கூற முயன்றதால் வந்த முரண்பாடுகள் இவை.

இன்னும் இத் தும்பைவிளக்கம் வஞ்சியியல்பைத் தெளிப்ப தற்கு ஒருவாறு உதவுகின்றது. மேற்செல்லும் வஞ்சி வேந்தனுக்கு வஞ்சித்திணைச் சூத்திரத்தில் அடை எதுவும் சுட்டப்படவில்லை. அதற்கு மாறாக மண்ணசையுடைமை படையெடுக்கப்படும் வேந்த னுக்கு அடையாகக் குறிக்கப்பட்டது. அடுத்த தும்பைத்திணைச் சூத்திரத்தில் மேல் வந்த வேந்தன் படை எடுப்புக்கு மண்ணசை நோக்கம் சிறிதும் சுட்டப்படாததோடு, படை யெடுக்கப்படும் மண் ணசைவேந்தனைப் பொருதடக்கும் வலியுடைமை ஒன்றே தக்க காரணமெனவும் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. மண்ணசையால் வந்த வேந்தன் என்னாது, வாளா 'வந்த வேந்தன் என முன் கூறியத னோடமையாது, மைந்து பொருளாக வந்த வேந்தனை' என்று தும்பைச் சூத்திரம் நோக்கம் தெளிப்பதினால், வஞ்சி வேந்தனின் பழுதற்ற போர் நோக்கம், பிறர் மண்ணசையன்று, 'அடுத்திருந்து மாணாது' செய்வான் பகை, கொடுத்தும் கொளல் வேண்டு'' தலின், மண்ணசையுடைய வேந்தன் ஒருவனைப் பொருதடக்கும் வலியேயாம் என்பது விளக்கமாகும். முன்னுரைகாரர் கூறுமாறு மேற்செலவுக்கு மண்ணசையைக் காரணமாக்குவது தொல்காப் பியர் கருத்தாமேல் வஞ்சிச் சூத்திரத்தில் மேற்செல்லும் வேந்த

2. படையுடன் மேற்சென்ற வஞ்சி வேந்தனை நாடாள் வேந்தன் தானும் அவ்வாறே படையுடன் மேற்சென்று பொராது தனது நாட்டெல்லையுடன் நின்று அவனது படையினைத் தடுத்து நிறுத்துதல் காஞ்சித்திணையாம் என்பது பன்னிரு படலமுடையார் கொள்கையாகும். எதிரூன்றலாகிய இப்போர் நிகழ்ச்சி யினை இருபெரு வேந்தரும் தத்தம் பேராண்மை கருதி ஒரு களத்துப் பொருத லாகிய சிறப்புடைய தும்பைத்திணையுள் அடக்குவது தொல்காப்பியனார் கருத் தெனக் கொள்ளுதற்கில்லை.

னுக்கு மண்ணசை கூறாததோடு, மீண்டும் தும்பைத்திணைச் சூத்திரத்திலும் அவனுக்கு மண்ணசை சுட்டாது 'மைந்து பொருளாக' என வேறு ஒரு குறிப்புக் கூறியிராரன்றே. இவ்விரு சூத்திரங்களிலும் தொல்காப்பியர் மேற்செல்லும் வேந்தனுக்கு மண்ணசை நோக்கை விலக்கிப் படையெடுக்கப் படுபவனுக்கே அக்குற்ற முடைமை சுட்டியிருப்பதால், மண்ணசையை மன்னர் போரற நோக்கம் ஆக்குவதை மறுத்து வெறுக்கும் தமிழ் மரபே வலியுறுகிறது [3]

ஆய்வுரை

நூற்பா சுா

இது வஞ்சித்திணையின் இலக்கணங்கூறுகின்றது.

(இ-ள்) வஞ்சியாகிய திணை முல்லை என்னும் அகத்திணைக்குப் புறனாகும். ஒழியாத மண்ணை நச்சுதலையுடைய பகை வேந்தனை மற்றொரு வேந்தன் அவன் அஞ்சும்படி படையுடன் மேற்சென்று பொருது அழித்தலைக் குறித்தது அவ்வஞ்சித்திணையாகும். எ-று.

அளவுகடந்த மண்ணாசையுடையனாய்ப் பிறரது மண்ணைக் கவர்ந்து கொள்ளச் சோர்வு பார்த்திருக்கும் பகைமன்னன் தன்மேற் படையெடுத்து வருதற்கு முன்பே அவன் நடுக்கமுறும்படி அவனை வென்றடக்குதற்கு ஏற்ற காலம் இடம் வலி முதலியவற்றை யெண்ணி அவனது நாட்டின்மேற் போர்கருதிப் படையுடன் மேற்சேறல் நாடாள் வேந்தனது கடமையாதலால் 'எஞ்சா மண் நசை வேந்தனை, வேந்தன் அஞ்சுதகத் தலைச் சென்று அடுதலைக் குறித்தது வஞ்சித்திணை' என்றார் தொல்காப்பியனார்.

---

3. மண்ணாசை மன்னரது போரறமாக்கும் வழக்கம் தொல்காப்பியத்திற் சுட்டப்பெறவில்லை. மண்ணாசையாளனாகிய அயல் வேந்தனை நாடாளும் மன்னவன் மேற்சென்று அடர்த்தலாகிய வஞ்சித்திணையைச் சிறப்பிக்கும் நோக்கில் பகைவரது நாட்டைக் கைப்பற்றுதல் வேந்தர்க்குரிய விறலாகும் என்னும் பொதுக் கருத்து உருவாகி,

"பிறர்மண் ணுண்ணுஞ் செம்மல் நின்னாட்டு
வயவுறு மகளிர் வேட்டுணினல்லது
பகைவர் உண்ணா அருமண் ணினையே"

என்ற பாராட்டுரைகளும் சங்கத் தொகை நூல்களில் இடம் பெறுவனவாயின. மண்ணாசையாற் படையெடுத்துச் செல்லுதல் வேந்தர்க்குரிய அரசியல் நெறி முறையாக நச்சினார்க்கினியர் கூறும் கூற்றுக்கு நாட்டிற் காலந்தோறும் உண்டாகிய அரசியல் மாற்றம் பற்றிய போர் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளும் அவற்றைப் போற்றிப் புகழும் புறத்திணைப் பாடல்களுமே ஆதாரமாவன. அவையன்றி வடநூற் கொள்கையெனத் தனித்ததொரு போர்க் கொள்கை இந்நாட்டில் வழங்காமையும் இங்கு நினைக்கத்தக்கதாகும்.

காடுறையுலகமாகிய முல்லை நிலமும் கார்காலமும் ஆகிய முதற்பொருளும், அந்நிலத்திற்குரிய கருப்பொருளும், வேந்தன் தலைவியைப் பிரிந்து பாசறைக்கண்ணே தங்கியிருத்தலும் தலைவி தலைவனைப் பிரிந்து மனைக்கண் தங்கியிருத்தலும் ஆகிய உரிப் பொருளும் ஒத்தலால் வஞ்சி என்னும் திணை முல்லை என்னும் அகத்திணைக்குப் புறனாயிற்று.

''முல்லைப்புறம் மண்ணசையால் எடுத்துச் செலவு புரிந்த வேந்தன்மேல் அடல் குறித்துச் செலவுபுரிதலான் அவ்விருபெரு வேந்தரும் ஒருவினையாகிய செலவு புரிதலின் வஞ்சி என ஒரு குறி பெறும்'' என இளம்பூரணரும், ''ஒருவன் மண்ணசையால் மேற் சென்றால் அவனும் அம்மண்ணழியாமற் காத்தற்கு எதிரே வரு தலின் இருவர்க்கும் மண்ணசையால் மேற்சேறல் உளதாகலின் அவ்விருவரும் வஞ்சி வேந்தராவரென்றுணர்க'' என நச்சினார்க் கினியரும் கூறுவர். இவ்விளக்கம் தொல்காப்பியனார் கருத்துக்கு ஏற்புடையதாகத் தோன்றவில்லை. வஞ்சித்திணையாவது இது வென விளக்கவந்த ஆசிரியர், 'எஞ்சாமண்நசை வேந்தனை, மேற் சென்று வேந்தன் அடுதல் குறித்தது' என ஒருவனது வினையாகவே கூறுதலால், இருபெரு வேந்தருள் மேற்செறலாகிய வஞ்சியொழுக் கத்திற்குரியவன் ஒருவனே என்பதும் மண்ணாசையுடைய மாற்றா னாகிய வேந்தன் அஞ்சும்படி அவன் மேற்படையெடுத்துச் செல் லுதலாகிய வேந்தனொருவனது படையாளர் மேற்கொள்ளும் போர்நிகழ்ச்சியே இங்கு வஞ்சித்திணையெனக் குறிக்கப்பட்டதென் பதும் நன்கு புலனாகும்.

எஞ்சா மண்நசையாவது, தனது நாட்டின் எல்லையளவினைக் கடந்து பிறவேந்தரது நிலத்தினைத் தானே கவர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும் என எண்ணும் தவிராத பேராசையாகும். எஞ்சாமை— ஒழியாமை; குறையாமை. நசை—விருப்பம். எஞ்சாநசை என்பது ஒழியாத பேராசை என்ற பொருளில் இங்கு ஆளப் பெற்றது. மேற்செலவுக்கு இலக்காகிய வேந்தனை 'எஞ்சா மண்ணசை வேந்தன்' என அடைமொழி புணர்த்தும் அவன்மேற் படை யெடுத்துச் செல்லும் வேந்தனை 'வேந்தன்' என அடைமொழி யின்றிக் கூறியது, மண்ணசையாளன் கொண்டுள்ள மண்ணசை அவன்மேற் படையெடுத்துச்செல்லும் இவ்வேந்தனது நிலத்தைக் குறித்ததே என்பதனையும், இவன் அவன்மேற் படையெடுத்துச் செல்லுதலின் நோக்கம் அவன் தனதுநாட்டினைப் பற்றுதற்கு

முன்னரே அவனது பேராசையினை ஒழித்துத் தான் அவனை அடக்குதலே என்பதனையும் புலப்படுத்தும் குறிப்பினதாகும்.

7. இயங்குபடை அரவம் எரிபரந்து எடுத்தல்
வயங்கல் எய்திய பெருமை யானும்
கொடுத்தல் எய்திய கொடைமை யானும்
அடுத்தூர்ந்து அட்ட கொற்றத் தானும்
மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி யானும்
பொருள்இன்று உய்த்த பேராண் பக்கமும்
வருவிசைப் புனலைக் கற்சிறை போல
ஒருவன் தாங்கிய பெருமை யானும்
பிண்டமேய பெருஞ்சோற்று நிலையும்
வென்றோர் விளக்கமுந் தோற்றோர் தேய்வும்
குன்றாச் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளையும்
அழிபடை தட்டோர் தழிஞ்சியொடு தொகைஇக்
கழிபெருஞ் சிறப்பின் துறைபதின் மூன்றே.

இளம் : இது, வஞ்சித்திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.[1]

(இ-ள்.) இயங்குபடை அரவம் முதலாகத் தழிஞ்சியொடு கூடச் சொல்லப்பட்ட பதின்மூன்றும் வஞ்சித்துறையாம் என்றவாறு.

'பெருமை யானும்' என்பது முதலாக வந்த 'ஆன்' எல்லாம் இடைச்சொல்லாகி வந்தன. இயங்குபடை அரவம் எரிபரந் தெடுத்தல் என்பதன்கண் உம்மை தொக்கு நின்றது.[2]

படை இயங்கு அரவம் - படையெழும் அரவம்.

எரி பரந் தெடுத்தல்-(பகைவரது நாடு) எரி பரந்து கிளர்தல்.

1. 'இது, வஞ்சித்துறையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று' என்றிருத்தல் வேண்டும்.

2. இந்நூற்பாவில், பெருமையானும், கொடைமையானும், கொற்றத் தானும், நெடுமொழியானும், பெருமையானும் என்ற தொடர்களில் வந்துள்ள 'ஆன்' எல்லாம் தனக்கெனப் பொருளின்றி இடைச்சொல்லாய் நிற்றலின், இத் தொடர்களிலுள்ள ஆன் என்பதனை நீக்கிவிட்டு முறையே பெருமையுங் கொடைமையும், கொற்றமும், நெடுமொழியும், பெருமையும் என எண்ணுதற் பொருளில் எண்ணும்மையொடுவந்தனவாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும் என்பார். "பெருமை யானும் என்பது முதலாக வந்த 'ஆன்' எல்லாம் இடைச்சொல்லாகி வந்தன" என்றார். இயங்கு படையரவமும் எரிபரந்தெடுத்தலும் என எண்ணும்மை விரித்துக் கொள்க என்பதாம்.

'வஞ்சிதானே' என்பதனை எழுவாயாகக் கொள்ளின் 'துறை பதின்மூன்றே' என்பதனைப் 'பதின்மூன்று துறைத்தே' என மொழிமாற்றிப் பொருள் கொள்ளுதல் பொருத்தமாகும்.

வயங்கல்[3] எய்திய பெருமையும் - விளக்கம் எய்திய பெருமையும்,

கொடுத்தல் எய்திய கொடைமையும் - கொடுத்தலைப் பொருந்திய கொடைமையும்.

அடுத்து ஊர்ந்து அட்ட கொற்றமும்-பகைவர் பலரையும் அடுத்து மேலிட்டுக் கொன்ற கொற்றமும்.

மாராயம் பெற்ற நெடு மொழியும்-மாராயமாகிய உவகை[4] பெற்ற நெடிய மொழியும்.

பொருள் இன்று உய்த்த பேர் ஆண் பக்கமும்-பகைவரைப் பொருளாக மதியாது செலுத்தின பேர் ஆண் பக்கமும்.

விசைவரு புனலைக்[5] கற்சிறைபோல ஒருவன் தாங்கிய பெருமையும்-விசை கொண்டுவரும் புனலைக் கற்சிறை தாங்கினாற் போல ஒருவன் தாங்கிய பெருமையும்.

பிண்டம் மேய பெருஞ்சோற்று நிலையும்-திரட்சி பொருந்தின பெருஞ்சோற்று நிலையும்.

வென்றோர் விளக்கமும்-வென்றோர் மாட்டு உளதாகிய விளக்கமும்.

தோற்றார் தேய்வும்-தோற்றோர் தேய்வு கூறுதலும்.

குன்றாச் சிறப்பின் கொற்றவள்ளையும் - குறைவுறுதலைச் செய்யாத வென்றிச் சிறப்பினையுடைய கொற்றவள்ளையும்.

கொற்றவள்ளை - தோற்ற கொற்றவன் அளிக்கும் திறை[6] உதாரணம் வந்துழிக் காண்க.

---

3. வயங்கல்—விளக்கம்.

4. மாராயம் என்பதற்கு உவகை எனப்பொருளுரைப்பர் இளம்பூரணர், வேந்தனாற் பெறுஞ்சிறப்பு எனப் பொருள்கொள்வர் நச்சினார்க்கினியர்.

5. 'வருவிசைப்புனலை' என்பது, 'விசைவருபுனலை' என மொழி மாற்றிப் பொருளுரைக்கப்பெற்றது. பிண்டம்—திரட்சி.

6. கொற்றவள்ளை என்பது, நெல்முதலியவற்றை உரலிற்பெய்து உலக்கை கொண்டு குற்றும் மகளிர், தாம் பாடும் பாடல்களில் வேந்தனது வெற்றித் திறத்தைப் போற்றியுரைக்கும் முறையில் அமைந்த புறத்துறையாகும். இங்ஙனம் வேந்தனது வெற்றித்திறம் குறித்த பாடல்களில் தோல்வியுற்ற அரசன் பணிந்து கொடுக்குந் திறையும் சுட்டப்படுதல் இயல்பாகும். ஆகவே கொற்றவள்ளை என்பதற்குத் 'தோற்ற கொற்றவன் அளிக்கும் திறை' என விளக்கம் தந்தார் இளம்பூரணர். கொற்றம்—வெற்றி. வள்ளை என்பது உரலில் உலக்கை கொண்டு நெல்முதலியன குற்றுங்காற் பாடப்பெறும் இசைப்பாடல்.

'தீங்கரும்பு நல்லுலக்கையாகச் செழுமுத்தம்
பூங்காஞ்சி நீழல் அவைப்பார் புகார்மகளிர்'

என வரும் சிலப்பதிகாரவரிப்பாடலும், திருவாசகத்தில் வரும் திருப்பொற் சுண்ணமும் இத்தகைய வள்ளைப்பாட்டின் வகையைச் சார்ந்தனவாகும்.

அழிபடை தட்டோர் தழிஞ்சியொடு[7] தொகைஇ - மாற்றார் விடுபடைக்கலன் முதலியனவற்றைத் தம்மாட்டுத் தடுத்து உளன் அழிந்தோர்ப் பேணித்தழுவிக்கோடலொடு தொகுத்து எண்ணின்.

இத்துணையும் கூறப்பட்டது வஞ்சி.

"உரவரும் மடவரும் அறிவுதெரிந்து எண்ணி
அறிந்தனை அருளாய் ஆயின்
யாரிவண் நெடுந்தகை வாழு மோரே" (பதிற்றுப். எக)

என்பதும் இதன்கண் அடங்கும். இது முதுமொழி வஞ்சி.[8]

கழி பெருஞ் சிறப்பின் பதின்மூன்று துறை - மிகப் பெருஞ் சிறப்பையுடைய பதின் மூன்று துறைத்தாம்.

வென்றோர் விளக்கம் முதலிய மூன்றும் ஒழிந்த ஏனையவெல்லாம் இரு திறத்தினர்க்கும் பொதுவாக நிற்றலின் கழிபெருஞ் சிறப்பெனக் கூறினார்.[9] இன்னும் "கழிபெருஞ்சிறப்பின்" என்றமையின், பேரரசர் துணையாக வந்த குறுநில மன்னரும் தாமும் பொலிவெய்திப் பாசறை நிலை உரைத்தலும் பிறவும் கொள்க. இவைபற்றியன துணைவஞ்சி.[10] "நீயே புறவின் அல்லல்" (புறம். சகூ) "வள்ளியோர்ப் படர்ந்து" (புறம். சஎ) என்னும் புறப் பாட்டுக்களில் காண்க. பிறவும் அன்ன. (எ)

நச் : இது முற்கூறிய வஞ்சித்திணை பதின்மூன்று துறைத் தென்கின்றது.

(இ-ள்.) இயங்கு படை அரவம்—இயங்குகின்ற இருபடை யெழுச்சியின் ஆர்ப்பரவமும்;

7. தழிஞ்சி—போரிற் புண்பட்ட வீரரைத் தளர்வகற்றித் தழுவிக் கொள்ளுதல்.

8. முதுமொழிவஞ்சியாவது, பழைய வரலாற்றினையுடையராய் வாளேந்திப் போர்புரியும் மறக்குடியினரது போர்ப்பண்பினைப் புலப்படுத்தும் துறையாகப் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வஞ்சிப்படலத்தில் இடம்பெற்றுள்ள புறத்துறையாகும்.

9. இயங்குபடையரவம் முதல் தழிஞ்சியீறாக வஞ்சித்திணைக்குரியனவாக எண்ணப்பட்ட பதின்மூன்று துறைகளில் வென்றோர் விளக்கம், தோற்றோர் தேய்வு, கொற்றவள்ளை என்னும் மூன்றும் நீங்கலாக ஏனைய பத்தும் இருதிறத்தினர்க்கும் பொதுவாக நிற்றலின், கழிபெருஞ்சிறப்பின் துறை என அடைபுணர்த்தோதினார் என்பர் இளம்பூரணர்.

10. பேரரசர் தமக்குத் துணையாக வந்த குறுநில மன்னரும் தாமும் பொலிவெய்திய பாசறை நிலையுரைத்தல் துணைவஞ்சியாம்என்பதும் 'நீயே புறவினல்லல்' (சகூ) 'வள்ளியோர்ப்படர்ந்து' (சஎ) எனவரும்புறநானூற்றுப் பாடல்கள் துணைவஞ்சிக்கு உதாரணமாம் என்பதும் இளம்பூரணர் கருத்தாகும். இளம்பூரணரும் புறநானூற்று உரையாசிரியரும் கூறும் துணைவஞ்சி என்றதொரு துறை, முன்னூலாகிய தொல்காப்பியத்திலும் பின்வந்த புறப்பொருள் வெண்பாமாலையிலும் இடம் பெறவில்லை. எனவே 'துணைவஞ்சி' என்ற துறையைக் கூறும் புறப்பொருளிலக்கணநூல் எதுவென்பது ஆராயத் தகுவதாகும்.